

மலலகை

சுசிரியர்: ஏடாமினிக் ஜீவா

கலாத்தி அருட்திரு தீ. மரியசேவியர் அடிகள்

ஜூன் 1998

விலை ரூபா : 15/-

RANI GRINDING MILLS

219, Main Street,
Matale,
Sri Lanka.

Phone : 066-2425

VIJAYA GENERAL STORES (AGRO SERVICE CENTRE)

DEALERS : AGROCHEMICAL, SPRAYERS,
FERTILIZER & VEGETABLE SEEDS

No. 85, Ratnajothy Sarawanamuthu Mawatha,
(Wolfendhal Street), Colombo 13.

Phone :- 327011

மல்லிகை

259

ஜூன் 1998

“ஆடுதல் பாடுதல் சித்திரம்
கவியாதியினைய கலைகளில்
உள்ளம் ஈடுபட்டென்றும் நடப்பவர்
பிறர் ஈனநிலை கண்டு துள்ளுவார்”

'Mallikai' Progressive Monthly Magazine

33 வது ஆண்டு

கவிஞர் மேத்தாவின் வருகை

கவிஞர் மேத்தா கடந்த வாரம் கொழும்புக்கு வந்திருந்தார். திரு. மானா மக்கீனின் புத்தக வெளியீட்டு விழாவில் பிரதம விருந்தினராகக் கலந்துகொள்ள வந்திருந்த அவருக்குப் பல இலக்கிய நிறுவனங்கள் வரவேற்புத் தந்து உபசரித்தன. இலங்கைக் கம்பன் கழகம், தென் கிழக்குக் கலாசாரப் பேரவை, கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம், கலாலயா போன்றவை அவரை வரவேற்றுக் கௌரவம் அளித்தன. பலர் விருந்து கொடுத்து உபசரித்தனர். ஸ்ரீ லங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் அன்னாரது காவியமான 'நாயக ஒரு காவியம்' என்ற நூலை அறிமுகப்படுத்தி தனது பாராட்டைத் தெரிவித்துக்கொண்டது. ஒரு இலட்சம் ரூபா கொடுத்துப் பெருமைப்பட்டது.

மல்லிகைப் பந்தல், இந்து சமய கலாச்சார அலுவல்கள் சிணைக்களம், தமிழ் இலக்கியக் குழு இணைந்து 15-6-98 அன்று ஈடுபாடுக்கு ஒரு வரவேற்புக் கொடுத்தது. இலக்கியக் கலந்துரையாடல் நடத்தியது. ஏராளமான கவைஞர்கள் அக் கலந்துரையாடலில் கலந்துகொண்டு சிறப்பித்தனர்.

கவிஞர் மேத்தா ரொம்பவும் எளிமையானவர். நம்பகமானவர். நம்மவர். அவரை வரவேற்று வாழ்த்துக் கூறுவதில் மல்லிகை மகிழ்ச்சியடைகின்றது. கோவையில் வட்டமிட்ட 'வானம்பாடி'க் கவிக் குயில்களில் ஒருவரான மேத்தா அவர்களின் வருகை நம்மைத் தெளிவாகப் புரிந்துகொண்டுள்ள ஒரு கவிஞரின் வருகை என்றே கணிக்கின்றோம்.

- டொமினிக் ஜீவா -

சுவைஞர்களுக்கு ஒரு வேண்டுகோள்

மல்லிகை இப்பொழுது கொழும்பிலிருந்து வெளிவருகிறது என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். அத்துடன் மல்லிகைப் பந்தல் அமைப்பின் மூலம் இலக்கியத் துறையைச் சேர்ந்த பல வகையான நூல்களையும் வெளியிட்டு வருவதையும் நீங்கள் தெரிந்திருப்பீர்கள்.

யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து மல்லிகையை வெளியிட்டு வந்த போது வாழ்க்கைச் சுமையின் பளு அத்தனை தூரம் என்னைத் தாக்கவில்லை. உங்க வீடு, உணவு மற்றும் சகல தினசரி வாழ்க்கைத் தேவைகளும் அங்கு மட்டுப்பட்டிருந்தன. வசதியாக இருந்தேன்.

இங்கோ அதற்கு நேர்மாறு. பொருளாதாரத் தாக்கம் இங்கு ஆளையே உலுப்புகிறது. அதற்கேற்றவகையில் திட்டம் போட்டு வாழவேண்டியுள்ளது.

மல்லிகைச் சஞ்சிகையின் மலர்வுக்கும், மல்லிகைப் பந்தல் தானை கொடுத்து உதவி வருகின்றது. மல்லிகைப் பந்தலின் விற்பனைத் தளத்தை நம்பித்தான் மல்லிகையின் சகல வேலைகளையும் நிர்ணயிக்க வேண்டியுள்ளது.

எனவே இந்தக் கருத்தை உங்களது ஆழ்ந்த கவனத்திற் கொண்டு வருகின்றேன். மல்லிகைப் பந்தல் வெளியீடுகள் சம்பந்தமாகப் பிறிதொரு இடத்தில் விளம்பரக் குறிப்புகள் பிரசுரமாகியுள்ளன. மல்லிகைப் பந்தல் வெளியீடுகள் மக்கள் மத்தியில் பரவலாகச் சென்றடைய வேண்டும். அதற்கு உங்களது ஆதரவும் ஒத்துழைப்பும் மிகமிகத் தேவை. சுவைஞர்கள் எங்கிருந்தாலும் எம்முடன் தொடர்பு கொள்ள வையுங்கள். நீங்கள் இலக்கிய அபிமானமுள்ள ஆசிரியராக இருந்தால், பள்ளிக்கூட, கல்லூரி நூலகங்களுக்கு மல்லிகைப் பந்தல் வெளியீடுகளை வாங்க ஆலோசனை கூறுங்கள்.

சமீபத்தில் ஓர் இலக்கிய ஆசிரியரைச் சந்தித்தேன். தமிழ்த்தின விழா சம்பந்தமாக முக்கிய பங்கு வகிப்பவர் அவர். எழுத்தாளர். இலக்கிய ஆர்வலர். 'தமிழ்த்தின விழாவில் பரிசுபெறும் மாணவ மாணவியருக்குப் பரிசளிக்கப்படும் நூல்கள்' அத்தனையுமே தென்னிந்திய இறக்குமதிச் சரக்குகள்தான். இதில் விசித்திரம் என்னவென்றால், நானும் ஆறேழு நூல்கள் இதுவரை வெளியிட்டுள்ளேன். எனது நூல்களில் ஒன்று கூட அதில் தென்படவில்லை.' என்றார்.

எத்தகைய அவல நிலையின் என்னைப் போன்றவர்கள் போராடி வருகின்றனர்? பதிப்பகத் துறையில் பங்காற்றி வருகின்றனர் என்பதை நீங்களே இதிலிருந்து உணரலாம்.

- டொமினிக் ஜீவா -

ஒரு தேசத்தின் பலம்
அணுகுண்டல்ல - மக்கள்!

சமீபத்தில் இந்தியா பொக்ரானில் அணுகுண்டுச் சோதனை நடத்தியது. சவாலாகப் பாகிஸ்தானும் அணுகுண்டை வெடிக்க வைத்துச் சோதித்துள்ளது.

அணு-ஜல வாயுக் குண்டுகளை எந்தவொரு நாடும் உற்பத்தி செய்து குவித்து விடுவதால் அந்த நாட்டிற்குப் புதுப்பலம் கிட்டிவிட்டது என நம்பினால் அது சர்வதேச நாச நம்பிக்கையாகும்.

இலட்சக்கணக்கான பாமர மக்கள் வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் இந்த இரு நாடுகளிலுமுள்ள மக்கள் இன்னால் பூரித்துப் புளகாங்கிதம் அடைந்து விடப்போவதில்லை. அவர்கள் அனைவருக்குமே இன்று அத்தியாவசியத் தேவைகள் ஆயுதங்களல்ல. உணவு, கல்வி, வேலை, இருந்து வாழ இல்லிடம் இவைகள் இந்த இரு நாட்டு மக்களுக்கும் கிடைக்க வழியில்லை. ஆனால் அணுகுண்டு கிடைத்துவிட்டது.

கோடானுகோடி டாலர்களை அந்நிய நாடுகளிலும் உலக வங்கியிலிருந்தும் கடன் வாங்கி அதை மக்களுக்குப் பயன்பட வைக்காமல் ஆயுதங்களைச் செய்து குவிப்பதற்குப் பயன்படுத்துவது மக்களின் எண்ணங்களைத் திசை திருப்புவதற்கான கபட எண்ணம் என்றே நல்லெண்ணம் படைத்தோர் இன்று சரியாகவே கருதுகின்றனர். இதைக் கற்றோர்கள், கல்விமான்கள், சான்றோர்கள், விஞ்ஞானிகள் பகிரங்கமாகக் கண்டித்துக் கருத்துத் தெரிவித்துள்ளனர்.

அணுகுண்டுகள் வைத்துள்ள ஐந்து உலக வல்லரசுகளும் இந்த இரு நாட்டு அணுகுண்டுப் பரீட்சையைக் கண்டித்துள்ளன. இது உலக விசித்திரங்களில் ஒன்று. குறிப்பாக வளர்ந்து வரும் ஆசிய நாடுகளைத் தமது ஆதிக்கக் கிடிக்குப் பிடிக்குள் காலங்காலமாக வைத்திருக்க எண்ணும் கபட சித்தமாகும்.

அதே சமயம் அவர்கள் வைத்துள்ள அணுகுண்டுகளும் எதிர்காலத்தில் இராணுவப் பயனுள்ளதாக அமையும் என எதிர்பார்க்க இயலாது. ஏனெனில் அணுகுண்டைப் பாவிக்க எண்ணும் முதல் நாடும் அதே அணுகுண்டினால் பின்னால் அழிக்கப்பட்டுவிடும்.

எனவே அணுகுண்டை வைத்துப் பயமுறுத்தலாமே தவிர அணுகுண்டை எக்காலத்திலுமே பிறநாடுகள் மீது பாவிக்க முடியாது என்பது அணுகுண்டு வல்லரசுகளுக்கே நன்கு தெரியும்.

ஆகவே புதுப்புது நாடுகள் அணுகுண்டுத் தயாரிப்பு முயற்சிகளில் இறங்காமல் உலகிலிருந்து அணுகுண்டு அரக்கனை இல்லாதொழிக்க முயல்வதே இன்றைய உலகின் முதல் கடமையாகும்.

பேராசிரியர் கலாநிதி

அருட்திரு நீ. மரியசேவியர் அடிகளார்

பேராதனை. ஏ.ஏ. ஜானைதன்

அவர்;

ஒரு கிறிஸ்தவ பாதிரியார்.

பேராசிரியர். கலாநிதியுமாவார்.

இவைகளெல்லாவற்றையும் விட
நீந்த ஒரு கலைஞர். நாட்டுக்
கவிதை விற்பன்னர்.

அவருடைய ஆடைதான்
அவரை ஒரு கிறிஸ்தவராகவும்
பாதிரியாராகவும் இனங்காட்டு
கின்றதே ஒழிய, அவர் மனநிலை
யும் செயற்பாடுகளும் நடைமுறை
களும் அவரை அவ்வாறு எண்ணத்
தோன்ற வைக்கவில்லை.

காரணம்;

இவர், இனம், மதம், குலம்,
கோத்திரம் என்பவற்றுக்கெல்லாம்
மிகமிக அப்பாற்பட்டவர். 'ஒன்றே
குலம். ஒருவனே தேவன்' என்ற
தாரக மந்திரத்தோடு 'இறைவழி -
கலைப்பணி' என்ற கோட்பாடும்
ஒன்றிணைந்தே இவரின் இயக்கமும்
பணியும் செயற்படுகின்றன.

'மனித நேயம்' ஒன்றையே
இவரிடம் காணமுடிகிறது. கலை
என்ற புனிதமான பாதையில் மனித
நேயம் என்ற ஒளியைத் தேடி பூரண
த்துவமான பாதையில் சலசலப்
பின்றி தெளிந்த நீரோடை போல்
தனது பயணத்தைத் தொடர்பவர்.

இவ்வளவையும் அடக்கப்பெற்ற
இந்தப் புனிதன் யார்?

அவர் பேராசிரியர் கலாநிதி
அருட்திரு நீ. மரியசேவியர்
அடிகளாவார்.

இவரின் சேவைகள் 'திருமறைக்
கலாமன்றம்' என்ற கலை முகட்டிலி
ருந்தே தாய் நாட்டிலும் வெளி
நாடுகளான ஜேர்மனி, இத்தாலி,
பிரான்ஸ், ஹொலன்ட், கவிரசலா
ந்து, இந்தியா போன்ற நாடுகளிலும்
வியாபித்திருக்கிறது. இந்தத்
திருமறைக்கலா மன்றத்தின் ஸ்தாப
கரும் இயக்குநரும் அருட்திரு நீ.
மரியசேவியர் அடிகளாரே ஆவார்.

இந்தத் திருமறைக்கலா மன்றம்
1962ஆம் ஆண்டில் குழு நிலையில்
இயங்க ஆரம்பித்தாலும், 1968ஆம்
ஆண்டில் தான் உரும்பிராயில்
திருமறைக் கலாமன்றம் என்ற
பெயரில் புனரமைப்புச் செய்யப்
பட்டது. இன்றுவரை தொடர்ந்து
கலைப்பணி செய்துவரும் இத் திரு
மறைக்கலாமன்றம் மூலம் அடிகளா
ரின் கலைப்பணி மகத்தானது.

1971 ஆம் ஆண்டில் 'அன்பில்
மலர்ந்த காவியம்' என்ற நாடக
த்தை சுமார் 300 நடிக, நடிகை
யரை வைத்து தயாரித்து வெற்றி
கண்டார். அதன் பின்னர் 'காட்டிக்
கொடுத்தவன்'; 'பலிக்களம்'; 'நல்ல
தங்கள'; 'நெஞ்சக்கவன்'; 'ஒரு
பாதை'; 'யூதகுமாரி'; 'ஞான
சௌந்தரி'; 'சத்தியவேள்வி';

'சீவகசிந்தாமணி'; திருச்செல்வர்
காவியம்'; 'தர்சனம்'; 'அசோகன்';
'கி.மு.2000'; 'பெண்ணியம்
பேசுகிறது'; 'களங்கம்'; 'சாகாத
மனிதம்' போன்ற இன்னும் பல
நாடகங்களை உள்ளூர் மேடையில்
மட்டுமல்ல; ஐரோப்பிய நாடுகளிலும்
மேடையேற்றி வெற்றி
கண்டுள்ளவர்.

இதில் 'அசோகர்'; 'தர்சனம்';
'கி.மு.2000' போன்ற நாடகங்கள்
எதுவித வசனமுமின்றி முற்றிலும்
ஊமைப்பாணியில் (மைமிங் முறை
யில்) நடிக் கப்பட்ட நாடகங்க
ளாகும். இந்த மைமிங் முறையில்
பல நாடகங்களை மேடையேற்றிய
பெருமை திருமறைக்கலாமன்றத்
துக்கே உரியதாகும்.

இது தவிர 1988 முதல்
'கலைமுகம்' என்ற காலாண்டு
சஞ்சிகையை அடிகளார் தங்கு
தடையின்றி தொடர்ந்து வெளியிட்டு
வருகிறார். 'கலைமுகம்' வெளிநாடு
களிலுள்ள கிளைகளுக்கும் விநி
யோகம் செய்யப்படுகிறது. இன்னும்
'ஆற்றியல்' என்னும் அரங்கியல்
சார் சஞ்சிகையையும் தொடர்ந்து
வெளியிட்டு வருகின்றார். கவின்
கலைகளுக்கான பயிற்சி வகுப்புக்க
ளோடு கருத்தரங்குகள், நூல்
வெளியீடுகள், நாடகப்பட்டறைகள்,
சமய ஒப்பியல் ஆக்க ஆய்வுகள்,
என்பவற்றையும் இனமத பாகுபா
டின்றி பணியாற்றி வருகின்றது
அடிகளாரின் திருமறைக் கலா
மன்றம்.

மேற்படி நாடகங்களும் நிகழ்ச்சி
களும் பெரும்பாலும் இலவசமா
கவே காண்பிக்கப்படுகின்றன.
இதற்கான முதலீட்டை உள்நாட்டு
வெளிநாட்டு நிறுவனங்கள் உதவி

செய்வதை அடிகளார் எப்போதும்
நன்றியோடு நினைவு கூருவார்.

ஆனால் அவர் கருடைய
உதவிகள் திருமறைக்கலா மன்றத்
தின் பணிகளை ஆற்றப் போதுமான
வைகளாக இல்லை. எனவே சொற்
பொழிவுகள் போன்ற அடிகளாரின்
தனிப்பட்ட உழைப்பின் மூலம்
கிடைக்கும் வருவாயைக் கூட
கலைக்காகவே தியாகம் செய்து
வருகிறார்.

திருமறைக் கலாமன்றத்தின்
பிறப்பிடமாகிய யாழ் மண்ணில்
தற்சமயம் தொடர்ந்துவரும் யுத்த
நிலை காரணமாக அதன்
கலைப்பணி பெரிதும் பாதிப்படை
ந்து இருந்தாலும் கொழும்பிலும்
வெளிநாடுகளிலும் அதன் கலைப்
பணி முன்பை விட சிறப்பாகவே
இருக்கின்றது என்றே கூறவேண்டும்.

அடிகளாரின் மனித நேயம்
என்னைக் கடந்த காரணத்தினால்
தான் நாடு ஐன்றும் அதன் ஆலோச
கர்களில் ஒருவனாக இருக்கிறேன்.
ஆன்னும் பெரும் கவிஞர் ஜின்னா
சரிபுத்தீன் அவர்களும் ஒரு
ஆலோசகரே!

இனமத சார்பற்ற கலைப்பணி
யின் காரணமாகவே கடந்த 1997ல்
ஆகஸ்ட் 17 முதல் செப்டெம்பர்
26 வரையிலான 'கலைப்பாலம்'
என்ற சிறப்பான பல நிகழ்ச்சிகளை
திருமறைக்கலாமன்றத்துக் கா
என்னால் நடத்த முடிந்தது.

அடிகளாரின் மனித நேயம்
மகத்தானது. கலைப்பணி அளப்
பரியது. பழைய கழிந்து புதிய
தேசிய கலைப்பணிகள் இனி
வளரவேண்டும் என்பதே என் அவர்!

எழுதப்படாத கவிதைக்கு வரையப்படாத சத்திரம்

14

- டொமினிக் ஜீவா

இரண்டொரு நாட்களுக்குப் பின்னர் வீரகேசரிப் பத்திரிகையில் யாழ்ப்பாணத்தில் நடந்த இந்த மேதின விழா பற்றி செய்தி வெளிவந்திருந்தது.

'ஜெயம்' எனத் தொழிலாளர்களால் அன்புடன் அழைக்கப்பட்டு வந்த தோழர் தர்மகுலசிங்கத்தின் பேச்சுடன் அன்றைய பிரபல இடது சாரி அரசியல் தலைவரும் தலை சிறந்த சட்டத்தரணியும் மக்கள் செல்வாக்குப் பெற்று விளங்கியவருமான தோழர் கொல்வின் ஆர். டி. சில்வாவின் பேச்சும் வெளிவந்திருந்தது.

இதில் ஆச்சரியம் என்றவென்றால், என்னுடைய பொது மேடை அரசியல் கன்னிப் பேச்சில் சில பகுதிகளும் அந்தச் செய்தியில் இடம்பெற்றிருந்தது தான்.

அன்று கடைக்குக் கடை வீரகேசரி வாங்கும் காலம். பெரிய கடைப் பிரதேசமான நான் புழங்கும் பகுதியில் அந்தச் செய்தி பெரு வியப்பைத் தந்திருந்ததுடன் என்னையும் திழிப் பிரமுகர் வரிசைக்கு உயர்த்தி வைத்து விட்டது.

இந்தச் செய்தியின் பின்னணியில் திகழ்ந்தவர் அன்றைய வீரகேசரியாழ். நிருபர் எஸ். செல்லத்துரை அவர்கள். இவர் அச்சுவேலிப் பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த நாவல் காடுப் பகுதியைப் பிறப்பிடமாகக்

கொண்டவர். ஒடுக்கப்பட்ட சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர். மகா திறமைசாலி.

வீரகேசரியின் காலகட்டங்களை இரண்டு கூறுகளாகப் பிரித்தெடுக்கலாம் என்பது எனது எண்ணம். ஒரு காலகட்டம் ஆரம்பகால வருடங்கள். மற்றையது செல்லத்துரை வீரகேசரி நிருபராக இயங்கிய இடைக்கால ஆண்டுகள்.

வீரகேசரியின் ஆரம்பகால கட்டத்தில் 'ஞான முத்தன் கொலை வழக்கு' என்ற பிரபலமான கொலை வழக்கின் விபரங்களை வெகு சாங்கோ பாங்கமாக விரித்தெழுதி வாசகர்களின் பேராதரவையும் பேரபிமானத்தையும் பெற்றுக் கொண்டது வீரகேசரி தினசரி இதழ்.

ஞானமுத்தன் கொலை வழக்கு என்பது அந்தக் காலத்தில் முப்பதுகளில் மிகவும் பிரபலமாகப் பேசப்பட்ட ஒரு பாலியல் கொலைவழக்கு. யாழ்ப்பாணப் பிரமுகர் ஒருவரின் வீட்டில் வேலைக்காரியாகக் கடமை புரிந்த கவர்ச்சிகரமான அழகியாகவிருந்த சிங்கள யுவதி ஒருத்தி ஒருசிலரால் கடத்திச் செல்லப்பட்டு, பாலியல் வல்லுறவுக்கு உட்படுத்தப்பட்டு இறுதியில் கொலை செய்யப்பட்டாள். அதன் பின்பு அவளது சடலம் வல்லை வெளிக் கடற் பரப்பில் எறியப்பட்டு பொலீஸாரால் கைப்பற்றப்பட்ட சம்பவம்.

துப்புத் துலக்கப்பட்டது. விசாரணைகள் சூடு பிடித்தன. அதன் பிரகாரம் கைது செய்யப்பட்டவர்தான் இந்த ஞானமுத்தன் என்பவர். இவருடைய சலூனாக்குள் தான் இந்த மனித சங்காரம் இடம்பெற்றது. அன்று பிரபலமாகப் பேசப்பட்ட பிரமுகர்களில் சிலரே இச் சம்பவத்தில் சம்பந்தப்பட்டிருந்தனர். இது பொது சனக்கணிப்பு. இருந்த போதிலும் கூட, சம்பவம் இவரது கடைக்குள் நடைபெற்றுள்ளது என நிரூபிக்கப்பட்டதால் இவர் சிக்காராக மாட்டிக்கொண்டுவிட்டார். பெரும் புள்ளிகள் இயல்பாகவே விடுபட்டுவிட்டனர். எனவே இவரும் இவரையொத்த எடுபிடி இன்னொருவரும் கைது செய்யப்பட்டனர்.

அன்றைய சுப்ரீம் கோர்ட் நீதிபதி அக்பர், பெரும் நீதிமான். விசாலமான அறிவு வாய்க்கப்பெற்றவர். கனதி மிக்கவர். சான்றோன்.

இப்படியானவர்களுக்குத் தூக்குத் தண்டனைதான் தரவேண்டும். நேரடியாக கண்கண்ட சாட்சிகள் இல்லாத படியால் சாதக சாட்சியங்களை முன்னிறுத்தி சதா காலக் கடுங்காவல் தண்டனை என அக்பர் நீதவான் தனது தீர்ப்புரையை வழங்கினார்.

இந்தக் கொலையில் குற்றம் சாட்டப்பட்ட ஞானமுத்தன் என்பவர் இருக்கிறாரே இவர் எனது தகப்பனாருடைய தாயாரினது சொந்தச் சகோதரியினது முத்த புத்திரன். அதாவது எனது அப்பாவுக்குத் தம்பி முறை. எனக்குச் சித்தப்பா. நெருங்கிய இரத்த சொந்தம்.

சிறைத் தண்டனை அருபவித்த பின்னர் பல ஆண்டுகள் கழித்து

இவர் விடுதலையானார். இவர் விடுதலையாகிய பின்னர் இவரைச் சந்தித்து ஓரிரவு முழுவதும் இது சம்பந்தமாகப் பேசிக்கொண்டிருந்தேன். அவரது வாய் முறைப் பாட்டை நேரடியாகக் கேட்டதும் நான் பிரமித்துப் போய்விட்டேன்.

கால வளர்ச்சியின் சுழற்சி மாறுதல்களை எண்ணியெண்ணி எனக்குள் நானே சில சமயங்களில் வியப்படைவதுண்டு. முப்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் சிறிய தகப்பனாரின் சலூனாக்குள் கற்பழிப்புக் கொலை நடைபெற்றுப் பரவலாகப் பேசப்பட்டது. எண்ணி முப்பது ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் அதே பட்டணத்தில் இன்னொரு பகுதியில் உள்ள சிகை அலங்காரிப்பு நிலையத்தினுள் மல்லிகை என்ற இலக்கிய இதழ் மலர்ந்து வெளி வந்தது. அதன் ஆசிரியர் கொலை வழக்கில் தண்டனை அடைந்தவருடைய பெறாமகன் முறையானவர். படித்தவர்கள் பலராலும் ஒத்துக் கொள்ளப்பட்ட வடபுலத்துக் கல்வி புலன்கள் கூட அச்சிற்பேட்டின் சேவையை அங்கீகரித்துள்ளனர்.

எனது சித்தப்பாவின் வாக்கு மூலத்திலிருந்து ஒன்று எனக்குத் தெளிவாகப் புரிந்தது.

பஞ்சமர்கள் எனப் பரவலாக அழைக்கப்படும் ஒடுக்கப்பட்ட சமூகத்தினர் சிலரிடம் இயல்பாகவே ஒரு தாழ்வுச் சிக்கல் அடி நெஞ்சில் குடிகொண்டுள்ளது. ஊருக்குள் இருமரபும் தூய சாதிமான் பரம்பரையைச் சேர்ந்தவர்கள் எனக் கணிக்கப்படுபவர்களுடன் தாங்களாகவே வலிய ஒட்டிக்கொள்வார்கள். தங்களையும் அவர்களுடைய செயல்களில் இணைத்துப் பிணைத்

துக்கொண்டு தொண்டுழியம் பார்ப்பதில் முன்னின்று உழைப்பார்கள்.

இதனால் இவர்களுக்கு மிகப் பெரிய ஆத்ம திருப்தி. அந்தப் பெரிய மனிதர்களின் நிழலில் சீவிப்பதே தமது பிறவிப் பெரும் பயன் என்ற எண்ணம். அதுவே பெரும் பாக்கியம். தமது சொந்த பந்தங்களையே அலட்சியமாக நடத்துவார்கள். சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும் போதெல்லாம் எஜமானின் பெயரை வெகு பவ்வியத்துடன் செயல் செய்வார்கள். பெயரை உச்சரிப்பது கூட மகா பாவம் என்பது போல மற்றவர்கள் காதுபடக் கூறவே கூச்சப்படுவார்கள். அதே சமயம் தமது எஜமான்களின் வீர பராக்கிரம செயல்களையும் கொடைவள்ளல் சிறப்புகளையும் சந்தி முனைகளில் நின்று பிரசாரம் செய்வதிலும் தனித்தலைமை தாங்குவார்கள்.

மொத்தமாகச் சொன்னால், தினசரி வேலைத்திட்டமே அவர்களினது ஏவல் நாய்களாகச் செயற்படுவதுதான். இவர்களது பொழுது போக்கு என்பது தினம் தினம் அவர்களுடன் இணைந்திருப்பது தான்.

இந்தச் சாதியக் கட்டுக்கோப்புக்குள் அடங்காதவர்கள் பலரை நாம் இன்றும் காணலாம். அன்றும் இருந்தனர். அவர்களே வரலாற்றில் இன்றும் பேசப்படுகின்றனர். விதந்து கூறப்படுகின்றனர். அது வேறு விஷயம்.

ஆனால் எஜமான் என இவர்களால் கொண்டாடப்படுகின்றவர்களோ மிகமிகப் புத்திசாலிகள். தந்திரசாலிகள். காலாதிகாலமாக - தலைமுறை தலைமுறையாக -

இவர்களது பரம்பரையையே மேய்த்துப் பழகியவர்களின் பின் சந்ததியினர். பின்வாரசுகள். வெகு நுட்பமாக இவர்களது தலையிலேயே இவர்களை அறியாமலே மிளகாய் அரைத்து விடுவார்கள். இது இவர்களுக்கு விளங்காது. சொன்னாலும் புரியாது.

இவர்களால் லாபம் கிடைக்கும் வரை உச்சரி குளிரப்பேசி வைப்பார்கள். அப்பன் வைத்த பெயர் கந்தசாமி ஆனால் முழுப்பெயர் சொல்ல மாட்டார்கள். 'கந்தனை ஆரெண்டு நினைக்கிறியள்? என்ற உச்சரி இவன் தான். என்ற சகோதரத்திலை ஒருத்தன்தான் இவன்.' நுனி நாக்கால் பேசி உச்சரி குளிர வைத்து விடுவார்கள். கந்தனுக்கு வேறென்ன வேண்டும். 'பெருமகனார் தான் தன்னைத் தன்ர சகோதர மென்டிட்டாரே!'

தமக்கோ தமது குலம் கோத்திரத்துக்கோ இவர்களால் சங்கடம் அல்லது சிக்கல்கள் ஏற்பட்டு விட்டால் அப்போது பார்க்க வேண்டுமே அவர்களை. சகோதர பாசமெல்லாம் வெருண்டோடிவிடும். உடனடியாக இப்படித்தான் அவர்களது வாயிலிருந்த வார்த்தைகள் வெளிவரும். "எழிய சாதியன்! பலபட்டறைச் சாதி நாய்கள்! தங்கட எழிய சாதிப்புத்தியை கடைசிலே காட்டிப் போட்டுதுகள்!"

எனது 'மறியலுக்குப்போன சித்தப்பாவின்' சுயவாக்குமூலத்திலிருந்தும் பிற்காலத்தில் எனது சொந்த அநுபவங்களிலிருந்தும் நான் கற்றுக்கொண்ட ஞானோபதேசப் பாடத்தின் சுருக்கமே இவைகள்தான்.

என்ன இடையிலே 'மறியலுக்குப் போன' என்ற அடைமொழி என்றால், சப்த தீவுகள் அனைத்திலிருந்தும் உடும்பிராய், கோப்பாய், இளவாலை போன்ற கிராமப் பிரதேசங்களிலிருந்தும் வந்து யாழ்ப்பாண நகரத்தில் காணி பூமி வாங்கி, சொந்த வீடு கட்டி வாழ்ந்து வந்தவர்கள் எனது முன்னோர்கள். தீவுப் பகுதிகளிலும் நாட்டுப் பிரதேசத்திலும் கொண்டு - கொடுத்து உறுவாடி வந்தவர்கள். வெறும் அப்பாவிகள். கொழுவலுக்குப் பின்நிற்பவர்கள். இவர்களில் அநேகருக்குப் பொலீஸ் ஸ்டேசன் எந்தத் திசையில் இருக்கிறது என்பதே வாழ் நாளில் தெரியாது. தொழில் செய்வது, பிள்ளைகள் பெறுவது, சாப்பிடுவது, கடைசியில் வெளியே தெரியாமல் செத்துப் போவது. அவ்வளவுதான் தெரிந்தவர்கள்

இத்தகைய படு அமைதிச் சமூகத்தில் மறியலுக்குப் போவது என்பது நினைத்துப்பார்க்கவே முடியாத நிகழ்ச்சி அது.

எனவே தான் 'மறியலுக்குப் போன' என்ற அடைமொழி எங்களது சுற்று வட்டாரத்தில் கனகாலம் நிலவி வந்தது.

அந்த மறியலுக்குப்போன ஞானமுத்துச் சித்தப்பரின் மனம் திறந்து சொன்ன பாவ சங்கீர்த்தனம் என் அடி நெஞ்சைத் தொட்டு உலுப்பி விட்டது. பாவ சங்கீர்த்தனம் என்ன பாவ மன்னிப்புப் பொறுத்தல் கிறிஸ்தவ முறைப்படி ஒரு குருவானவரிடம் தான் கேட்க வேண்டும். நான் கேட்காமலேயே சித்தப்பர் தனது குற்றங்குறைகளை என்னிடம் ஒளிக்காமல் மறைக்காமல் சகலவற்றையும் சொல்லி வைத்தார். அழுதார்.

அவரது சுயவாக்குமூலத்தைச் செவிமடுத்த எனக்கு இந்த ஞானோதயம் தான் அடி மனதில் முளைவிட்டது.

எந்தக் காலத்திலு எந்தக் கட்டத்திலும் இந்த மாதிரியான தாழ்வுச் சிக்கலில் மாட்டுப்பட்டுச் சிக்கி என்னை - எனது தனித்துவத்தை - விட்டுக் கொடுத்துக் கீழிறங்கி விட மாட்டேன் எனத் தூய மனத் தெளிவுடன் சங்கல்பம் செய்து கொண்டேன், அன்று.

நிருபர் செல்லத்துரை. செய்தி சேகரிப்பதில் அசகாய சூரர். வீரகேசரிப் பத்திரிகையைத் தனது செய்தித் திறத்தால் மக்கள் மத்தியில் பரவலாகக் கொண்டு சென்ற பத்திரிகையாளர். தமிழரசுக் கட்சியை மக்கள் மத்தியில் வளர்த்தெடுத்ததில் பெரும் பங்கு வகித்தவர். அந்தக் கட்சியின் பல தலைவர்களின் பேரபிமானத்தைப் பெற்றுக்கொண்டவர்.

குறிப்பிட்டுச் சொல் வேண்டுமானால் வடபுலத்து எழுத்தாளர்களின் மேடைக் கருத்துகளுக்கு முக்கியத்துவம் தந்து பிரசுரிக்க வைத்த பெருமை அவரையே சாரும்.

நான் அடிக்கடி சொல்லும் கருத்தொன்று உண்டு. 'ஈழத்து எழுத்தாளர்கள் தமிழக எழுத்தாளர்களை விட ஒரு வகையில் சிறப்புத்தன்மை வாய்ந்தவர்கள். நம்மில் அநேகர் சிறந்த மேடைப் பேச்சாளர்களாகவும் விளங்கி வருகின்றோம். இது நமது தனித்துவத்தின் ஒரு வெளிப்பாடு' என நான் கருத்துக் கூறி வந்துள்ளேன்.

என்னை. நண்பர் டானியலை மக்கள் மத்தியில் பெரும்பாலும் ஆரம்ப காலங்களில் அறிமுகப் படுத்தி வைத்தது எமது எழுத்துத் திறமைகளால். எமது மேடைப் பேச்சின் வலிமைகளே. இந்த மேடைப் பேச்சுகளை வரிக்குவரி சேகரித்து, செய்திகளாக உருவாக்கி பத்திரிகையில் பிரசுரித்து எம்மையெல்லாம் வளர்த்தெடுத்த பெருமை நண்பர் செல்லத்துரைக்கே செல்ல வேண்டும். இவரும் ஆரம்ப காலத்திலிருந்தே திராவிடக் கழக அநுதாபிதான்.

அந்த நன்றியுணர்வை இன்றளவும் நான் என் அடி நெஞ்சில் வைத்திருந்தே வருகின்றேன். 'செய்தி வேட்டை' என்றொரு சிறுகதையைப் படைத்திருந்தேன். அதில் நிருபர் நித்தியலிங்கம் என்பவர் நடமாடித் திரிவார். அந்த நித்தியலிங்கம் நமது செல்லத்துரை அவர்களே. இந்தக் கதையை எழுதிவிட்டு, அக் கதையை அவரிடமே படித்துக் காட்டிவிட்டே பிரசுரத்திற்கு அனுப்பி வைத்தேன்.

நான் தொகுத்த 'டொமினிக் ஜீவா - சிறுகதைகள்' என்ற ஐம்பது சிறுகதைகளில் இந்த செய்தி வேட்டை என்ற கதையும் இடம் பெற்றுள்ளது என்பது என் மனசுக்கு நிறைவைத் தருகின்றது.

நிருபர் செல்லத்துரையின் செய்திக் கைங்கரியத்தினால் வட பிரதேசத்தில் பல கூட்டங்களில் மேடைப் பேச்சுக்களுக்கு என்னை அழைக்கத் தொடங்கினார். நானும் இளவயசுத் துணிச்சல் காரணமாக சைக்கிளில் சென்று அக்கூட்டங்களில் எல்லாம் கலந்து விட்டு நட்பு

சாமங்களில் சொறி நாய்கள் வீதியெங்கும் குரைத்துக் குரலெழுப்ப வீடு வந்து சேருவேன்.

அந்த வேளையிலும் இரவுச் சாப்பாடு வைத்துக்கொண்டு கூனிக் குளிரில் குறண்டிப் போய் எனது தாயார் கைலாம்பு சகிதம் எனக்காகக் காத்திருப்பா. இதைக் கண்டதும் எனது உடல் சிரமங்கள் அத்தனையுமே பறந்தோடிப் போய்விடும்.

எனது பகிரங்க முற்றவெளி மேடைப் பேச்சு சமஜ்மாஜக் கட்சி மேடையில் இடம்பெற்ற போதிலும் கூட, என்னை ஆரம்ப காலம் தொட்டே உருவாக்க முனைந்த நண்பர் இராஜகோபாலன் அக்கட்சியின் நெருங்கிய ஆதரவாளராக இருந்த போதிலும் கூட, நான் உள்ளுக்குள்ளாலே தி.மு.க ஆதரவாளராகவே விளங்கி வந்தேன். அறிஞர் அண்ணா, கலைஞர் கருணாநிதி என்றால் அவர்களது அறிவாற்றல் மீது அபாரமான நம்பிக்கை கொண்டிருந்தேன். எனவே அவர்களது எழுத்தும் பேச்சுமே எனக்கு ஆதர்ஸமாகத் திகழ்ந்தன.

யாழ்ப்பாணம் காங்கேசன்துறை வீதியில் நாடார் ஒருவருடைய புடைவைக் கடை ஒன்றிருந்தது. அக்கடை முதலாளிக்கு பெரியாருடைய 'விடுதலை' என்ற நாளிதழ் தபாலில் வந்து சேரும். அதைப் படிப்பதற்கென்றே அந்தக் கடைக்குச் சென்றுவரத் தொடங்கினேன். பெரியார் மணியம்மை திருமணம் தொடர்பாக திக பிளந்து தி.மு.க தோன்றியது. விடுதலை தினசரிச் செய்தி மாத்திரம் என் தேடல் முயற்சிக்குப் போதுமானதாக இருக்கவில்லை. அண்ணா, கலைஞர்

புத்தகங்களைச் சேகரிக்கத் தொடங்கினேன். மலேஷிய நாட்டில் சிரம்பான் என்ற ஊரில் எனது உறவினர் வாழ்ந்து வந்தார். அவர் பெயர் பாக்கியநாதன். வாலிப வயசுவரை சலூன் தொழில் செய்து விட்டு கர்நாடக சங்கீதத்தில் கொண்ட இடையறாத பக்தியினால் இசை பயில சிதம்பரம் அண்ணாமலைக்கு வந்தவர். வயலின் இசையில் படித்துப் பட்டம்பெற்றவர். பிற்காலத்தில் மேடைதோறும் கச்சேரிகளுக்குப் பக்கவாத்தியம் வாசித்தவர். தனியாகச் 'ஸோலோ' கச்சேரிகளும் செய்த பிரபலம் பெற்றவர். இவர் விடுமுறைக்குத் தாய் வீட்டுக்கு யாழ்ப்பாணம் வந்து போவார் அவரைச் சிநேகிதம் பிடித்தேன். அண்ணாவின் 'திராவிட நாடு' வாரச் சஞ்சிகைக்குச் சந்தா கட்டச் செய்தேன். அவர் சிதம்பரத்திலிருந்து ஊர் வந்து போகும் சமயங்களில் அண்ணா, கலைஞர் தவிர சிற்றரசு, தில்லை வில்லாளன், ஆசைத்தம்பி, நெடுஞ்செழியன், டி.கே. சீனிவாசன் போன்றோரது புதிய புதிய நூல்களை எனக்காக வாங்கிவந்து தந்துதவினார். அப்புத்தகங்களைச் சுவைத்துச் சுவைத்துப் படிப்பதில் அயராது உற்சாகம் காட்டி வந்தேன். அதில் அண்ணாவின் 'தீ பரவட்டும்' முக்கியமான நூல்.

எனது இளவட்டாரக் கூட்டம் பெருகியது. நட்பு வட்டம் விசாலித்தது. புத்தகப் பரிமாற்றம் தொடர்ந்தது. இளம் வயசுக் குழப்பத்திற்கேற்ப வாய்க்கு வந்தபடி எல்லாம் கதைக்கப் பழகிக்கொண்டோம். பகிரங்கமாகத் தெருச் சந்திகளில், பஸ் நிலைய முனைகளில் நின்றெல்லாம் விவாதிக்கக் கத்திப் பேசிக் கற்றுத் தேறினோம்.

அண்ணா, கலைஞர் போலப் பேசுவது, எழுதுவதுதான் நவீன தமிழ் வளர்ச்சி. புதிய தமிழ்ச் சிந்தனை எனக்கற்பிதம் செய்த வண்ணம் அவர்கள் நடைபயில் பேச, எழுத முற்பட்டு உழைத்தோம்.

உண்மையை இன்றைய தினம் மனம் திறந்து ஒப்புக்கொள்வதாயிருந்தால், அறிஞர் அண்ணா தான் இப் பூவுலகில் ஒப்பற்ற தன்னிகரில்லா அறிஞர் என மெய்யாகவே நம்பிக் கற்பிதம் செய்து மனசில் பதியவைத்து இயங்கிவரத் தொடங்கினேன்.

இந்தத் தாக்கத்தினால் போலும் கல்கி அவர்கள் இரண்டாவது தடவையாக யாழ்ப்பாணம் வந்திருந்த போது அன்னாருக்கு மக்கள் சார்பாக யாழ்ப்பாண நகர மண்டபத்தில் ஒரு பகிரங்க வரவேற்புக் கொடுக்கப்பட்டது. இக் கூட்டத்திற்கு நானும் எனது சகாக்கள் சிலரும் நேரகாலத்தோடேயே சென்று முன் வரிசை ஆசனங்களில் இடம் பிடித்துக்கொண்டோம். காரணம், இலக்கிய ரசனையல்ல; கல்கி அவர்களின் நகைச்சுவையான மேடைப் பேச்சை சுவைப்பதும் அல்ல; அன்றைய குதர்க்கப் புத்தி. குதர்க்கம் செய்யும் முனை.

கூட்டம் ஆரம்பித்தது. பேசாமல் இருந்தோம். வரவேற்புரை நிகழ்ந்தது. பேசாமல் இருந்தோம். கல்கி ஆசிரியர் பேச எழுந்தார். ஒவ்வொருவராகப் பேச எழுந்த நின்றோம். அவர் பேச ஆரம்பித்துமே கேள்விகள் சீறிக்கொண்டு வந்தன. நானும் முன்வரிசையில் எழுந்து நின்று "பேரறிஞர் அண்ணா பற்றி உங்கள் கருத்தென்ன?" எனக் கேள்விக்கணை தொடுத்தேன்.

கல்கி அவர்கள் தனது வாழ்க்கையில் எங்களைப்போல எத்தனையோ பேரை நேர் முனையில் சந்தித்திருப்பார். அவர் வெகு இயல்பாகப் பதில் சொன்னார்: “அவர் தமிழில் அழகாகத் திட்டினால் கூட, அண்ணா அவர்களுடைய தமிழ் எத்தனை அற்புதமாகத் திகழ்கின்றது! அவரது அழகு தமிழுக்காக நான் அவரைப் போற்றுகின்றேன். வாழ்த்துகின்றேன்!” என்றார் அவர். கூட்டம் கையொலி எழுப்பி ஆமோதித்தது.

உணர்ச்சி வெறி தானே எமது அன்றைய நிலை. எனவே எமக் கெல்லாம் உச்சி குளிர்ந்துவிட்டது. கல்கி அவர்களது பேச்சைக் கடைசிவரை இருந்து கேட்டு வைத்தோம்.

இந்தக் காலகட்டப் பின்னணியில் தான் எனக்கு நண்பர் டானியலின் அறிமுகம் எற்பட்டது. எஸ்.பொ என்கின்ற பொன்னுத்துரையை ஏற்கனவே நண்பர் ராஜகோபாலன் அறிமுகப்படுத்தி வைத்துவிட்டார். எஸ்.பொ வின் வீடு எனது தொழிலகத்திற்கு வெகு சமீபமாகவே இருந்தது. எனவே அடிக்கடி சந்திக்கக்கூடிய வாய்ப்பு இருந்தது. டானியலின் சொந்தப் பிறந்த இடம் யாழ் நகரை அடுத்ததுள்ள கிராமமான ஆனைக்கோட்டை. அவர் வீடு மாறி வந்து கோவில் வீதியிலுள்ள இல்லத்தில் வசித்து வருவதாகக் கேள்விப்பட்டிருந்தேன். இருவரும் நேருக்கு நேர் சந்திக்கவில்லை.

அவர் என்னைச் சந்திக்க விரும்பித் தேடிக்கொண்டிருந்தார். நானும் அவரைக் கண்டு கதைக்க ஆவலாக இருந்தேன். இத்தனைக்

கும் நாங்களிருவரும் நகரின் மையப் பகுதியில் தான் கடை வைத்திருந்தோம். நான் வண்ணான் குளத்திற்கு அருகே சவரக்கடை என அழைக்கப்படும் ஜோசப் சலூனில் தொழில் பார்த்து வந்தேன். அவர் தாராக்குளம் என அழைக்கப்படும் ஆஸ்பத்திரிக்கு அருகே உள்ள பிரதேசத்தில் சலவைத் தொழிற்சாலை ஒன்றை நடத்தி வந்தார்.

“நல்லூரடியில் கோவில் வீதியிலுள்ள டானியல் வீட்டில் இன்றிரவு ஏழு மணிக்கு ஒரு கூட்டம். தோழர் வைத்தியலிங்கமும் இக் கூட்டத்தில் நிச்சயம் கலந்து கொள்ளுகின்றார்” என்றொரு கையால் எழுதப்பட்ட அழைப்பொன்று எனக்குக் கிடைத்தது. நண்பர் டானியல் தான் அந்த அழைப்பை அனுப்பியிருந்தார். அவசியம் கூட்டத்தில் கலந்து கொள்ளும் வண்ணமும் அவ்வழைப்பில் கேட்டிருந்தார். நான் கோவில் வீதியிலுள்ள டானியலின் வீட்டிற்குச் சென்றிருந்தேன். டானியல் அவர்களையும் வைத்தி அவர்களையும் ஒருங்குசேர் முதல் முதலில் அங்கு தான் சந்தித்தேன். வைத்தி அரசியல் வகுப்பு நடத்தினார். இதுவரை காலமும் திராவிட மாயையில் சிக்கித் தலை கழன்றிருந்த எனக்குப் புதிய பார்வை கிடைத்தது. புதிய கதவு திறந்தது.

யாழ்ப்பாணம் பெற்றெடுத்த மிகப்பெரும் சிந்தனையாளர்களில் வைத்தியும் ஒருவர். வட்டுக்கோட்டைப் பிரதேசத்தில் சுண்டியெடுக்கப்பட்ட வேளாளர் பரம்பரையைச் சேர்ந்தவர். முன்னோர் பெரும் பெரும் நிலக்கிழார்கள். உயர் கல்விக்காக இங்கிலாந்து அனுப்பப்பட்டவர். அங்கு உலகப் பெரும்

இடது சாரிகளின் தொடர்பால் உந்தப்பெற்று ஐரோப்பியாவிலேயே கம்யூனிஸ்ட் கட்சியில் தன்னை இணைத்துப்பிணைத்துக் கொண்டவர். அங்கு இந்திரா காந்தியுடன் அரசியல் உறவுகொண்டு இயங்கியவர்.

இங்கு எனது இயல்புக்கு விரோதமாகச் சுண்டியெடுக்கப்பட்ட வேளாளன் என ஏன் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால், ஆரம்ப காலங்களில் - ஏன் இன்றுங்கூட சாதி வெறியர்கள் வாக்க விரோதிகள் சமஜ் மாஜக் கட்சியை அல்லது கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைக் குறிப்பிட்டுப் பேசும் போது “ஓ, அதுவா! அது எழிய சாதியளினர் கட்சியல்லவோ. அது நளவன் பள்ளன்களினர் கட்சி!” என ஏளனம் செய்வார்கள்.

இது யாழ்ப்பாண உயர்குடி அரசியல் தந்திரம். சாதி சொல்லித் தாக்குவது, சாதி சொல்லித் தனிமைப்படுத்துவது, சாதி சொல்லி அரசியல் ஆதாயம் பெறுவது.

யாழ்நேவி ரெயில் யாழ்ப்பாணம் நோக்கி ஓடிய காலம் என் நினைவுக்கு வருகின்றது. இருக்கையில் பலர் இருப்பார்கள். பலர் இளைஞர்கள். ஒருவர் சுருட்டைப் பற்ற வைத்துக்கொண்டு பக்கத்திலுள்ள பயணியிடம் பேச்சைத் தொடங்குவார். ஆராய்வது தான் அவர் வேலை. பிறவிக் குணம் சட்டென்று விடுபடுமா?

“அப்ப தம்பி நல்ல உத்தியோகத்தில் கொழும்பில் இருக்கிறியள். சம்பளம் கனக்க இருக்கும் தானே? தம்பி எந்த ஊர்?”

“யாழ்ப்பாணம்” தம்பி தெரியாத தனமாக வாய்கொடுப்பார். சுகபிர

யாணி பற்றிப் பிடித்துக்கொள்வார். “யாழ்ப்பாண மெண்டால் எந்தப்பக்கம்?”

“நல்லூரடி”

“அப்ப தம்பி நல்லூரடியில் எந்தக் குறிச்சி?”

இளைஞருக்கு மனக்கிலேசம் பிடித்துக்கொள்ளும். உண்மையைச் சொல்ல மனக்கூச்சம். சுருட்டுப் புகையோ விடுவதாயில்லை. தொடர்ந்து கேள்வி கேட்டு ஆறிய முனைப்புக் காட்டும். “சொல்லுமன் தம்பி, நல்லூரில் கோவிலுக்கு அந்தப் பக்கமோ இந்தப் பக்கமோ? பக்கம் தெரிவதில் உள் சூத்திரம் இருக்கிறது. சுருட்டுக்கு ஊர் உலகம் தண்ணி பட்ட பாடு. “சொல்லுமன் தம்பி எந்தப்பக்கம்?” கேள்வி கொக்கி போடும்.

பதில் சொல்லும் இளைஞன் தப்புவதற்கான வழி அடைக்கப்பட்டு விடும். வழி அடைத்தது கேள்வியல்ல. அவனது சாதித் தாழ்வுச் சிக்கல். பதில் சொல்லாமல் தப்ப இயலாத விலங்குப்பூட்டு. “நரியன் குண்டடி!” வார்த்தைகளை மென்று விழுங்கிய வண்ணம் சொற்களைத் துப்பி வைப்பான் இளைஞன்.

“ஓ, நீ அந்தப் பகுதியே?” இதுவரை தம்பி, நீர் என மரியாதையுடன் கதைத்த அந்தச் சுருட்டுப் புகைக்கூண்டு வெகு அலட்சியமாக ‘நீ’ என விழிக்கும். இதுவரைக்கும் மரியாதை கொடுத்துக் கதைத்த தற்காக மனக்குள் புறுபுறுக்கும். பிரயாண நட்பைத் தொடர்வதற்குக் கூடச் சாதி தேவைப்படுகின்றது. இது அந்த மண்ணின் பரம்பரைப் புத்தி.

கடந்த கால் நூற்றாண்டுகளுக்கு மேலாக நானும் பிரயாணம் செய்திருக்கிறேன். இப்படியான அநுபவங்களும் எனக்கு ஏற்பட்டுள்ளன.

பக்கத்தே உள்ளவர் கேள்விக் கொக்கி போட ஆயத்தம் செய்வார். எனக்குப் புரிந்து விடும். உள்ளுக்குள் சிரிப்பு உதிரும்.

சிரித்துச் சிரித்துக் கதைப்பவர் விசாரணையை ஆரம்பித்து விடுவார். குலம் கோத்திரத்தை அறிந்துகொள்வதுதான் இதற்குரிய முதல் வேலை.

“தம்பி எங்க இருக்கிறது?”

“இஞ்சு பாருங்கோ. எனக்கு எல்லாம் விளங்கும். நீங்கள் என்னத்தைக் கேட்கப் போறீர்கள் என்றதும் எனக்குத் தெரியும். கடைசியில் தெரிஞ்சு கொள்ள நீங்கள் நினைக்கிறது எனக்கு நல்லாவே விளங்கும்!”

“தம்பி, தம்பி. ஏன் இத்தனை அவசரப்படுறியன்?”

“நான் அவசரப்படேல்லை. முழுக்கவே சொல்லி விடுகிறேனே. என் பேர் ஜீவா. டொமினிக் ஜீவா எண்டும் சொல்லுவினம். யாழ்ப்பாணத்தில் கஸ்தூரியார் வீதியில் கடை. என்ன கடை தெரியுமோ? சவரக்கடை. ஜோசப் சலூன். யாழ்ப்பாணம் ஸ்டேசன் அருகே சொந்தவீடு. சுமாரான வருமானம். குழந்தை குட்டியன் இருக்கு”

பக்கத்துப் பிரயாணி வாயடைத்துப்போய் விடுவார். பயணம் முடியும்வரை இந்தப் பக்கமே திரும்பிக்கூடப் பார்க்க மாட்டார்.

இந்த மண்ணின் பரம்பரைப் புத்தி இங்கு மட்டுமல்ல, கடல் கடந்து தேசம் கடந்து போய் வேரோடியுள்ள புலம் பெயர்ந்தவர்களிடையே கூடத் தனது நச்சு வேர்களைப் பரப்பி வருகின்றது என்பது தான் இன்றைய சர்வதேசச் சோகம். சர்வதேசக் கொடுமை!

கீழ் பிளாட்டில் இருப்பவர்களின் ஊரில் என்ன சாதி என மேல் பிளாட்டில் வசிப்பவர்கள் தூண்டித் தூண்டி விசாரிப்பார்களாம். பக்கத்து வீட்டில் வசிப்பவர்களுக்குத் தங்கள் ஓரிஜினல் சாதி தெரிந்துவிடக் கூடாது என நினைத்துப் பயந்து பயந்து ஒடுங்குவார்கள் இந்தப் பக்கத்து வீட்டார். “அவர்களே? அவர்கள் அந்தப் பகுதி. நாங்கள் போக்குவரத்தெல்லாம் அவர்களோட வைச்சுக் கொள்ளுற தில்லை!” எனப் பெருமைப்பட ஜம்பமாகத் தமது உயர் குலத்துத் தூய்மையைப் பிரகடனப்படுத்துவார்களாம் இன்னொரு சாரார். புலம் பெயர்ந்து அதனால் தங்களது இருப்பை இலக்கியத்தின் மூலம் வெளிப்படுத்த நினைக்கும் எழுத்தாளர்களையும் இந்த உயர்குல வருணாச்சிரமத் தர்மப் பிரச்சனை விட்டு வைக்கவில்லை. பிரம்ம குலத்தைச் சேர்ந்த ஒருவர் லண்டனுக்குப் போயும் அகதி அந்தஸ்தில் தன்னை ஒருவராகப் பதிந்து கொண்டிருந்த போதிலும் கூட ‘அய்யர்’ என்ற வாலை ஒட்டிய வண்ணமே பவனி வந்துகொண்டிருக்கிறார் என ஒரு இலக்கிய நண்பர் சமீபத்தில் எனக்குச் சொல்லி வருத்தப்பட்டார். புலம் பெயர்ந்து அகதி நிலை ஏற்பட்ட நிலையிலுங்கூட பிரம்ம, ஷத்திரிய, வைசிய, சூத்ர, பஞ்சம என்ற

வருணாச்சிரமப் படி நிலை ஐரோப்பாவில். இன்று கைக்கொள்ளப் படுகின்றது, நம்மவர்களால்.

இந்தப் பின்புலத்தில் தான் அன்றைய யாழ்ப்பாணத்துச் சமூகப் படிநிலைகளை நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். தோழர்கள் பொன். கந்தையாவும், ‘ஜெயம்’ என அழைக்கப்பட்ட தர்மகுலசிங்கமும் வடமராட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள். சொல்லப்பட்ட சாதிமன்கள். நீர்வேலி எஸ்.கே. கந்தையாவும் கார்த்திகேசனும் வைத்திலிங்கமும் வட்டுக் கோட்டையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர்கள். சுண்டியெடுக்கப்பட்ட குலம் கோத்திரத்தை உடையவர்கள். நயினா தீவைச் சேர்ந்த பூபாலசிங்கமும் பரம்பரைப் பெருமை கொண்டிருந்த

தவர். நல்லூரைச் சேர்ந்த இராம சாமி அய்யர் கோயில் வைத்துத் தினசரி பூஜை நெவேத்தியம் செய்து வந்த அந்தணர். இவர்கள் அனைவரும் ஒடுக்கப்பட்ட உழைப்பாளி மக்களின் விடுதலைக்காகத் தமது சகல பெருமைகளையும் எல்லாவிதமான கீர்த்தியும் ஓர் இலட்சியத்தில்பால் ஆகுதியாகக் கியவர்கள். அர்ப்பணித்தவர்கள்.

இவர்களது அளப்பரிய தியாகத்தால் இந்த மண்ணே பூரித்தது. நாவலர் பெற்றுத்தர விரும்பாத விடுதலையை இவர்கள் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்குப் பெற்றுத்தர விரைந்தனர். இதில் ஓரளவு வெற்றியும் பெற்றனர். அதற்கான இலக்கிய சாட்சிகள் நானும் டானியலும்.

(வாழ்க்கை தொடரும்)

எங்களுட்ப் பிள்ளையார்

எங்களுட்ப் பிள்ளையார் இன்னும்தான் அந்த தகரக் கொட்டிலில் தங்கியிருக்கிறார்!

கோயில் நிர்வாகி குழந்தைவேல் வண்ணக்கர் பாயினில் படுத்தவரோ பஞ்சணையில் துளுக்கிறார்.

உண்டியல் காசை ஊரார் நன்கொடையை உண்டு கொழுத்துறங்கி ஊழல் புரிந்ததுவும் வயற்காணி ஏலத்தில் வந்த பணத்தையும் தன சுயவங்கிக் கணக்கினிலே சுளையாகப் போட்டதுவும் திருவிழாக் காலத்தில் திரண்ட பணத்தையெல்லாம் வருவாய் செலவு என வசதியாய்க் காட்டியதும் ‘வண்ணக்கர்’ என்ற வார்த்தைக்குள் ஒளிந்து கொண்டு எண்ணற்ற இழிகுணத்தின் இருப்பிடாய் இருப்பதுவும் கண்ணியவான் எனக்காட்டிக் கச்சிதமாய்த் திட்டமிட்டு கன்னிப் பெண்கள் பலர் கற்பைச் சிதைத்ததுவும் ஊருக்குள் இன்னும் தெரியவில்லை அதுவரைக்கும் பாருக்குள் இவர் நல்ல மனிதர்தான்; பார்த்துப்

எங்களுட்ப் பிள்ளையார் இன்னும்தான் அந்த தகரக் கொட்டிலில் தங்கியிருக்கிறார்!

- செங்கதிரோன்

அப்பாவும்

நானும்

ச. முருகானந்தன்

வாசலிலே தபால்காரனின் மணி ஒசை. சின்னவன் அனுகூலமாக விரைந்து சென்று கடிதத்தை வாங்குகிறான். நான்கைந்து கடிதங்கள் வந்திருந்தன. ஒன்றைத் தவிர எல்லாமே வெளிநாட்டிலிருந்து வந்த மடல்கள்.

பின்னால் சென்ற முத்தவன் அகல்யா தங்கையிடமிருந்து கடிதங்களைப் பிடுங்க பிரளயம் ஆரம்பமாகிறது. இனி நான் அல்லது மனைவி காந்தா தலையிடாவிடாமல் சச்சரவு தீராது.

‘அகல்யா கடிதங்களை இங்கே கொண்டு வா...’ எனது உரத்த குரலில் இருவரும் அமைதியாகிறார்கள். கடிதங்களை மேசையில் கொண்டு வந்து வைக்கும் போதே மேல் விலாச கையெழுத்திலிருந்தே இது யார் யாரது கடிதம் என்று இருவரும் உரையாடுகிறார்கள்.

‘இது சுவிஸ் சித்தப்பாவின் கடிதம்...’

‘நான் சொல்லுறன்... நான் சொல்லுறன்... இது சுவிடன் சித்தப்பாவின், இது கனடா அத்தையின்...’ சின்னவன் சொல்லி முடிக்கு முன்னரே பெரியவன் தொடர்கிறான். ‘இது சின்ன அத்தையின்... இது அப்பப்பாவின்...’ அப்பப்பாவின் கடிதத்திற்கு இருவரும் பிடுங்கப்படுகிறார்கள். நிச்சயமாக அப்பப்பா இருவருக்கும்

ஒவ்வொரு துண்டு எழுதி வைத்திருப்பார். அதனால்தான் போட்டி.

மீண்டும் நான் தலையிட வேண்டியிருந்தது. ‘இங்கே கொண்டு வாங்கோ கடிதங்களை’ என்று கடிதங்களை வாங்கி அப்பாவின் கடிதத்தைப் பிரித்தேன். எதிர்பார்த்தது போலவே அகல்யாவுக்கும், அனுகூலாவுக்கும் உள்ளே கடிதங்கள் இருந்தன. நான் கடிதத்தை அவர்களிடம் கொடுத்ததும் குதூகலத்துடன் மூலைக்கு ஒருவராக ஓடிச் சென்று கடிதங்களை வாசித்தார்கள்.

நான் அமைதியாக அப்பாவின் கடிதத்தை வாசிக்க ஆரம்பித்த போது காந்தா குறுக்கிட்டாள்: ‘மாமாவின் கடிதமே?’

அப்பாவின் கடிதம் வந்தால் எல்லோருக்கும் குதூகலம். கடிதம் எழுதுவது அவருக்குக் கைவந்த கலை. என்னைக் கைப்பிடித்த போது எனது மனைவிக்கு சுவையாகக் கடிதம் எழுத வராது. மாமனாரின் கடிதங்களை வாசித்து வாசித்து இப்போது நன்றாக எழுதுவான். அப்பாவின் கடிதங்களில் அரிசி விலையிலிருந்து அயலூர் புதினம் வரை எல்லாம் இருக்கும். ‘புல்லுத் தின்னாதவயின் புழக்கம் இங்க அதிகம் இல்லை. சாமியாளரையும் கடும் பிரச்சினை இல்லை. எண்டாலும் அங்கே யொன்று இங்கே யொன்று என சில நல்லது கெட்ட

துகள் நடக்கத்தான் செய்யும். அதுமட்டும் யாழ்ப்பாணம் வாறது புத்திசாலித்தனமில்லை’ என்று சில விடயங்களை நாகுக் காக எழுதுவார். அவரது கடிதங்களை வாசிக்கும்போது ஒரு நல்ல கவிதையைப் படித்த நிறைவு இருக்கும்.

‘நான் உரத்து வாசிக்கிறன்... நீங்களும் கேளுங்கோ...’ காந்தா கடிதத்தைப் பிடுங்கி வாசிக்க ஆரம்பித்தாள்.

‘அன்புள்ள மகனுக்கும், மருமகனுக்கும், பேரப் பிள்ளைகள் இருவருக்கும், உச்சில் அம்பாள் துணையால் நாங்கள் சுகமாக இருக்கிறம். எங்களைப் பற்றி ஒண்டுக்கும் யோசியாதையுங்கோ... உடம்பைக் கவனியுங்கோ.. செலவைப் பாராமல் சாப்பிடுங்கோ... வன்னியில உணவுத் தட்டுப்பாடு எண்டு அறியுறம்... எப்படி உங்களுக்குச் சாமான் கள் கிடைக்குதோ?... ஜம்பது மைல் தொலைவில் இருந் தாலும் இரண்டு இரண்டரை வருடம் ஒருத்தரை ஒருத்தர் பாக்க முடியேல்லை... இப்ப இங்கே கொஞ்சம் அமைதியாக இருக்கு... வரமுடியுமெண்டால் வந்திட்டுப் போங்கோ... எல்லாரையும் பாக்க ஆசையாக இருக்கு... எங்களுக்கும் கடைசிக் காலம்...’ அப்பாவின் கடிதம் இம்முறை சற்று வித்தியாசமாக இருக்கிறது. நாங்கள் போக ஆசைப்பட்ட போதெல்லாம் ஈர வேண்டாம் என்று எழுதுகிற அப்பா இம் முறை வரும்படி எழுதியிருக்கிறார்.

எனக்கும் அப்பாவைப் பார்க்க வேண்டும், அம்மாவின் கையால் வாங்கிச் சாப்பிடவேண்டும் என்று ஆசைதான். காந்தாவும் பிள்ளைகளும் ‘யாழ்ப்பாணம் போவம்... யாழ்ப்பாணம் போவம்...’ என்று குதூகலித்தார்கள். முன்னரைப் போல் என்றால் முன்று மணித்தி

யாலப் பயணம்! இப்போ முடிகிற காரியமா? நேரே தொடுகிற மூக்கைத் தலையைச் சுற்றித் தொடுகிற மாதிரி... மன்னா போய்... தலைமன்னா போய்... கப்பலேறி, காங்கேசன்துறை போய்... ஓ... அதுவும் உடனே நடக்கிற காரியமா? பாஸ் எடுத்து மன்னாருக்குப் போய் பதிஞ்சு, பலநாள் காத்திருந்து... இங்கே வன்னியில மழைக்காலம். மருந்துகளும் தட்டுப்பாடு. அதைவிட வைத்தியர்களுக்குத் தட்டுப்பாடு. இந்த நிலையில மருத்துவராக இருக்கிற நான் லீவு எடுக்கிறதே கஷ்டம்...

‘என்ன யோசிக்கிறியள் அத்தான்?’

‘லீவு எடுத்தால் சனங்கள் பாவம்...’

‘இரண்டு மூன்று வருடங்களாக ஒருநாள் தானும் லீவு எடுக்காமல் வேலை செய்யுறியள்.. உங்களுக்கு கோல்ட் மெடலா தரப்போறாங்கள்? காந்தா சிரித்தாள்

‘அதுக் கில்லை பாவம் சனங்கள்...’

மக்களை நேசிக்கக் கற்றுத் தந்தவர் அப்பாதான். சின்ன வயதிலிருந்தே அவர் சொல்லுகின்ற கதைகள் எங்களை எல்லாம் புடம்போட்டன. அப்பா அதிகம் படித்தவரில்லை. அனுபவம் என்ற பள்ளியிலே நிறையப் படித்தவர். கடைச் சிப்பந்தியாகத் தனது தொழிலை ஆரம்பித்த அப்பா முதலில் காந்திய வாதியாக இருந்தார். வந்தே மாதரம் என்று சுதந்திர முழக்கமிட்டது முதல் ஈ.வே.ரா. பெரியாருக்குக் கூழ் முட்டை எறிந்தது வரை கதைகதையாகச் சொல்லியிருக்கிறார். பின்னாளில் பகுத்தறிவு வளர்ச்சியினால் ஈ.வே.ரா. பெரியாரின் முற்போக்கான கொள்கைகளைப் புரிந்து

கொண்டதையும், பொதுவுடமை கொள்கைகளை அமரர் பொன். கந்தையாவுடன் பழகியதில் புரிந்து கொண்டமையையும் பற்றிக் கதை கதைபாகச் சொல்லியிருக்கிறார். என்னும் இறுதிவரை அப்பா கடவுள் நம்பிக்கையுடையவராக வாழ்ந்து வருகிறார். ஷெல் வீச்சில் கால் களை இழந்த பின்னர் கூட கோயி லுக்குப் போகத் தவறமாட்டார்.

எனக்கு முதல் நிபமனம் ஒரு யானைக்காட்டுப் பிரதேசத்தில் கிடைத்தபோது நான் தயங்கினேன். அப்பா சொன்னார் 'தம்பி...' அப்பா அப்படித்தான் என்னை அழைப்பார். 'கஸ்ரப்படுகிற கிராம மக்களுக்குத் தான் உன்ர சேவை பயன்பட வேணும்... டொக்டராக வந்தவை பெல்லாம் சொகுசான இடங்களைத் தேடினால் கிராமத்துச் சனங்கள் என்ன செய்யுறது?'

இன்றும் நான் மக்களின் அபிமானமான வைத்தியராக இருப்பதற்கு முழுக்க முழுக்க அப்பாதான் காரணம். இப்போ ரஷ்ய நாட்டு உயர் கல்வி வாய்ப்புக் கிடைத் ததை அறிந்தால் அப்பா மகிழ்ச்சி அடைவார். நான் இன்னமும் எழுதவில்லை. உறுதியான முடிவு வரும்வரை காத்திருக்கிறேன். இப்போது ஊருக்குப் போகும் போது சொல்லலாம்.

அடுத்த சில நாட்கள் லீவு ஒழுங்குகள்... கப்பல் பயண ஆயத் தங்கள் என்று நாட்கள் வேகமாகக் கழிந்தன. பிள்ளைகளுக்கு அப்பப் பாவைப் பார்க்கப் போகின்ற குதூகலம். ஒருவாறு எல்லாம் சரிப்பட்டு வந்து யாழ்ப்பாணம் சென்றடைந்தோம்.

காங்கேசன் துறையிலிருந்து தெல்லிப்பளை வரை சுடுகாடாகக் காட்சியளித்தது. மனித சக்தியும்

பணமும் செலவழித்துக் கட்டப்பட்ட பல வீடுகள் கற்குவியலாகக் காட்சியளித்தன. ஓ... எத்தனை எத்தனை பெரிய இழப்புகள்!

வீட்டிற்குச் சென்றபோது நாங்கள் அடைந்த மகிழ்ச்சியா அல்லது எங்கள் வரவால் பெற்றோர்கள் அடைந்த மகிழ்ச்சியா அதிகம் என்று கூறுவது கடினம். அப்பா இளைஞரைப்போல உற்சாகமாக மாறிவிட்டார். அம்மாவோ அடுப்படியில் அறுகவை உணவு தயாரித் துக் குதூகலித்தா.

ஊரிலே முன்னரைப்போல் சனப்புக்கம் இல்லை. முன்னரைப் போல் கால்வாசிப் பேர் கூட இல்லை. பல வீடுகள் பாழடைந்து போயிருந்தன. இன்னும் சில ஷெல் வீச்சினால் சிதைந்திருந்தன.

அப்பா சொன்னார் 'அந்த நாளையில உலக மகா யுத்த காலத்தில் கூட இவ்வளவு கஸ்டங் களை அனுபவிக்கேல்லை...'

அகல்யாவும் அனுசயாவும் அப்பப்பாவின் சக்கர நாற்காலியின் இரு பக்கமும் அமர்ந்திருந்து கதை கதையாகக் கேட்டார்கள். அவரும் தினமும் சலிக்காமல் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்.

நாங்கள் புறப்படும் நாளும் வந்தது. அப்பாவும், அம்மாவும் நிலை கொள்ளாமல் தவித்தார்கள். 'அப்பா நீங்களும் வன்னிக்கு வாங்கோவன்..' இம்முறையும் அதே பதில்தான். 'நான் இந்த மண்ணை விட்டு வரமாட்டன்... நல்லதோ கெட்டதோ இந்த மண்ணில்தான்...'

அப்பாவைச் சம்மதிக்க வைக்க முடியாது என்பது தெரிந்த விசயம். குடாநாடு முழுவதுமே இடம் பெயர்ந்தபோது அசையாமல் இருந்தவர் இப்போ அசையப் போகிறாரா?

அப்பா தனது தவிப்பை எப்பொழுதுமே வெளிக் காட்டிக் கொண்டதில்லை. இன்று சற்று வித்தியாசமாகக் கதைக்கிறார்.

'தம்பி... நாங்கள் பத்துப் பிள்ளையளைப் பெற்று வளர்த்தம்.. சண்முகானந்தனை இழந்திட்டன். பிறகு அருள்...ம்... சுதந்திரத்துக்குப் போராட வெளிக்கிட்டவங்கள் தங்களுக்குள்ளையே அடிபட்டுச் செத்துப் போனாங்கள்.பிறகு தயாள சிங்கம்... அமைதி காக்க எண்டு வந்த இந்திய இராணுவம் ஆஸ்பத் திரிக்குள்ளை கடமை நேரத்திலை சுட்டுது... கடைசியாகக் குட்டியன்... அவனும் எங்களை விட்டிட்டுப் போயிட்டான்... இப்ப ஆறு பிள்ளை யள்தான் மிச்சம்.... உன்னையும் சின்னவன் மேகலையையும் தவிர மற்றவை எல்லாம் வெளிநாட்டில்... நீயும் பக்கத்தில்தான் எண்டாலும் தகவல் கூட அனுப்பமுடியாத நிலைமை... அதுதான் எனக்கொரு ஆசை... நீ நிக்கேக்கை நான் கண்ணை மூடிட வேணும்... ஆனா நாங்கள் நினைச்சவுடனை சாவு வருமே?... எல்லாம் எப்பவோ நிச்சயி க்கப்பட்ட காரியம்... ஆனா எப்ப எண்டு எங்களுக்குத் தெரியாது... நீயும் கனநாள் லீவில் நிக்கேலாது.. இல்லையே?

அப்பாவின் குரல் தளதளத்தது. எனக்கும் அழுகை வந்தது. 'இத்தனை நாளைக்குப் பிறகு உங்களைக் காணக் கிடைச்சதே பெரிய ஆறுதல்.'

நாங்கள் கப்பல் ஏறக் காங் கேசன்துறைக்குப் புறப்பட்டோம். வழி நெடுகலும் பெற்றோரின் நினைவுதான். 'ஓ... அப்பா ஒரு ஆல விருட்சம்! ஒரு கடைச் சிப்பந்தியாக வாழ்வை ஆரம்பித்து, கண்டியிலே சொந்தக் கடைகள், லொறி, கார், பிள்ளைகளுக்குக் கல்வீடுகள்

என்று செல்வத்தில் உயர்ந்தவர். படிக்காதவராக இருந்தாலும் தன் முயற்சியினால் ஆங்கிலம் கூட எழுத வாசிக்கக் கூடியளவுக்கும், கணக்கு வழக்குகள் பேணவும் கூடியவராக வளர்ந்தவர். தன் பிள்ளைகள் படிக்க வேண்டும் என்று அல்லும் பகலும் வழி காட்டிபவர்... ஓ... அப்பா நீங்கள் எங்களுக்குத் தெய்வம்...

நாங்கள் கப்பல் ஏறியபோது ஞாலை ஐந்தரை மணியாகிவிட்டது. கப்பல் புறப்படும் நேரத்தில் ஒரு தகவல். கடலில் பதட்டமாம்... கப்பல் போகாதாம். நாம் எல்லோ ரும் மறுபடியும் இறக்கப்பட்டோம்.

'ஒரு வாரத்துக்குப் பின்னர்தான் கப்பல் ஓடும்' என்ற செய்தியுடன் வீட்டிற்குத் திருப்பி அனுப்பப் பட்டோம்.

நாம் வீட்டை அடைந்தபோது அப்பாவுக்கும் அம்மாவுக்கும் இரட் டைக் குதூகலம்! 'நீங்கள் நிக்க வேணும் எண்டு என்ற மனசு நினைச் சது கடவுளுக்கு விளங்கியிட்டுது'

அன்று முழுவதும் அப்பா குதூகலமாகக் கதைத்துக் கொண்டிருந்தார். 'காதற்ற ஊசியும் வாராது காண்மின் கடைவழிக்கே... நாங்கள் நல்லாயிருக்கேக்கை மற்றவைக்கும் உதவ வேணும்... அது ஒண்டுதான் எங்களோட கூடவரும்...'

இரவு சாப்பிட்ட பின்னர் நெஞ்சு வலிப்பதாக அப்பா கூறினார். நான் அருகில் சென்றேன். ஆதரவாகக் கைகளைப் பற்றியபடி 'நீயாவது பக்கத்தில் இருக்கிறாய்.... அது போதும் எனக்கு...' அவரது பிடி தளர்ந்தது.

'அப்பா...!' என் உச்சி மீது வான் இடிந்து வீழ்ந்தது.

கடிதங்கள்

1

33 வது மல்லிகை ஆண்டு மலரில் வெளிவந்த எனது கட்டுரை சம்பந்தமாக அந்தனி ஜீவாவும், பி.மோகன் சுப்பிரமணியமும் எழுதியிருந்த கடிதங்களைப் பார்த்தேன். இவ்விருவரும், தம்மை முன்னிறுத்தி வெளிப்படும் பத்திரிகை/ சஞ்சிகை களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுபட வில்லை என்ற அங்கலாய்ப்பில் எழுதிய கடிதங்களாக அவைகள் எனக்குப் படுகின்றன.

அதிலும் ஹட்டனிலிருந்து மோகன் சுப்பிரமணியம் என்பவரின் கடிதம் படு அவசரத்தனமாக ஒலிக்கிறது.

மல்லிகையின் கனமான பக்கங்களில் இரண்டை இவரின் ஒலத்தைப் பிரசுரித்து விண்டீர்கள் என்பதை குறிப்பிட்டே ஆக வேண்டும்.

“அவ்வப்போது எப்போதாவது வெளிவரும் சஞ்சிகையை மிக பிரமாதமாக எழுதியுள்ள கட்டுரையாளன்” என்ற இவரது கர்த்தபக் குரலுக்கு என் கட்டுரையிலிருந்து இவரால் ஆதாரம் காட்ட முடியுமா?

எனது கட்டுரை வெளிவந்த மல்லிகையின் 257 வது இதழ் ஜனவரி 1998ல் வெளிவந்தது. இவரின் கடிதம் வெளிவந்த மல்லிகையின் 258 வது இதழ் ஏப்ரல் 1998ல் வெளிவந்தது. இத்தனைக்கும் மல்லிக்கையை நாம் முற்போக்கு மாதச் சஞ்சிகை என்றுதான் அறிந்து வைத்துள்ளோம். இந்த

இரண்டு இதழ்களுக்கும் இடைப்பட்ட காலப்பகுதியை வைத்து மாத்திரம், மல்லிகை சஞ்சிகை பற்றிய கருத்துக்களை குறைத்து மதிப்பிட முடியுமா?

மலையகத்தில் ‘தொண்டன்’ என்ற சஞ்சிகையை வெளியிட்ட எஸ்.எஸ். நாதன் - நான் நினைக்கும் போதுதான் ‘தொண்டன்’ வருவான் என்று பிரகடனமே படுத்தினார். அவ்வப்போது வரும் சஞ்சிகையென்று அதை ஒதுக்கி வைத்தவர்களை இன்று காலம் மறந்து விட்டது.

“மலையகத் தமிழ் சஞ்சிகைகளும் பத்திரிகைகளும்” என்ற தலைப்பில் எழுதப்பட்ட கட்டுரையில் இவர் சம்பந்தப்பட்ட ஆங்கில, சிங்கள சஞ்சிகைகளைப் பற்றி நானொழுதவில்லை என்று இவர் அங்கலாய்ப்பது எப்படி நியாயமாகும்? இந்த அங்கலாய்ப்பில் இவரது அறிவீனமல்லவா வெளிப்படுகிறது!

மலையகத்து வறுமையை முன்னிறுத்திப் பெறப்படும் வெளி நாட்டுப் பணத்தை நம்பி வாழும் நிறுவனங்களையும், அதில் ஒட்டிக் கொண்டிருப்பவர்களையும் பிரதானப் படுத்த வேண்டிய அவசியம் என் கட்டுரையின் உள்ளடக்கத்திற்கு அப்பாற்பட்டது.

மோகன் சுப்பிரமணியம் இணைப்பாளராகச் செயற்படும் தோட்டப் பிரதேசங்கட்கான கூட்டுச் செயலகம் நான் அறியாத ஒன்றில்லை. அதன் விசாலித்த நூலகத்தைப் பயன்படுத்தி ஆக்கபூர்வமான பணியினைச் செய்தவர்கள் என்னை விடுத்து இன்னொருவரை மோகன் சுப்பிரமணியத்தால் குறிப்பிட்டுக் கூறமுடியுமா?

தோட்டப் பிரதேசங்கட்கான கூட்டுச் செயலகத்து தமிழ் சஞ்சிகைகளைப் பற்றி எனது அபிப்பிராயத்தை நான் மாற்றிக் கொள்வதாக இல்லை.

வன்மை ததும்பும் கடிதத்தை எழுதுவதன் மூலம் தமது இருப்பை வெளிப்படுத்துவதைக் கைவிட்டு, ஆக் கபூர்வமான, பணிகளில் மோகன் சுப்பிரமணியம் போன்றவர்கள் ஈடுபடுவது அவருக்கும், அவர் சார்ந்த பிறநாட்டு உதவி பெறும் அரசாங்க சார்பற்ற நிறுவனங்களுக்கும் நலமாக அமையக்கூடும்.

மலையகம் நான் பிறந்து வளர்ந்து வாழுகின்ற பூமி. எனது எழுத்துப்பணிகள் இங்குதான் வேருன்றி இருக்கின்றன. இதை குத்தகைக்கு எடுக்க வேண்டிய அவசியம் எனக்கில்லை. அரச சார்பற்ற தன்னார்வக் குழுவினர்தாம் தமது எண்ணத்தை - குத்தகைக்கு எடுத்துக்கொண்ட மலையகத்தில் -கடைவிரித்துள்ளனர்.

இவர்களின் சுயநலம் மிகுந்த கபட நாடகத்தைப் புரிந்துகொண்டு செயற்படும் மலையகத்தில் நின்று நிலைக்கப்போவது நிச்சயமாக இவர்கள் இல்லை, என்பதை இப்போதே நான் உணர்ந்துள்ளேன்.

- சாரல் நாடன்

2

மல்லிகை இதழ் மாதம்கடந்து வந்தாலும் மல்லிகையைப் பார்த்ததும் ஒரு பரவசம் நெஞ்சில் ஏற்படத்தான் செய்கிறது.

இலங்கையில் ஓர் அதிசயத்தை நீங்கள் அறியாமலே நடத்திக்

கொண்டு விட்டீர்கள். வேறெந்த இலக்கிய ஏடும் சாதிக் காத சாதனை இது. 33 ஆண்டுகளாக ஓர் இலக்கிய சஞ்சிகையைத் தொடர்ந்து நடத்துவதென்பது சும்மா இலேசான காரியமல்ல. இதற் காகவே உங்களைப் பாராட்டலாம்.

மாத இதழ்களில் ஒரு சில சிறுகதைகள்தான் வந்த போதிலும் அந்தக் கதைகளில் ஈழத்தின் தனித்துவம் மிளர்கின்றது. மலரில் வெளிவந்த செங்கை ஆழியான் கதையாகட்டும், சென்ற ஏப்ரல் இதழ் சுதாராஜ் கதையாகட்டும் வெகு சிரத்தை எடுத்து எழுதிய கதைகளாக மிளர்ந்தன. மல்லிகையில் கதை எழுதுவதன் சிறப்பு இதுதான். மல்லிகையுடன் சேர்ந்து கதை எழுதுகிறவர்களும் மணக்கிறார்கள்.

உங்களுடைய சுயசரிதையை ஆவலுடன் படித்து வருகிறேன். வெறும் வரலாறாக அல்லாமல் அந்தக் காலத்து யாழ்ப்பாணத்தின் பின்புலத்தையும் பகைப்புலமாகக் கொண்டு எழுதி வருவது வரலாற்று ஆவணமாகப் பதியப்படத் தக்க ஒன்றாகும். இடையில் அது சம்பந்தமான கட்டுரைகளைப் படிக்கத் தவறிவிட்டேன். இப்பொழுது தேடல் முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கிறேன். ஒரு இதழைத் தவறிவிட்டால் கூட, இலக்கிய இழப்பாக ஏற்பட்டு விடுகிறது. உங்களது பணிகளில் சிறப்பான அம்சம் உங்களுடைய சகல எழுத்துகளும் நூலுருப் பெற்று விடுகின்றன. இதுவும் நூலுருவில் வெளிவரும் - வெளிவர வேண்டும் - என விரும்புகின்றேன்.

சாவகச்சேரி எஸ். மாணிக்க தேவன்.

நரம்புப்பின் நேரங்கள்

சி. சுதந்திரராஜா

தெய்வானை தெம்பிழந்தபடி கட்டாந்தரையில் கிடந்தாள். வெய்யிலின் கதிர்கள் காம்பராவின் சுவரில் ஏறிய அழுக்குகளையும் படர்ந்த வெடிப்புகளையும் தெளிவற்ற வெளிப்படுத்தி வைத்தது. வரண்ட தொண்டைக்குத் தேநீர் வார்த்திடத் தன்னும் எஞ்சி மிஞ்சிப் போன பழந் தேயிலைச் சக்கையோ இஞ்சியோ இல்லாத நிலையிலே எழும்பியிருக்கக்கூட உணர்வு தட்டவில்லை.

சின்னஞ்சிறு வயதில் கொழுந்து பறிக்கவே பழகிவிட்ட தங்கைக்காரி மீனாட்சி தோசைத் தட்டிலே மாவு ரொட்டி ஒன்றை மட்டும் திரட்டித் தட்டி தண்ணீரையும் மிட்டு விட்டுக் குடித்துவிட்டு வேளைக்கே பிரட்டுக் களத்துக்குப் போய்விட்டாள். லயக் காம்பரர் வெறிச்சோடிப் போனது. பிள்ளை மடுவத்தின் சில வயசுக் குழந்தைகள் பாடிப்பாடி மனனம் செய்கின்ற பச்சைக் கிளியே வா வா, பாலுஞ் சோறும் உண்ண வா அவளுக்கும்கேட்கிறது.

“கொஸ்கெடி கெனல்லா”

சுமக்குந் தொந்தரவு தன்னும் இல்லாமல் சுமதிபாலாக் கிழவன் குயின்ஸ்பெரி லயக்காம்பரா வரை பலாக்காய்களைச் சுமந்து வந்து சகாய விலைக்கே விற்பான். அனேகம் பேர் கடன் சொல்லியே வாங்குவார்கள். அடுத்த மாதப் பத்தாம் திகதி வரைக்கும் பொறுக்க வேண்டிய பொறுமை

சுமதிபாலாவிடம் கிடையாத போதும் அவர்களது நிர்ப்பந்தம் அவனையும் இப்படி பொறுத்திட வைக்கும். ஈரப்பலா சிலநேரம் அவன்மீது மிதக்கும்.

தெய்வானைக்கோ அவனை எழுந்து போய்ப் பார்க்கவோ பலாக்காய்களைச் சுண்டிப் பார்த்து வாங்கிடவோ திராணி வரவில்லை.

முழுப்பூமியும் இடிந்து விழுந்த சோகக் கடலிலே தெப்பமாகி மிதந்தாள். இரத்த ஓட்டம் மெல்ல மெல்ல உறைந்து கொண்டிருந்தது.

ஏனாகில் - பக்டரியில் உலக வங்கியின் நவீனமயப்படுத்தல் பரிசார்த்தமாக அமுல் பண்ணப்படுகிறது. பக்டரியில் உற்பத்தியாகும் தேயிலை மனிதக் கரங்களின் கை படாமல் கொன்வெயர் எந்திரங்கள் ஊடாக நேரடியாக ரீ செஸ்ற்றில் அடைபடப்போகின்றது. மனிதக்கை தேயிலையைத் தொட்டு அளைவதினால் தேநீரின் சுவை கெட்டுப்போகின்றது என்பது லண்டன் ஏலத்தின் நுகர்வோர் சங்கம் முடிவு கட்டிவிட்டது.

விபரம் தெரிந்த நாளிலிருந்தே பக்டரி வேலையில் பழக்கப்பட்டவள் தெய்வானை. கொழுந்து எடுக்க மலையேறியதோ கப்பாத்து வெட்டிக் கொண்டாடியதோ கிடை யவே கிடையாது. மீனாட்சியே விறகு அள்ளிவரும் வேலைகளை

யும் செய்து தெய்வானைக்கு உதவியாயிருந்தாள்.

“இந்தா தெய்வானை உன் பென்சன்”

ரீமேக்கர் துரை தங்கமுத்து நீட்டிய துண்டை கைநீட்டி வாங்கவே அவள் கைகள் கூச்சம் கண்டது.

“ஐயா தொரே வேறே தோட்டங்களையாச்சும் பக்டரி வேலை போட்டுக் குடுங்கையா”

கெஞ்சிக் கேட்டாள் தெய்வானை.

“வேறே தோட்டங்க போட்டா வைச்சிருக்கன் ஒன்னை வேலை யில் போட”

துண்டோடு வெளியேறினாள். அவளுடைய வேலைக்காலம் பதின் நான்கு தினக்கூலியால் பதிவு பண்ணப்பட்டிருந்தது. பெரிய கிளாக்கரிடம் துண்டைக் கொடுத்தால் பலநாளின் எதிர்பார்ப்பின் முடிவில் ஏதோ சில தொகை அவளுடைய கைக்குச் சேரக் கூடும். அவ்வளவே.

மாலைக்காலங்களில் சாக்கு மூட்டை மூட்டைகளாகி வந்திறங்கும் கொழுந்துக் கோணிகளை மேல்மாடித் தகட்டுத் தட்டிலே பரப்பி விரவி காயவைக்க அவள் கைகள் எத்தனை பரபரப்புக் காட்டின. அடுப்பிலிட்டு அரிதட்டுக் களில் தேயிலையை அளைந்து வடித்தெடுப்பதில் அவள் கைகள் நாடியும் நரம்புமாய் இயங்கியிருந்

தன. இப்போது - அவள் சூன்யமாகி அந்தியமயப்பட்டு விட்டாள்.

லயக்காம்பராவின் வெளிக்கத வில் காகம் வந்திருந்து கரைந்தது. கட்டாந் தரையில் எச்சம் போட்டது. அதனை விரட்டும் தெம்பு தெய்வானையிடம் வரவேயில்லை.

தேயிலைச் செடிக்கே உரமாகிப் போய்விட்ட அவளுடைய தந்தையின் நினைப்பே மறுபடியும் மறு படியும் அவளுக்குள் மோதி அவளை விரட்டிக் கொண்டிருந்தது.

மளமளவென்று கட்டியிருந்த பழைய சேலையை அவிழ்த்து காம்பராக் கூரை மரத்தில் கட்டிக் கழுத்தை மறுமுனையில் இறுக்கிக் கொண்டாள்.

மாலையில் மீனாட்சி திரும்பி வந்தபோது உள் பாவாடையோடு மட்டும் தெய்வானை தொங்கிக் கொண்டிருந்தாள். கைகள் மட்டு மல்ல கால்கள் கூட மரத்துப் போயிருந்தன.

சர்வ சாதாரண விஷயம்போல் இடுத்த விடிகாலையிலும் பனி மூட்டத் திலும் தங்கைக்காரி மீனாட்சி கொழுந்தெடுக்கப் பிரட்டுக் களத்துக்கு வந்துவிட்டாள். மஸ்ரர் ரோலில் அவளையும் பதிவு செய்து விரட்டிக் கொண்டிருந்தான் பெரிய கங்காணி. கண்களில் வடிந்த கண்ணீரைத் தடவியபடி கொழுந் தைக் கிள்ளலானாள்.

வாழ்த்துகின்றோம்

மல்லிகைமீது ஆரம்பகாலம் முதலே தனிப்பட்ட பேரம்மானம் கொண்டவரும் ‘மல்லிகைப் பந்தல்’ வளர்ச்சியில் கணிசமான பங்களிப்புச் செய்தவரும் வாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக புவியியல் விரிவுரையாளருமான திரு.இரா.சிவசந்திரன் அவர்கள் பேராசிரியராக நியமிக்கப்பட்டுள்ளார் என்பதை அறிந்து மனம் நிறைந்த மகிழ்ச்சி அடைகின்றோம்.

அன்னாரது தகைமைப் பெருமையில் நாமும் பெருமை கொள்வதுடன் மகிழ்ச்சியும் அடைகின்றோம்.

-ஆசிரியர்-

நனைவுச் செய்திகள்

செ. யோகநாதன்

1984 ம் ஆண்டு தமிழகத்திற்குப் புறப்பட்டபோது, நட்புணர்வு நிறைந்த பலரைச் சந்திக்கப் போகும் உணர்வு மனத்தினுள்ளே வியாபித்திருந்தது. 1978ல் பேராசிரியர் நா. வானமாமலை தமது பாளையங்கோட்டை 'டிப்யூட்டோரியல் காலேஜில்' எனக்கு ஒரு வரவேற்பும் எழுத்தாளர் கலந்துரையாடலும் வைத்திருந்தார். இதில் பொன்னிலன், தோத்தாத்திரி, தி.க. சிவசங்கரன் ஆகியோர் கலந்துகொண்டனர். இது போலவே சி.எஸ்.எஸ் கூட்டத்தில் நான் பேசியதைக் கேட்க ஞாநி, சு.சமுத்திரம், சா.கந்தசாமி ஆகியோர் வந்திருந்தனர். இந்திய சோவியத் கலாச்சாரக் கழகம் (இஸ்கஸ்) கே.ஆர். பாலன், தலைமையில் வைத்த கூட்டத்தில் அப் போதைய எல்லா முற்போக்கு எழுத்தாளர்களும் பங்குபற்றினர். 'வாசகர் வட்டம்' திருமதி லட்சுமி கிருஷ்ணமூர்த்தி தலைமையில் எனக்கு தேநீர் விருந்து அளித்துக் கௌரவித்தது. இதில் லா.ச. ராமாமிர்தம், அசோக மித்திரன், சா.கந்தசாமி, பூமணி மற்றும் 'வாசகர் வட்ட' படைப்பாளிகள் வந்திருந்தனர். அப்போது நான் அங்கு நின்ற காலம் ஒருமாதமாயினும் சென்னையில் இருந்த எல்லாப் படைப்பாளிகளையும் சந்தித்துக் கொண்டேன். இலங்கைக்குத் திரும்பிய பிறகும் இவர்களோடான என் கடிதத் தொடர்பு நீடித்தது.

ஞாநி, சு.சமுத்திரம், பொன்னிலன் ஆகிய மூவருடனான நட்பு மேலும் மேலும் வளர்ச்சியடைந்தது. தம் படைப்புகளையும், புதிதாய் வெளியான நூல்களையும் எனக்கு உடனுக்குடனே பெரிய பெரிய பார்சல்களாய் பொன்னிலனும் சு.சமுத்திரமும் அனுப்பி வைப்பார்கள். வியப்பும் மகிழ்ச்சியுமாய் அப் புத்தகங்களை நான் பெற்றுக் கொண்ட நாட்கள் இப்போதும் மனதிலே பசுமையாய் நிற்கின்றன.

புத்தகப் பிரியன் ஆதலால் தமிழகப் பதிப்பகங்களோடு தொடர்பும் கொண்டிருந்தேன். நல்ல நூல் வெளியீட்டாளர் என்ற முத்திரையோடு திரு. டி.எஸ்.ராமலிங்கம் 'நர்மதாப் பதிப்பக'த்தை ஆரம்பித்திருந்தார். 'தரமான எழுத்து; தரமான வடிவமைப்பு' என்ற உன்னத இலட்சியங்களுடன் இவர் நூல்களை வெளியிட்ட ஆரம்பித்து, பதிப்பக உலகில் ஆச்சரியத்தையும், மகிழ்ச்சியையும் உண்டாக்கிக் கொண்டிருந்தார். அத்தோடு ஈழத்து எழுத்துக்களையும் வெளியிட்ட ஆர்வம் கொண்டிருந்தார். காலம் சென்ற காவலூர் ஜெகநாதன் இவரோடு தொடர்பு கொண்டார். அவரின் நூல்களை வெளியிட்ட நர்மதா, ஏற்கனவே என்.சி.பி.எச். மூலம் தமிழக வாசகர்களிடையே 'ஈழத்து இலக்கிய ஆளுமை'யாய் அறியப்

பட்டிருந்த திரு. டொமினிக் ஜீவாவின் ஈழத்திலிருந்து ஓர் இலக்கியக் குரல் தொகுதியை வெளியிட்டார். இந்த வேளையிலே தான் இத் தொகுதிகளால் கவரப்பட்ட நான் 'நர்மதா'வுடன் தொடர்பு கொண்டேன். 'கணையாழி' அப்போது குறுநாவல் போட்டியொன்றை ஆண்டு தோறும் நடத்தும் திட்டத்தை அறிமுகப்படுத்தியிருந்தது. நான் இதிலே பங்கு கொண்டேன். என் 'இரவல் தாய்நாடு' குறுநாவல் பரிசு பெற்றது. அப்போதைய ஈழத்து அரசு பயங்கரவாதத்தின் குரூரமும் மிலேச்சத்தன முமே இக்குறுநாவலின் அடிநாதம். இக்குறுநாவலோடு மேலும் சிலவற்றையும் சேர்த்து, நர்மதா 'இரவல் தாய்நாடு' தொகுதியை வெளியிட்டார். 'இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ்', 'தினமணி' பத்திரிகைகள் கடுமையான விமர்சனங்களை வெளியிட்டிருந்தன. இதோடு சி.எஸ்.எஸ்.ஸின் படைப்பிலக்கியத்திற்கான புது அமைப்பான 'பூக்கூடைப் பதிப்பகம்' தனது முதல் வெளியீடாக எனது 'கனவுகள் ஆயிரம்' குறுநாவலை வெளியிட்டிருந்தது.

இந்த சூழ்நிலையின் பின்னணியில் தமிழ் நாட்டில் 1984ம் ஆண்டு நான் காலடி எடுத்து வைத்தேன். அப்போது என்னை வரவேற்று நர்மதா தன் வீட்டிற்கு அழைத்துச் சென்றார். என்னை வேறு எங்குமே செல்ல விடாமல் தன் வீட்டில், தன் விருந்தினனாக இருக்கும்படி கட்டளையிட்டார். ஆனால் அவர் என்னை விருந்தினனாக அல்ல தனது சொந்தச் சகோதரனாகவே மதித்து நடத்தினார்.

நர்மதா, தமிழ்ப் பதிப்புத்துறையில் பல உன்னதங்களைத்

தொட்டவர். இந்தியப் பதிப்புத் துறையே கற்றுக் கொள்ளத்தக்க முன் "மாதிரிகளின் பிதாமகர். 'வார்னிஷ்' அட்டைகள் கண்ணைப் பறித்துக் கொண்டிருந்த சூழலில் அருமையான. ஜீவன் ததும்பும் அட்டைப் படங்களை 'லாமினேஷன்' பண்ணியும், தங்க, வெள்ளி எழுத்துக்களை அட்டையில் மின்னச் செய்தும் வசீகரமாக நூல்களை வெளியிட்டு பதிப்பகத்தாருக்கு முன் உதாரணமானவர் இவர். அவரைப் பின்பற்றிப் பல வெளியீட்டாளர்கள் நூல்களை வெளியிடத் தொடங்கினார்கள். Book Culture என்ற புத்தக வடிவமைப்புத் துறை பற்றி இவரிடம் நான் நிறையவே கற்றுக் கொண்டேன். பின்னர் இது எனக்கு மிகவும் உதவிற்று.

என் ஆறாவது தொகுதியான 'தேடுதல்' புத்தக வடிவமைப்பில் செல்வைப் பாராமல் இவர் புதுமைகள் செய்தார். அப்போது ஓவியக் கல்லூரியிலிருந்து பட்டம் பெற்ற ஓவியர் சுப்பையாவிடம் என் கதைகளைப் படிக்கக் கொடுத்து ஓவியம் வரையச் செய்தார். மணியம் செல்வன் அட்டைப்பட ஓவியம். முன்னதாகவே பேராசிரியர் நா.வானமாமலை எழுதிய 28 பக்க முன்னுரை இத்தொகுதிக்கு வலு சேர்த்தது. 1980 - 90 களில் வெளியான அதிக பக்கம் கொண்ட தரமும் தகுதியும் மிக்க தொகுதியாக இது விமர்சகர்களால் மதிப்பிடப்பட்டது.

1980 - 90 களில் நான், தினமணிகதிர், மனஒசை, கணையாழி, அரும்பு, தாமரை, செம்மலர் ஆகிய இதழ்களில் மட்டுமே எழுதி வந்தேன். இவை என் படைப்புகளில் நான் எழுதும் ஒரு புள்ளியைக்

கூடத் தொடராமல் வெளியிட்டு எனக்கு மதிப்பளித்த இதழ்கள்.

1985ல் நர்மதா, எனது புதிய குறுநாவல்களைத் தொகுத்து 'சுந்தரியின் முகங்கள்' ஆக வெளியிட்டது. இதன் அட்டைப்படம் தங்க வர்ணத்தில் (கோல்ட் பாயில்) பளபளத்தது. இதில் வெளியான 'சுந்தரியின் முகங்கள்', 'நுளம்புகள்', 'கண்ணில் தெரியு தொகு தோற்றம்' என்று குறுநாவல்கள் எந்தப் பத்திரிகையிலும் வெளிவராதவை. ஆனால் நூலாக வந்தபின் 'சுந்தரியின் முகங்கள்', 'நுளம்புகள்' என்பவை பல சிறு சஞ்சிகைகளில் மறுபிரசுரம் செய்யப்பட்டன.

அந்த ஆண்டில் தமிழக அரசின் சிறந்த நாவலாசிரியருக்கான முதற் பரிசை நானும், இரண்டாவது பரிசை அசோகமித்திரனும், சிறு கதைக்கான முதற்பரிசை காலம் சென்ற சுப்பரமணியராஜுவும், இரண்டாம் பரிசை பாலகுமாரனும் பெற்றுக் கொண்டோம். 'சுந்தரியின் முகங்கள்' தமிழக அரசின் பரிசைப் பெற்றுக் கொண்ட பிறகு பத்திரிகைகளும் பதிப்பகங்களும் என் படைப்புக்களுக்காக என்னை அணுகத் தொடங்கின.

நர்மதா இதற்குள் ஈழத்துப் படைப்பாளர்களின் நூல்களை வெளியிடுவதில் கூடிய ஆர்வம் காட்டத் தொடங்கினார். நாவலாசிரியர் தெனியானின் 'கழுக்கு'களும், மேன்கவியின் கவிதைத் தொகுதியும் பரவலாகவே பேசப்பட்டன. நிறுவனங்கள், அடிமட்ட மக்களின் மேலே கட்டவிழ்த்துவிடும் கொடுமைகளை வலிமை வாய்ந்த எழுத்தாக மாற்றமுடியும் என்ற கருத்

தைக் கழுக்குகள் புலப்படுத்திற்று. தமிழக மருத்துவ மனைகளுக்கும் இந்நாவல் பொருந்துமென்பதை நான் பல கூட்டங்களில் சொல்லி இருக்கின்றேன்.

சென்னையில் மலையாள நாவலாசிரியர் தகழி சிவசங்கரப் பிள்ளை எழுத்தாளர் சந்திப்பொன்றில் கலந்து கொண்டார். நானும் இதற்குப் போயிருந்தேன். அப்போது அவர், தமிழில் எழுதும் படைப்பாளிகளின் இருப்பிடம் பற்றிக் கேட்டார். எல்லாரும் சென்னை வாசிகளே என்று சொன்னார்கள். அதைக் கேட்ட அவர் விழுந்து விழுந்து சிரித்தார். "அப்படியானால் நீங்கள் யாருமே யதார்த்தமாய் எழுதுகிறவர்களில்லை. உண்மையான மக்களை உங்கள் எழுத்திலிருந்து அறிய முடியாது. கேரளாவின் முக்கிய எழுத்தாளர்களெல்லாம் கிராமப் பக்கங்களிலே, பிரச்சனை நிறைந்த மக்கள் வசிப்பிடங்களில் வாழ்கின்றவர்கள்" என்றார். அவர் சொன்னது உண்மைதான். தமிழக படைப்புகளின் வீழ்ச்சிக்கும் அதுவே காரணம். ஈழத்து எழுத்து இன்று புதிய தடத்தில் முன்னேறுவதற்கும் தகழியின் கணிப்பீடும் ஒரு காரணமென்று நான் நம்புகிறேன்.

இன்றைக்கு தமிழகத்தில் அதிகம் விற்பனையாகின்ற தொகுதிகளை வெளியிடும் ஆசிரியர்கள் யாவரும் இது போல வேரற்றவர்களே. வேரற்றவர்கள் என்பதால் மில்ஸ் அன்ட் பூன்ஸ், ஆர்தர் கெப்லி, ஜேம்ஸ் ஹார்ட்லி சேஸ் ஆகியோரின் ஆங்கில நாவல்களை அப்படியே தமிழ் மயமாக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படியான கூற்றுக்கு மட்டமான இலக்கியங்

களைப் படித்தால் நிறைய ஆதாரங்களைத் தேடலாம். அது எங்களுக்கு அவசியமில்லை.

என் நண்பர் ஒருவர் ஆந்திராவில் வாழ்ந்தவர். தமிழோடு தெலுங்கும் அறிந்தவர். என்டமூரி வீரேந்திரநாத்தின் நாவலைப் படித்துவிட்டு, தமிழ் நாவலொன்றையும் தற்செயலாகப் படித்தார். அதிர்ந்து போய் விட்டார். பாத்திரங்களின் பெயர்களைத் தவிர, மற்றதெல்லாம் வரிக்கு வரி ஒன்றே என்றார். நான் அவரிடம் கதைச் சுருக்கத்தைக் கேட்டேன். சொன்னார். எனக்குச் சிரிப்பாக வந்தது. "என்டமூரி வீரேந்திரநாத்தைப் பார்த்து தமிழ் நாட்டு எழுத்தாளர் எழுதவில்லை. இருவரும் தனித்தனியே ஆர்தர் கெய்லி புத்தகத்தை வாங்கிப் படித்து, அதை தத்தம் பாணியில் எழுதி உள்ளனர்" என்றேன். அதுதான் திடமான உண்மை.

சிறுவனாக இருக்கையில் என்னை மிகவும் கவர்ந்த சிறுவர் Type சஞ்சிகை ஆசிரியர்கள் நால்வர். 'அணில்' வைகோவிந்தன். 'சக்தி' இதழையும் பதிப்பகத்தையும் நடத்தியவர். 'கம்பராமாயண'த்தையும் 'பரதியார் பாடல்'களை யும் ஒரு ரூபா விலையில் அருமையான பதிப்பாக மலிவு விலையிலே வெளியிட்டவர். 'அணில்' சிறுவர் சஞ்சிகை சிறந்த வடிவமைப்போடு ஆங்கில 'சில்டரன் டைஜஸ்ட்' இதழுக்கு நிகராக வெளியாகிற்று. அழவள்ளியப்பாவின் 'பூஞ்சோலை'யும், 'கலைமகள்' வெளியீடான 'ஆர்வியின் கண்ணன்' இதழும் அருமையான குழந்தைப் பத்திரிகைகள். புவண்ணனின் 'கரும்பு' இவற்றிலிருந்து கொஞ்சம் வித்தியாசமானது. இந்த இதழாசிரி

யர்களைச் சந்திப்பதிலே நான் பேரார்வம் கொண்டிருந்தேன்.

வை.கோவிந்தன் காலமாக விட்டார். குழந்தைக் கவிஞர் அழவள்ளியப்பாவை அவரது அண்ணா நகர் வீட்டிற்குச் சென்று சந்தித்தேன். அப்போது அவர் 'கோகுலம்' இதழின் ஆசிரியர். குழந்தை எழுத்தாளர் சங்கத் தலைவர். குழந்தை இலக்கியங்களைக் கொண்ட தன் அருமையான நூலகத்தை அவர் எனக்குக் காண்பித்தார். வண்ண வண்ணப் புத்தகங்கள். இது போன்ற ஆங்கிலப் புத்தகங்கள், தமிழிலே எமது குழந்தைகளுக்கு இல்லையே என வருத்தப்பட்டார்.

சிறந்த குழந்தை இலக்கியங்கள், சிறந்த படைப்பாளிகளையும் உருவாக்கும் என்றார். உதாரணத்திற்கு ஆர்.குடாமணி, ஜோதிர்லதா கிரிஜா, ஆர்வி ஆகியோர் எழுத்து வளர்ச்சியைக் கூறினார். சத்யஜித்ரே இப்போதும் ஒரு குழந்தை இதழின் ஆசிரியர் என்றார். "யோகநாதன், இப்போது தமிழில் குழந்தைகளுக்கு எழுதுகின்றவர்கள் பற்றி ஒரு குறை சொல்லப் படுகிறது. பெரியவர்களுக்குக் கதை எழுதப்போய் தோற்றவர்களே குழந்தைகளுக்கு எழுதுகிறார்கள் என்று. அது பெருமளவு உண்மையாகவே எனக்குத் தெரிகிறது. உங்களைப் போன்றவர்கள் எழுதும் குழந்தை இலக்கியம் அந்த வசையைத் தீர்க்கும்; எழுதுங்கள்..."

அவர் என்மேல் வைத்த நம்பிக்கை எனக்கு மகிழ்ச்சியை அளித்தது. நான் குழந்தை இலக்கியத் தால் வசீகரிக்கப்பட்டவன் என்பது உண்மையாயினும் மேலும்

குழந்தை இலக்கியங்களைக் கற்றுக் கொள்ள விரும்பினேன். சென்னைபிலுள்ள பிரபல ஆங்கிலக் கடைகளின் குழந்தைப் பிரிவுக்குச் சென்றபோது நான் பிரமித்துப் போய்விட்டேன். எவ்வளவு அழகிய நூல்கள், மனதை அள்ளியெடுக்கும் ஓவியங்களும், கண்களிலே எடுத்து ஒற்றச் சொல்கிற வடிவமைப்பும், நிறைய நூல்கள் வாங்கினேன். பின்னர் சோவியத், அலையன்ஸ் பிரான்ஸ், ஜேர்மன் கலாச்சார நிலையங்களுக்குச் சென்றேன். இந்த மூன்று நாடுகளுமே சிறந்த குழந்தை இலக்கியத்தின் பிறப்பிடங்கள். இங்கே நிலையம் திறக்கும்போது முதல் ஆளாய் நுழைந்து, முடுகின்ற போது கடைசி ஆளாக வெளியே வந்தேன்.

ஒரு ஆண்டு உழைப்பில் 500 பக்கங்கள் வரை வரும் 'சிறுவர் கதைக் களஞ்சியம்' உருவாயிற்று. பக்கத்துக்குப் பக்கம் வண்ணப் படம். அழுவளியப்பா சிறந்த முன்னுரை எழுதியிருந்தார். தனி நூலாக பரிசுப் பதிப்பாகவும், தனித்தனிப் பிரிவாக 4 பாகங்களா

யும் இந்த 'சிறுவர் கதைக் களஞ்சியம்' வெளியாயிற்று. இதே ஆண்டில் 'சிறுவர் கதைக் களஞ்சியம்' சிறந்த குழந்தை இலக்கியப் பரிசைப் பெற தேர்வு செய்யப் பட்டது. ஆனால் இதே ஆண்டில் சிறந்த நாவலாசிரியனாகவும் தமிழக அரசால் நான் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதால் விதிமுறையின்படி ஒரு பரிசுக்கு மட்டும் உரியவனானேன். இது எனக்கு முதலே தெரிந்திருந்தால் குழந்தை இலக்கியப் படைப்பாளிக்கான பரிசை நான் விரும்பிக் கேட்டிருப்பேன். இதை வள்ளியப் பாவே எனக்குத் தெரிவித்தார். நிறையக் குழந்தை இலக்கியங்களை எழுதும்படி அவர் என்னை உற்சாகப்படுத்தியதோடு, பல கூட்டங்களிலும் எனது குழந்தை இலக்கியத்தை வெகுவாகக் கிளக்கித்துப் பேசினார்.

இந்தத் தொகுப்புக்கு என் விருப்பப்படி அருமையான ஓவியம் வரைந்த ஓவியர் 'மணியம் செல்வன், இதை ஒரு சிறந்த தொகுதியாகப் பாராட்டி, எனக்கு நெருங்கிய நண்பரும் ஆகிவிட்டார்.

'துரைவி' தினகரன் இணைந்து நடத்தும்

சிறுகதைப் போட்டி

1,01,000 /= பரிசுத்தொகை

முடிவுதிகதி: 30.6.98

இலங்கையின் வரலாற்றில் இதுவரை காலமும் இடம்பெறாத போட்டிப் பரிசு. ஒரு லட்சத்து ஓராயிரம் ரூபாய்.

சகல எழுத்தாளர்களையும் இந்தச் சிறுகதைப்போட்டியால் கலந்து கொள்ளும்படி வேண்டிக் கொள்ளுகின்றோம். இந்தப் போட்டிக்குக் கதை எழுதி அனுப்புவதே ஓர் இலக்கிய சாதனையாகும். விபரங்களைத் தினகரன் வார இதழில் பார்க்கலாம்.

சி.வி. வேலுப்பிள்ளையின்
'மலைநாட்டு மக்கள் பாடல்'

- ஓர் அறிமுகம் -

- லெனின் மதிவானம் -

உலகில் தோன்றிய எல்லா மொழிகளிலும் எழுத்து தோன்றுவதற்கு முன்னர் வாய்மொழி இலக்கியங்களான நாட்டார் பாடல்கள், நாட்டார் கதைப் பாடல்கள் என்பன தோன்றிவிட்டன. இன்று சிறப்பாகக் கூறப்படும் கிரேக்க காவியங்களான ஒடிசி, இலியாது முதலியனவும், இராமாயணம், மகாபாரதம் போன்றனவும் இத்தகைய நாட்டார் இலக்கியத்தினடியாகவே தோற்றம் பெற்றனவாகும்.

இந் நாட்டார் பாடல்கள், கிராமிய பாடல்கள், வாய்மொழி இலக்கியம், எழுதா இலக்கியம் எனப் பல பெயர்களால் அழைக்கப்பட்டு வருகின்றது. இவற்றை நாடோடிப் பாடல்கள் எனக் குறிப்பிடும் கருத்து மயக்கம் இத்துறைசார்ந்த ஆய்வாளர்களிடையே காணப்படுகின்றது. நமது காலத்திலும் இதன் எதிரொலியைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது. நாட்டார் பாடல்கள் குறிப்பிட்ட வாழ்நிலையையும், குறிப்பிட்ட உற்பத்தி உறவுகளையும் கொண்டு காணப்படுவதனால் இவற்றினை நாடோடிப் பாடல்கள் என அழைப்பது தவறாகும். (நாடோடிகளிடத்தில் அவ்வாறான குறிப்பிட்ட வாழ்நிலை, உற்பத்தி உறவு என்பன இருப்பதில்லை) ஆனால் இந்நாடோடிகள் மூலமாக ஓரிடத்தில் உள்ள பாடல் பிறிதொரு இடத்திற்கு எடுத்துச் செல்லப்பட

லாம் என்பதும் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டிய ஒன்றாகும்.

வர்க்கங்களாகப் பிளவுபட்டிருக்கும் சமூக அமைப்பில் ரசனைத் தராதரங்களிலும் வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. உழைக்கும் மக்களின் வாழ்நிலையை ஆதாரமாகக் கொண்ட இப்பாடல்கள் உழைப்பை விட்டுப் பிரிந்த மக்கள் பிரிவினரால் பெருமளவு ரசிக்கப் படுவதில்லை. அவ்வாறே உழைக்கும் மக்களால் கர்நாடக சங்கீதத்தை ரசிக்க முடியாது. கர்நாடக சங்கீதம், பரத கலை என்பன உழைப்பை விட்டுப் பிரிந்த ரசானுபுதிமான்களால் சிருஷ்டிக்கப்பட்டு இரசிக்கப்பட்டனவாயினும், இதன் தோற்றுவாய் உழைக்கும் மக்களின் வாழ்வின் மூலாதாரத்திலிருந்தே தொடக்கம் பெற்றன. நாட்டார் இலக்கியங்கள் செவ்வியல் இலக்கியத்துக்கு மூலாதாரமாய் அமைவது போலவே செவ்வியல் கலை இலக்கியத்தின் தாக்கமும் நாட்டார் இலக்கியத்தைப் பெரிதும் பாதித்துள்ளது என்பது மனங்கொள்ளத்தக்கது.

நாட்டார் இலக்கியம் குறித்து சிந்திக்கின்ற பொழுது அதனை இன்றைய நவீன சிருஷ்டி இலக்கியங்களான நாவல், சிறுகதை, கவிதை என்பனவற்றுடன் ஒப்பிட்டு நோக்குதல் சிறப்பானது. அனேக

மான நவீன சிருஷ்டி இலக்கியங்களில் தனிமனித முனைப்பு பெற்று 'நான்' அல்லது 'எனக்கு' என்ற அம்சம் மேலோங்கியிருப்பதுடன் அதன் தர்க்கரீதியான விளைவான தடுமாற்றம், சோர்வு, முணுமுணுப்பு, புலம்பல், விரக்தி என்பன அதிகமாக இடம் பெறுவதைக் காணலாம். வாய்மொழி இலக்கியங்களில் இதற்கு மாறாக மக்கட் சமுதாயத்தில் காலத்துக்குக் காலம் தோன்றுகின்ற முற்போக்குணர்வுகள் விரவிக் கிடப்பதுடன் அவை கூட்டு வாழ்க்கை முறையினை பிரதிபலிப்பதாகவே காணப்படுகின்றது. கூட்டு வாழ்க்கை முறையானது அவ்வப்போது சோகத்தை இசைத்தாலும் அவைகூட சமூக அசைவியக்கத்தை முன்னெடுக்கும் ஒன்றாகவே காணப்படுகின்றது. இவ்வகையில் சமூக அமைப்பின் தன்மைகளும் அதனால் தனிமனித உணர்வில் ஏற்படும் சிந்தனைகளும் நாட்டார் பாடல்களின் உட்கிடையாகும்.

இவ்விடத்தில் நாட்டார் பாடல்களின் சேகரிப்பு, ஆய்வு என்பன குறித்து சிந்தித்தல் அவசியமான தொன்றாகின்றது. "நீண்ட காலப் பாரம்பரியமும், மரபும் இருப்பதன் காரணமாக மனிதன் உருவாக்கியுள்ள ஆய்வறிவுத் துறைகள் பலவற்றை தெரிந்து கொள்வதற்கு வாய்மொழி இலக்கியம் இன்றியமையாதது என்று கூறுதல் தவறாகாது. உதாரணமாக நமது வரலாறு, மொழி இலக்கியம், இசை, சமயம், சமூகவியல் என்பனவற்றை கற்கும்பொழுது வாய்மொழி இலக்கியம் எத்துணை முக்கியமானது என்பதை உணர் முடிகின்றது. சுருங்கக்கூறின் ஒரு கட்டமக்களின் பண்பாட்டுக் கருவூலமாக வாய்மொழி இலக்கியம் திகழ்கிறது. (பேராசிரியர் ககைலாசபதி மலைநாட்டு மக்கள் பாடல்கள்- முன்னுரையில்)

இவ்வடிப்படையில் உழைக்கும் மக்கள் திரளினரின் நல்வாழ்வுக்கான போராட்டத்தை முன்னெடுக்கும்போது இம்மக்களின் நம்பிக்கைகள், விருப்புகள், வெறுப்புகள், மகிழ்ச்சி, துன்பம், போராட்டம், அவர்தம் உறுதிப்பாடு என்பனவற்றை பிரதிபலிக்கும் நாட்டார் பாடல்கள் தொடர்பான சேகரிப்பு, ஆய்வு என்பன இன்றியமையாததாகும். இவ்விடத்தில் பிற்தொரு விடயம் குறித்தும் நோக்குதல் அவசியமான ஒன்றாகும். இத்தகைய நாட்டார் பாடல்களாக கையேற்கும்போது அவற்றினை மறுவிமர்சனத்துடன் கையேற்றல் அவசியமாகும். காரணம் உழைக்கும் மக்களின் நலனுக்கு எதிரான சக்திகள் நாட்டார் பாடல்களின் வடிவமைப்பைக் கொண்டு பிற்போக்கான உள்ளடக்கங்களை புகுத்தி விடுவதும் உண்டு.

இன்றைய மக்கள் இலக்கியங்கள் யாவும் மக்களிடம் காணப்படுகின்ற நாட்டார் வழக்காறுகளும், உரையாடல்களும் வளம் மிக்க மொழியில் பட்டை தீட்டப்பட்டே உருவாக்கம் அடைகின்றன. இவ்வாறாக நோக்குகின்றபொழுது இன்று நாட்டார் இலக்கிய முயற்சியானது பிற்தொரு தளத்தில் பிற்தொரு வடிவில் இடம் பெறுகின்றது எனலாம். இத்தகைய ஆளுமையின் பின்னணியில்தான் பாரதியின், கோர்க்கியின் படைப்புகள் உருவாக்கமடைந்தன.

19ம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் மேற்கு ஐரோப்பிய காலனித்துவ வாதிகள் மூன்றாம் உலக நாடுகளை தனது காலனித்துவ ஆட்சிக்கு உட்படுத்தியதுடன் அந்நாடுகளில் பெருந்தோட்ட பயிர்ச்செய்கையை அறிமுகம் செய்தனர். அவ்வாறு அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட

பெருந்தோட்ட பயிர்ச் செய்கையை செய்வதற்குத் தேவையான தொழிலாளர்களை தங்கவது ஆதிக்கத்திற்குட்பட்ட நாடுகளிலிருந்தே இறக்குமதி செய்தனர். அந்த வகையில் இலங்கையில் அறிமுகம் செய்யப்பட்ட தேயிலை. இரப்பர் தோட்டங்களில் வேலை செய்வதற்காக ஒப்பந்த பிணைப்பு செய்து கொண்டு தென்னிந்தியாவிலிருந்து இங்கு வந்த தொழிலாளர்களும் அதனுடன் இணைந்து வந்த வர்க்க முழு மலையக மக்களாவர். பெரும்பாலும் எழுத்தறிவற்ற பெருந்தோட்ட தொழிலாளர்களிடையே வாய்மொழியாகக் காணப்பட்ட பாடல்களே மலையக நாட்டார் பாடல்கள் என்றழைக்கப்படுகின்றது.

மலையக பண்பாட்டு பாரம்பரியமானது தென்னிந்திய தமிழ் கிராம பின்னணியை கொண்டு காணப்படலும், அவை மலையக சூழ்நிலைக்கேற்ப புதிய பரிமாணம் அடைந்து விளங்குவதைக் காணலாம். தென்னிந்திய நிலப்பிரபுத்துவ சமூக அமைப்பில் விவசாயிகளாக கட்டுண்டு கிடந்த மக்கள், முதலாளித்துவ சமூகஅமைப்பில் பரந்து பட்ட தொழிலாளர்களாக மாற்றம் அடைகின்றனர். தவிரவும் நிலப்பிரபுத்துவ சமூகஅமைப்பின் சிதைவிலிருந்துதான் முதலாளித்துவ சமூக அமைப்பு தோன்றுகின்றது என்ற போதிலும் அது நிலப்பிரபுத்துவ சமூகஅமைப்பில் காணப்படுகின்ற தனக்கு சாதகமான பண்புகளை உள்வாங்கிக் கொள்ளும். இவ்வம் சத்தினை மலையக நாட்டார் பாடல்கள் சிறப்பாகவே படம் பிடித்துக் காட்டுகின்றன எனக் கூறின் தவறாகாது.

மலையக நாட்டார் பாடல்கள் தொடர்பான சேகரிப்பு, ஆய்வு முயற்சிகள் ஆங்காங்கே திட்டுக்க

ளாகவும், தீவுகளாகவும் இடம் பெற்ற போதிலும் அவை முழுமை பெறவில்லை. சி.வி.வேலுப்பிள்ளை அவர்கள் மலையக நாட்டார் பாடல்கள் சிலவற்றை சேகரித்து மலைநாட்டு மக்கள் பாடல்கள் என்ற தலைப்பில் வெளியிட்டமை இத்துறையில் குறிப்பிடத்தக்க சாதனையாகும்.

நாட்டார் பாடல்கள் தொடர்பான சேகரிப்பில் சி.வி.யின் மேதாவிலாசத்தை தரநிர்ணயம் செய்வதற்கு இன்று நாட்டார் பாடல்கள் தொடர்பான சேகரிப்பு எத்தகைய தளங்களில், எத்தகைய நோக்கங்களில் மேற்கொள்ளப் படுகின்றது என்பது பற்றிய தெளிவு அவசியமாகின்றது.

1. வணிக நோக்கிலான சேகரிப்பு முயற்சி.

இம்முயற்சியானது மக்கள் நலனுக்கு எதிரான போக்கினையே கொண்டு காணப்படுகின்றது. குறிப்பாக முனைப்புற்ற சமுதாயப் பாடல்களையெல்லாம் புறக்கணித்துவிட்டு பாலியல் சார்ந்த பாடல்களைச் சேகரித்தல், அதற்குத் தவறான விளக்கம் அளித்தல் என்பன இதன்பாற்படும். இவை தவிர நாட்டார் பாடல்களின் வடிவமைப்பைக் கொண்டு நச்சு இலக்கிய உள்ளடக்கங்களை பரப்புவதற்கான ஊடகமாகவும் பயன்படுத்தல், இம்முயற்சியின் பிரதான அம்சமாகும்.

2. கல்விப் பட்டப்படிப்புக்கான சேகரிப்பு முயற்சி.

இதனை இரண்டு வகையில் நோக்கலாம். ஒன்று கல்விப் பட்டப்படிப்புக்காகவும், கல்விநாகரிக போக்கிற்காகவும் எவ்வித சமுதாய உணர்வோ, பார்வைத் தெளிவோ இன்றி மேற்கொள்ளப்படுகின்ற முயற்சி. சிறிசில

நாட்டார் பாடல்களை எடுத்துக் கொண்டு அவற்றிற்கு மனம் போன போக்கில் சோடனை செய்து விளக்கமளிப்பதே இதன் பிரதான அம்சமாகும். இம்முயற்சியின் மூலம் நாட்டாரியல் துறையினை வளர்க்க முடியாது. மற்றது கல்விப் பட்டப் படிப்புக்கான ஆய்வு முயற்சியாக இருப்பினும் சமூக உணர்வுடனும், சரியான பார்வைத் தெளிவுடனும் செயல்படுகின்ற முயற்சி. இத்தகைய சேகரிப்பு ஆய்வு என்பனவற்றின் மூலமாக நாட்டாரியல் துறை ஆழ அகலப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. தமிழ் நாட்டில் பேராசிரியர் நா. வானமாமலையின் முயற்சியினை அதற்கு உதாரணமாகக் கொள்ளலாம்.

3. சமூகவுணர்வுடனான சேகரிப்பு முயற்சி.

சமுதாய உணர்வைக் கொண்டு அம்மக்களின் நலனுக்காக இப் பாடல்களை சேகரிக்கும் முயற்சியாகும். இம்முயற்சியானது சுய விருப்பு, வெறுப்பு, புகழ்நாட்டம், வேறு குறுகிய நோக்குகள் என்பனவற்றைக் கடந்ததாக அமைந்து காணப்படுகின்றது. இம்முயற்சியும் சரியான பார்வைத் தெளிவுடன் மேற்கொள்ளப்படல் அவசியமாகும்.

இவ்வடிவமைப்பில் கவிஞர் சி.வி.யின் இத்துறை சார்ந்த முயற்சியினை நோக்குகின்ற பொழுது சமுதாய உணர்வுடனும், சரியான பார்வைத் தெளிவுடனும் இச் சேகரிப்பினை மேற்கொண்டுள்ளதைக் காணலாம். இத்தொகுதியில் இடம் பெற்ற அனைத்துப் பாடல்களும் அவருக்கு மனப் பாடமாகவே அமைந்து காணப்பட்டது. அவர் இம்மக்களை நேசித்தவர். அவற்றின் பிரதிபலிப்பாகவே இந்நாட்டார் பாடல்களையும் நேசித்தார். (சட்டத்தரணி எல்.ஜோதிமுார்

- மலையகம் என்ற பின்புலத்தில் சி.வி. என்ற மனிதர் - கருத்துரை) சி.வி.யின் இலக்கியப் படைப்புக்களிலும் நாட்டாரியலின் தாக்கத்தை சிறப்பாகவே இனம் காணலாம். இது சி.வி.யின் தனித்துவமான ஆளுமைகளில் ஒன்றாகும்.

இத்தொகுப்பில் கோப்பிக் காலப் பாடல்கள், தேயிலைக் காலப் பாடல்கள், கங்காணி, துரை, கண்டாக்கு, கணக்கப்பிள்ளை போன்றோர் பற்றிய பாடல்கள், காதற் பாடல்கள், தாலாட்டுப் பாடல்கள், ஒப்பாரிப் பாடல்கள், பக்திப் பாடல்கள் என்பன காணப்படுகின்றன. இவற்றில் தாலாட்டு, ஒப்பாரி, பக்திப்பாடல்கள் என்பனவற்றில் தென்னிந்தியத் தாக்கம் முழுமையாக இடம் பெற ஏனைய பாடல்களில் புதிய வாழ்க்கையின் தாக்கம் முனைப்பாகப் பிரதிபலித்திருப்பதைக் காணலாம். நூலின் இறுதியில் 'பின்னுரைக்கான சில குறிப்புகள்' என்ற தலைப்பில் சில நாட்டார் பாடல்களுக்கான விளக்கம் தரப்படுகின்றது. நூலின் அட்டைப்படத்தில் தொகுப்பாளரின் பெயர் சி.கே.வேலுப்பிள்ளை என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. சி.வி. வேலுப்பிள்ளை என மாற்றப்படல் அவசியமாகும். அத்துடன் பேராசிரியர் க. கைலாசபதியின் முன்னுரை நாட்டார் பாடல்கள், மலையக நாட்டார் பாடல்கள் தொடர்பான சிறந்த தொரு அறிமுகத்தினை முன்வைக்கின்றது.

கவிஞர் சி.வி.க்குப் பின்னர் மலையக நாட்டார் பாடல்கள் தொடர்பான கட்டுரைகளை சிலர் எழுதியுள்ளனர். நவஜோதி, சி.எஸ். ராமையா, ஏ.பி.எம்.கோமஸ், சாரல் நாடன், டி.எஸ்.ராஜா, அழகுபிள்ளை என்போரின் முயற்சி கவனத்தில் கொள்ளத் தக்கது என்ற போதிலும்

அவை குறிப்பிடத்தக்க முயற்சியாக அமையவில்லை. எனவே கவிஞர் சி.வி.க்குப் பின்னர் இத்துறையில் ஓர் நீண்ட இடைவெளி காணப்படுகின்றது என்பதை மலையக நாட்டார் பாடல்கள் தொடர்பாக நுண்ணயத்துடன் நோக்குபவர்கட்கு புலனாகும். அண்மையில் சிறிபாத கல்வியற் கல்லூரி ஆசிரிய பயிலுன மாணவர்கள் (முதலாவது பயிலுன ஆசிரியர்கள்) சில பாடல்களை சேகரித்துள்ளனர். (விரிவுரையாளர் வ.செல்வராஜாவின் வழிகாட்டலுடனும், மேற்பார்வையுடனும்) இவற்றில் நம்பகரமான சில பாடல்களை சரியான ஆய்வுப் பார்வையுடன் தொகுத்து வெளியிடல் இத்துறையில் குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்பாக அமையும்.

மலையகத்தைச் சார்ந்து நிற்கின்ற நகர்ப்புறங்களில் வாழும் தொழிலாளர்களிடையேயும் தொழிலாளவர்க்க அல்லது உதிரி வர்க்க உணர்வு மேலோங்கி இருப்பதனால் அவர்களிடையேயும் நாட்டார் பாடல்கள் தோன்றியிருக்கும். இவை தொடர்பான புலமைத்துவ தேடலை மேற்கொள்வதாலும் மலையக நாட்டாரியல் துறையினை ஆழ அகலப்படுத்தலாம்.

முடிவாக நோக்குகின்றபொழுது மலையக நாட்டார் பாடல்கள் தொடர்பான சேகரிப்பு, ஆய்வு என்பன வளர்ச்சி பெறல் அவசியம்.

இத்துறைக்கு வழிகாட்டிச் சென்றவர் சி.வி.வேலுப்பிள்ளை என்பதில் இரு நிலைப்பட்ட கருத்துக்களுக்கு இடமில்லை.

உசாத்துணை நூல்கள், கட்டுரைகள்.

1. History of Up - Country Tamil people - S.Nadesan, Nandalala Publication - Hatton, Sri Lanka.
2. சி.வி.வேலுப்பிள்ளை 'மலைநாட்டு மக்கள் பாடல்கள்', கலைஞன் பதிப்பகம், சென்னை.
3. பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி "தமிழின் நாட்டார்" (Folk) பற்றிய தேடல் நாட்டார் வழக்காற்றியல் கருத்தரங்கு-1993.
4. கலாநிதி எஸ்.டி.லூர்து "நாட்டார் வழக்காற்றுக் கோட்பாடுகளும் அணுகு முறைகளும்" நாட்டார் வழக்காற்றியல் கருத்தரங்கு - 1993.
5. ந.இரவீந்திரன் "பின் நவீனத்துவமும் அழகியலும் (மக்கள் கலை இலக்கியத்திற்கு தனித்துவமான அழகியல் உண்டா? என்ற தலைப்பிலான கட்டுரை) வவுனியா கலை இலக்கிய நண்பர்கள் வட்டம் - இலங்கை.
6. எல்.ஜோதிமுார் - மலையகம் என்ற பின்புலத்தில் சி.வி.என்ற மனிதர் - கருத்துரை
7. பேராசிரியர் நா.வானமாமலை - "தமிழர் வரலாறும் பண்பாடும்" நியு சென்சரி புக் ஹவுஸ் பிறைவேட் லிமிட்டெட் - சென்னை.
8. லெனின் மதிவானம் - சாரல் நாடனின் "மலையக வாய்மொழி இலக்கியம்" - ஓர் விமர்சனக் குறிப்பு சரிநிகர் - யூலை/ஒக்டோபர் - 1996

துயருறுகின்றோம்

இது சாரி இயக்கத்தில் நீங்காத பற்றுறுதி கொண்டவரும் கல்விமானும் பொதுசனப் பேரபிமானம் கொண்டவரும் இலக்கிய ஆர்வலரும் இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் பொருளாளருமான திரு.செ.மாணிக்கவாசகர் நம்மைவிட்டுப் பிரிந்த துயரம் நம் நெஞ்சையெல்லாம் வருத்துகின்றது.

பிரிவுத் துயரால் வாடும் அன்னாரது குடும்பத்தினருக்கும் நெஞ்சார்ந்த நண்பர்களுக்கும் மல்லிகை தனது ஆழ்ந்த துக்கத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றது.

வாரியம் தியும்

தில்லைச் சிவன்

வேலணை வடக்குக் கடற்கரை யோரம் பெரிய வெளி சுமார் அரை மைல் தூரம் நீண்டு கிடக்கும். அந்த வெளிக்கு நாய்க்குட்டி வாய்க் கால் என்று பெயர். கரை ஓரமாக வளர்ந்து சடைத்துள்ள தாழ்ப்புத் தர, வேலி போல் நீண்டு கிடந்தன. அதன் பச்சைக் காய்களும் சிவந்த பழங்களும், நீண்டு அதி சுகந்த மணம் கமழும் வெண்ணிறத் தாழும் பூக்களும் மனங்கவர நீண்ட வெளி முற்றும் பச்சை விரித்தது போலப் பசும்பூல் தலை காட்டிக்கொண்டிருக் கும். அதிகாலை வேளை பசும்பூற் றரகளில் தூங்கும் பனிநீரைக் கதிரவன் வாங்கிக் கொண்டிருப்பது கண்கொள்ளக் காட்சி. ஆங்கா ங்கே பிள்ளைக் கற்றாழைகள் குத்து விளக்கேற்றி வைத்தாற் போல செந்நிறப் பூக்களுடன் கூட்டங்கூட்டமாக நிற்கும். கார்த் திகை மாதத்திற்குரிய செங்காந்தல் கொடிகள் வேறு. கற்றாழைப் பற்றைகளுடே படர்ந்து தமது ஐந்து இதழ்களையும் விரித்து அழகுக்கு அழகு செய்துகொண் டிருக்கும் அவ்வெளி, கோடையில் வரண்டு போய் இருக்கும். மக்கள் நூற்றுக் கணக்கில் கூடுவதாலும் மாடுகளுக்கு வண்டில் சவாரி பழக்குவோர் பக்கம் பக்கமாகத் தமது வண்டிகளைக் கொண்டு செல்வதாலும் கோடு கிழித்தது போல நாலைந்து வண்டிற்

பாதைகள் ஒரே திசையில் சென்று கொண்டிருந்தன. ஒரு பக்கம் கடற் கரையும், தாழையும் அதன் எதிராகத் தெருவும் தெருவின் நிழல் தரும் விருட்சங்களும் இடையில் இவ்வெளியும் இருப்பதினாலோ என்னவோ இவ்வெளியில் நூறாண்டு காலமாக வண்டிச் சவாரி நடந்து வருகிறது.

ஒவ்வோராண்டும் வைகாசி, ஆனி மாதங்களில் ஊரையும் அய லையும் சேர்ந்த சிலர் தமது சவாரி மாடுகளை ஒத்திகைக்காகவும் பயிற்சிக்குக்காகவும் கொண்டு வந்து போனாலும் ஆடி மாதம் சவாரி சீசன். தீவுப்பகுதியில் உள்ள நாரத் தனை, தம்பாட்டி, கரம்பொன், புளி யங்கூடல், வேலணை, அல்லைப் பிட்டி முதலிய இடங்களில் இருந் தும் யாழ்ப்பாண நாட்டுப் புறங்க ளில் இருந்தும் பல சவாரிகள் வரும். பண்ணைப் பாலம் போடாத அந்தக் காலத்திலே சவாரிக்காரர் சவாரிக்கு ஒரு கிழமைக்கு முந்தியே வந்து ஜாகை அடித்து நின்று சவாரியிற் கலந்து கொள்வதுண்டு.

இப்படியான ஓர் ஆண்டு எமது ஊர் சேவா மன்றத்தினர் நாய்வெட்டி வாய்க்கால் திடலை மேம்படுத்தி “நாவலர் விளையா ட்டுத் திடல்” என்று நாமகரணஞ் சூட்டி மகிழ்ந்தனர். அவர்களின்

ஆவல் இதனோடு அமைந்துவிட வில்லை. இவ்வாண்டே இத்திடலில் விளையாட்டுப் போட்டிகளையும் வண்டிற் சவாரிகளையும் நடத்துவ தெனத் தீர்மானித்தும் விட்டனர்.

விளையாட்டுப் போட்டிகளின் விளம்பரங்கள் மதிற் சுவர்களில் ஏறின. நாடு நாடாகப் பரவின. பத்திரிகைகளிலும் செய்திகளாயின. பரிசுத் தொகைகள் வேறு. சவாரிப் போட்டிக்கு முதல் மூன்று பரிசுக் களுக்கும் தங்கப் பதக்கங்கள். பதக் கங்களை வழங்குபவர்கள் நாட்டின் முக்கிய புள்ளிகள். போட்டிகளில் பங்குபற்றும் ஆர்வம் கிராமங்கள் தோறும் உள்ள இளைஞர்களை ஊக்குவித்தது. போட்டித் தினத்துக் குச் சில மாதங்களுக்கு முன்பா கவே பயிற்சிகள் தொடங்கிவிட்டன.

இளம் சவாரிக் காளைகள் பூட்டிய வண்டிகள் ஒவ்வொரு மாலை யிலும் சவாரித் திடலைத் தரிசிக்கி ன்றன. கழுகன் சோடி, ஒரு வெள் ளைச் சோடி, எலிக்கண்ணன், புலிக் கடியன் இத்தியாதி பேர்களுடன் கூடிய காளை வண்டிகள் பல சவாரித் திடலைப் பரிச்சயப்படுத்த வருவதும் போவதுமாக இருந்த வேளையில் எமது ஊரில் இருந்த சில இளைஞர்களுக்குச் சவாரி மாடுகள் கட்டும் ஆசை தலைக் கேறியது. இவர்களின் ஆசையைத் தீர்க்க ஒருவர் முன்வந்தார். அவர் தான் முத்தர் சோதி என்ற முப்பத் தைந்து வயது மதிக்கத்தக்க இளைஞர்.

நான் அறிந்தபடி அவர் ஒரு வசதி வாய்ப்பு உடையவரல்ல. அவ்வாண்டின் புகையிலைச் செய் கையின் மூலம் ஒரு மூன்றோ நான்கு ஆயிரங்கள் கையில் உண்டு. இதைவிட மனைவியிடம் மின்னிக் கொண்டிருக்கும் நன்னி பொன்னிகள் சில. இவற்றை மூலத்

னமாகக் கொண்டு சவாரிக் காளை கள் வாங்கச் சில நண்பர்களுடன் புறப்பட்டுவிட்டார் சோதி.

ஒரு சில நாட்கள் அல்லச் சில வாரங்களாகவே நாடு நாடாகச் சவாரி நாம் பணிகள் தேடித் திரிந்தனர் சோதியும் நண்பர்களும். ஒரு சோடி மாட்டைப் பார்த்தால் ஒன்று வீரனாகவும் மற்றது சக்கட் டையாகவும் இருக்கும். ஒன்று ஓட மற்றது பாயும். ஒன்று தலையை நிமிர்த்தி நடக்கும்; மற்றது தலை யைக் குனிந்திழுக்கும். ஒன்று கூட்டுக் கொம்பனாகவும், மற்றது கழுக்குக் கொம்பனாகவும் இருக்கும். நிறங்களிலும் ஒன்றுக்கொன்று பொருத்தமற்ற தான பல சோடி மாடுகளைப் பார்த்தாகிவிட்டது. தனித்தனியாக அவிழ்த்துச் சோடி சேர்ப்பதானால் ஒரு சோடி மாட்டின் விலை தனிமாட்டுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். இப்படியே பார்த்துப் பார்த்து அலுத்துத் தமக்குப் பிடித்த இரண்டு மாடுகளைச் சோடி சேர்க்க நாலு மாடுகளை வாங்கிக் கொண்டு வந்தார்கள்.

வந்த களையுடன் மாடுகளுக்கு இராச உபசரிப்பு. தவிடு, பின்ணா க்கு, அரிசி, கடலை இத்தியாதி உணவு வகைகளுடன் கடலிற் குளிப்பாட்டி வெயிலில் காயவிட்டு நிழல் மணலில் படுக்க வைத்துப் பராபரிப்பு. இந்தச் சவாரி மாடுகள் கொண்டு வந்ததைப் பார்க்கவரும் ஊரவர்கட்கு வெற்றிலை, தேநீர் உபசரிப்பு வேறு. இந்த நிலையில் சோதியர் வீடு அமாக்களப்பட்டுக் கொண்டிருக்க இரண்டு சோடி மாடு களை வைத்து இப்படிப் பராமரிக் கிறானே என்ற அனுதாபம் வேறு. இதோடு தொலைந்தான் என்று சொன்னவர்களும் உண்டு. இப்ப டியே ஊர்வாய் ஓச்சிக் கொண்டி ருக்கச் சவாரிகள் இரண்டு சோடியும்

நாவலர் திடலை அடைந்தன. போட்டிச் சவாரிக்கல்ல, பயிற்சிக்காக. பயிற்சியில் முன்று நாம்பன்களையும் விட ஒரு நாம்பன் முந்திக் கொண்டிருந்தது. இதற்கொரு சோடிகிடைத்தால் நிச்சயம் முதற்பரிசு பட்டாசுக்குத்தான். பட்டாசு என்பது முன்னணி நாம்பனின் பெயர். என்ன செய்வது இதற்கொரு சோடி வேண்டும். சவாரி தினமும் நெருங்கி விட்டது. இனிப் பார்த்துக் கொண்டிருக்க முடியாது. முன்னரே தாங்கள் பார்த்து வந்த புலிக்கடியன் சோடியின் நினைவு மனத்தில் நிழலாடியது. அதில் ஒற்றைச் சோடி போட்டால் நிச்சயம் வெற்றி நமதே. உடனே இரவிரவாக மல்லாகம் நோக்கி நண்பர்கள் பறந்தார்கள்.

அந்தச் சோடி மாடுகளும் வீட்டில் கொண்டு வந்து கட்டப்பட்டன. இப்போது முன்று சோடிச் சவாரி மாடுகள் - பட்டாசுக்குப் புலிக்கடிச் சான் சோடி. இனி என்ன? வெற்றி நமக்கே ஆனால் சாரதி யார் என்ற பிரச்சனை முளைத்தது. இவர்களில் எவரும் சாரதியாக முன் அனுபவம் பெற்றிருக்கவில்லை. பின்னுக்கிருந்து சவுக்குப் போடவும் ஊசி போடவும் கூடுமே தவிர, பிடிக்கயிறு பிடிக்க முடியாது. இந்த நிலைபரத்தில் சுருளி என்ற நாட்டுப் பக்கச்

சாரதிகளைக் கொண்டுவந்தால்.... அவர்கள் எம் ஊருக்கு வரும் புகழைப் பொறுக்காது ஏதும் குதுசெய்யலாம் என்ற நினைவு வரத் தமக்கு நம்பிக்கையான வேறொருவரை அழைத்து வந்தார்கள். அவருக்கு ஒரு கிழமையாக நல்ல உபசரிப்பு கள்ளு சாராயம் என்று. மாடுகளுக்குத்தான்.

இன்று சவாரி. மக்களும் போட்டி ஏற்பாட்டாளரும் கூடிவிட்டனர். பட்டாசுப் புலிக்கடிச் சான் சோடியை இன்னும் காணவில்லை. மற்றைய சவாரிகள் பல வந்து சேர்ந்து விட்டன. எல்லோர் கண்களும் மனமும் பிரபலமான பட்டாசுச் சோடியைப் பார்க்கும் ஆவலில் வழிமேல் விழி வைத்துக் கொண்டிருக்க ஒரு மெலிந்த உடல்வாகு பெற்றவரின் சாரத்தியத்தில் பட்டாசுச் சோடி கம்பீரமாகத் தலையை நிமிர்த்தி ராச நடை போட்டு வருகின்றது. பின்னால் ஒரு கூட்டம் சனம். வெற்றி தமக்கென்ற களிப்புப் போலும். நடந்தும் ஓடியும் வந்து கொண்டிருக்க சவாரி வண்டில் திடலில் இறங்கிச் சவாரி தொடங்கும் விடந்தையை வந்தடைந்தது.

பல நூறு கண்கள் பட்டாசுச் சோடியைச் சுற்றி மொய்த்துக் கொண்டிருக்கப் பலரது வாய்கள்

இம்முறை பட்டாசுச் சோடிக்கே பதக்கத்தைக் கொடுத்து விடுவது தானே என்று தம்முட் பறைந்து கொண்டிருந்தன. இவற்றைக் கேட்டவர்களும் பார்த்தவர்களுமான சில ருடைய மனங்கள் கறுவிக் கொண்டிருப்பதை யார் கண்டார்.

சவாரி தொடங்கிவிட்டது. முதலில் நான்கு வண்டிகள் விடந்தைக்கு வந்தன. தொடர்ந்து நான்கு நான்காக வண்டிகளை நாலு முறை சவாரி விட்டார்கள். மேலுஞ் சில வண்டிகள் பதிந்து இலக்கம் பெற்றிருந்து போதும் அவை போட்டியில் நின்று தாமாகவே விலகிய நிலையில் நாலு போட்டிகளிலும் முதலாவதாக வந்த நாலு சோடி மாடுகளும் இறுதிப் போட்டிக்குத் தயாராகின. அவற்றுள் ஒன்று பட்டாசுச் சோடி.

இனியென்ன? இறுதி வெற்றி தங்கப் பதக்கம் எல்லாம் எம் மூவருக்குந்தானே என்ற மகிழ்வில் பல மக்கள் கொண்டாடத் தொடங்கி விட்டனர். நண்பர்களுடன் குடித்து மகிழ்வதற்காகப் பக்கத்தே இருந்த கள்ளுக் கொட்டிலுக்குப் போனால் அங்கே காலி மிடாக்கள்தான்

இருந்தன. பின் என்ன விடுவார்களா? நினைத்ததை முடிக்கும் சாதியல்லவா. வெள்ளைதான் முடிந்ததென்றால் கறுப்பன் இருக்கவே இருக்கிறது. அதில் ஒரு கிறாம் அடித்துவிட்டு வந்தவர்களுக்குச் சவாரித் திடலில் புழுதி பிறந்து கொண்டிருந்தது தெரிந்தது. புழுதிக்கிடையில் பட்டாசுச் சோடி முன்னணியில். இரண்டுமாக தூரம் இடைவெளியில் முன்னே செல்கிறது. எங்கும் ஜெயகோசம். துள்ளுவதும் ஓடுவதும் ஒருவரை ஒருவர் தழுவுவதும் சால்வைகளை எடுத்து வீசிக் கொடிகள் போல ஆட்டுவதுமாகச் சனம். சவாரி முடிவிடத்துக்கு முன்பாக வண்டிச் சில்லொன்று உருண்டோடிச் சனக்கூட்டத்துள் வந்தது. சாரதி உட்பட மூவரும் நிலத்தில் விழுந்துருண்டார்கள். ஒற்றைச் சில்லு வண்டியுடன் பட்டாசுச் சோடி காடோடிவிட்டது. மகிழ்வும் களிப்பும் போய் பலர் மனதில் பதகளிப்பு. பக்கச்சாவி கழன்றிருக்க முடியாது. அப்படியானால் சோதியரின் சவாரி வெற்றி எம் ஊரின் கனவு ஒரு சதியால் முறியடிக்கப்பட்டது. அவர் சில நாட்களில் பாரிசுவாதக்காரனாகிவிட்டார்.

வருந்துகின்றோம்

குரும்பசிட்டி பொன்னையா அவர்களின் 'ஈழகேசரி' முன்னை நான் ஆசிரியரும். ஈழநாடு, சிந்தாமணி போன்ற பத்திரிகைகளுக்கு ஆசிரியராகக் கடமையாற்றிய வருமான திரு. இராஜ. அரியரத்தினம் அவர்கள் சமீபத்தில் சென்னையில் காலமானார்.

ஈழத்தில் இன்றைய பிரபல எழுத்தாளர்களை அன்று வளர்த்தெடுப்பதில் பெரும்பங்கு வகித்தவர் இவர்.

அன்னாரது இழப்பை எண்ணி மல்லிகை தனது ஆழ்ந்த துயரை இலக்கிய உலகிற்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றது.

- ஆசிரியர் -

Excellent Photographers

for

Wedding

Portraits

&

Child Setting

300, MODERA STREET, COLOMBO - 15. TEL : 526345

டொக்டரின் கிறுக்கல்கள்

- டொக்டர் அழகு சந்தோஷ் -

டொக்டர்களின் கிறுக்கல்கள் பிரசித்தமானவை.

அவர்களின் எழுத்துக்கள், அவர்களின் சொந்த மருந்துக் கலவையாளர்களைத் தவிர, வேறு எவருக்குமே புரிவதில்லை. இதனால் இவர்களது கிறுக்கல்கள் பற்றிய நகைச்சுவைத் துணுக்குகள் வராத சஞ்சிகைகளே இருக்கமாட்டாது எனத் துணிந்து சொல்லலாம்.

ஒரு டொக்டர் தனது காதலிக்கு எழுதிய கடிதங்களை அவளால் வாசித்துப் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. இதனால் அவள் அவற்றைப் புரிந்து கொள்வதற்காக அவரது மருந்துக் கலவையாளரின் உதவியை அடிக்கடி நாடவேண்டி நேரிட்டது. இறுதியில் டொக்டருக்குக் கடிதம் எழுத வேண்டிய அவசியமே இல்லாமல் போய் விட்டது.

இதற்குக் காரணம் அவர் அவளை மணந்து கொண்டதல்ல.

அவள் மருந்துக் கலவையாளரின் காதலியாகவே மாறிவிட்டது தான் காரணமாகும்.

இன்னும் ஒரு டொக்டர் ஆண் மைக்குறைவுள்ள தனது நோயாளிக்கு ஒரு மருந்தை எழுதிக் கொடுத்தார்.

தனது ஊரிலுள்ள மருந்துக் கடையில் நோயாளி சிட்டையைக் காட்டி மருந்தைப் பெற்றுக் கொண்டார். ஒரு சில மாதங்களின் பின் மீண்டும் டொக்டரிடம் வந்தார்.

அவரது ஆண் மைக்குறைவு சரியாகிவிடவில்லை!

மாறாக அவரது மார்பு சற்றுப் பருத்துவிட்டது; பெண்களது மார்பு போல!

டொக்டர் தலையைக் குடைந்து கொண்டார். காரணத்தைக் கண்டு பிடிப்பதற்காக. நீண்ட விசாரணையின் பின் தான் சிக்கல் வெளித்தது.

ஆண்களுக்குக், கொடுக்க வேண்டிய மருந்துக்காகப் பெண்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய மருந்தை, மருந்துக் கடைக்காரர் நோயாளிக்குக் கொடுத்திருந்தார். அவரும் சரி பார்க்காமல் பாவித்து விட்டார். இரண்டு மருந்துகளின் பெயர்களிலும் ஒரு சில எழுத்துக்களே வித்தியாசம்.

குழப்பத்திற்குக் காரணம் மருந்துவரின் கிறுக்கலா அல்லது மருந்துக் கடைக்காரரின் அறியாமையா என்பது எமக்குத் தெரியாது. ஆனால் பாதிக்கப்பட்டது நோயாளி தான்.

சில வைத்தியர்கள் தமது எழுத்துக்கள் தமக்கே புரியாமல் தலை முடியைப் பிசைந்து கொள்வதும் உண்டு. (தலையில் முடி ஏதாவது மிச்சம் இருந்தால்)

இக் காரணங்களுக்காக டொக்டர்களின் கிறுக்கல்களை பிரமணின் எழுத்துப் போன்றது எனச் சிலர் சொல்வார்கள்.

இருவரின் எழுத்துக்களும் மற்றவர்களுக்குப் புரிவதில்லை என்பதால்தான் இவ்வாறு ஒப்பிடுகிறார்கள். அதற்கும் மேலாக மற்றவர்களுக்குப் புரியக்கூடாது என வேண்டுமென்றே இவ்வாறு எழுதுகிறார்கள் எனவும் பலர் கருதுவதுண்டு.

இதில் ஓரளவு உண்மை இருந்திருக்கிறது.

தான் கொடுக்கும் மருந்து என்னவென்று நோயாளிக்குத் தெரியக்கூடாது என்பதற்காக இவ்வாறு எழுதியிருப்பார்கள். இது தொழில் இரகசியம் மட்டுமல்ல, நோயாளி மருந்துகளைத் துஷ்பிரயோகம் செய்துவிடக் கூடாது என்ற நோக்கமும் இருந்திருக்கக் கூடும். ஆனால் இப்பொழுது நிலைமை மாறிவிட்டது. ஒருவருக்குள்ள நோய் என்ன? அதற்கு என்ன மருந்து கொடுக்கப் படுகிறது? அம்மருந்துகளால் ஏற்படக் கூடிய நன்மை தீமைகள் என்னவென நோயாளர்களுக்குக் கூற வேண்டிய காலம் வந்து விட்டது.

எனவே வேண்டுமென்றே கிறுக்க வேண்டிய அவசியம் இப்பொழுது டொக்டர்களுக்கு இல்லையென நம்பலாம்.

ஆனாலும் இன்னமும் கிறுக்கிக் கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள்!

இதற்கான காரணங்களை ஆராய்வதல்ல இந்தக் கட்டுரைத் தொடரின் நோக்கம்.

ஒவ்வொரு டொக்டரும் தத்தமது நாளாந்தக் கடமைகளின் போது, பல்வேறு விதமான நோயாளர்களைப் பார்க்கிறார்கள். முற்றிலும் மாறுபட்ட, வித்தியாசமான இயல்புள்ள மனிதர்களோடு பழகுகிறார்கள். அவர்களது கீதைகளைக் கேட்கிறார்கள்; கேள்விகளை எழுப்புகிறார்கள்; பரிசோதித்துப் பார்க்கிறார்கள். இதனால் பரந்து பட்ட அனுபவங்களையும் பெறுகிறார்கள்.

நோயாளிகள் தமது நோய்களைப் பற்றி மாத்திரம் தமது வைத்தியர்களுடன் உரையாடுவதில்லை. தமது எண்ணங்களையும் ஆசைகளையும், வெற்றிகளையும் தோல்விகளையும், ஏக்கங்களையும் சமைகளையும் கொட்டித் தீர்க்கிறார்கள். தமது குடும்பச் சூழலையும் சமூக உறவுகளையும் தெளிவுபடுத்துகிறார்கள்.

தமது கணவன் மனைவிக்குத் தெரியாத பரம இரகசியங்களைக் கூட வைத்தியரின் காதில் போட்டு வைக்கிறார்கள்.

நோயாளியை மாத்திரமன்றி, நோயையும் அது வந்ததற்கான அடிப்படைக் காரணங்களையும் புரிந்து கொள்வதற்கு இவை வைத்தியர்களுக்கு அவசியமானது தான். அவசியமற்றவைகளும் கூடச் சில வேளைகளில் சொல்லப்படுகின்றன.

நோயாளிக்கும், வைத்தியருக்கு மிடையே நிலவும் நல்லுறவும், ரகசியங்கள் நிச்சயம் காப்பாற்றப்படுமென்ற திடமான நம்பிக்கையும் தான், எல்லாமே திறந்த மனத்துடன் சொல்லப்படுவதற்குக் காரணங்களாகும்.

(தொடர்ச்சி 56ம் பக்கம்)

கவிக்கோ அப்துல் ரகுமானுக்கு மணிவிழா

தமிழின் புதுக்கவிதைத் துறையில் கவனத்துக்கு ஒருவரான கவிக்கோ அப்துல் ரகுமான் அவர்களின் மணிவிழா தமிழகத்தில் சிறப்பாக நடைபெற இருக்கிறது. அன்னார் ஆற்றிய இலக்கியப் பணியினைப் பாராட்டும் வகையில் அவரது மணிவிழாவினையிட்டு ஒரு மலர் வெளியிடப் படுவதோடு, அவருக்கு பணமுடிப்பும் வழங்குவதற்குத் தீர்மானித்த பொழுதும், அப்பணத்தைத் தனக்குத் தராமல், அப்பணத்தைக் கொண்டு ஓர் அறக்கட்டளை நிறுவி, வருடந்தோறும் சிறந்த கவிஞர் ஒருவரை தேர்வு செய்து, பரிசு வழங்கப்படல் என கவிக்கோ வேண்டுகோள் விடுத்ததை அடுத்து, அவரது பெயரில் ஓர் அறக்கட்டளை நிறுவவும் ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன.

இதற்கென சிலம்பொலி செல்லப்பனார் அவர்களின் தலைமையில் 'கவிக்கோ அப்துல் ரகுமான் பாராட்டுவிழாக் குழு' எனும் பேரில் ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இக்குழுவின் துணைத் தலைவர்களாக, கவிஞர் சிற்பி, கவிஞர் தமிழன்பன், எழுத்தாளர் பிரபஞ்சன், மற்றும் பேராசிரியர் திரு. ராசகோபாலன் ஆகியோரும், செயலாளராக கவிஞர் பொன். செல்வகணபதி மற்றும் இணைச் செயலாளராக பேராசிரியர் சே.மு. முகம்மது அலி அவர்களும் நியமிக்கப்பட்டுள்ளார்கள். பேராசிரியர் சே. சாகுல் அமீது அவர்கள் இக்குழுவின் பொருளாளராக இயங்குகிறார்.

கவிக்கோவின் மணிவிழாவினை முன்னிட்டு வெளிவரப் போகும் மலருக்கான குழுவில் உறுப்பினர்களாக கவிஞர் மீரா, கவிஞர் மு.மேத்தா ஆகியோர் இடம் பெற்று இருக்கிறார்கள்.

அறக்கட்டளையின் நிதிக் குழுவில் கேப்டன் அமீர் அலி, மற்றும் சோலைநாதன் ஆகியோர் அங்கம் வகிக்கிறார்கள். மக்கள் தொடர்பாளராக எழுத்தாளர் ஜே.வி. நாதன் அவர்கள் இயங்குகிறார்.

முதலமைச்சர் மு.கருணாநிதி அவர்களின் தலைமையில் சிறப்பாக கவிக்கோ அவர்களின் மணிவிழா நடந்தேற ஏற்பாடுகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன.

தமிழின் புதுக்கவிதை வளர்ச்சிக்கு சிறப்பான முறையில் பணியாற்றி வரும் கவிக்கோ அப்துல் ரகுமான் அவர்களுக்கு விழா ஒன்றினை எடுப்பது வரவேற்கத்தக்க விடயமாகும்.

கவிக்கோ அப்துல் ரகுமான் பாராட்டுவிழாக் குழுவினருடன் தொடர்பு படுத்த இலங்கையில் மேமன்கவி செயற்பட்டு வருகிறார். இலங்கை இலக்கிய நண்பர்கள் தங்களது பங்களிப்பினை செலுத்த விரும்பும் பட்சத்தில் மேமன்கவியுடன் தொடர்பு கொள்ளலாம்.

டொமினிக் ஜீவா அவர்களின் சிறுகதைகளும் சிங்கள மொழிபெயர்ப்பும்

-இப்னு அஸ்மத்-

மல்லிகை ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவா அவர்கள் 'தனது சிறுகதைகளில் சிலவற்றைத் தேர்ந்தெடுத்து சிங்களத்தில் மொழி பெயர்த்து அவற்றை ஒரு தொகுதியாக வெளியிட முன்வரவேண்டும்' என ஒரு தடவை கொழும்பில் வைத்து சந்திக்கும் பொழுது என்னிடம் கூறினார்.

'சரி' என்றதான் சரி! அதன் பின்னர் பலமுறை என்னைச் சந்திக்க முயற்சித்தும் அது பலன் தரவில்லை. இதற்குக் காரணம் நான்தான். 'வருகிறேன்' என்பேன்; வரமாட்டேன். 'செய்வேன்' என்பேன்: அதன் பின்னர் அந்தப் பக்கமே போகமாட்டேன்.

டொமினிக் ஜீவா அவர்கள் இலங்கையில் மட்டுமல்ல: இன்று பல நாடுகளில் பேசப்படுகின்ற ஓர் உயர்ந்த இலக்கியவாதி என்பதையாவரும் அறிவர். தமிழ் எந்தெந்த நாடுகளில் பரவி வருகின்றதோ அங்கெல்லாம் ஜீவா அவர்களைத் தெரியாதவர்கள் இல்லை. அதுமட்டுமல்ல சில 'தமிழ் இலக்கியவாதி'களையே தெரிந்து வைத்திருக்கும் எமது சகோதர சிங்கள இலக்கிய உலகில் 'மல்லிகை ஜீவா' என்றால் தெளிவாகத் தெரியும்.

நான் 'விவரண' சிங்களச் சஞ்சிகையில் பல இலக்கியவாதி

களை அறிமுகஞ் செய்துவைத்துள்ளேன். இவர்களுள் முதன்மையானவராக அறிமுகமானவர் ஜீவா அவர்களே. அதன் பின்னர் நான் ஞாயிறு லங்காதீப' சிங்கள தேசியப் பத்திரிகையில் ஒரு பகுதி எழுத்தாளராக இருந்த சமயம் 'மல்லிகை' பற்றியும் ஜீவா அவர்கள் பற்றியும் பல தடவை எழுதியுள்ளேன். என்னைத் தவிர மேலும் ஒரு சிலர் ஜீவா பற்றி சிங்களத்தில் எழுதாமல் இல்லை.

ஆக, ஜீவா அவர்கள் போன்ற ஒரு மாபெரும் இலட்சியவாதியினது சிறுகதைகளை மொழி பெயர்த்து சிங்களத்தில் ஒரு தொகுதியாக வெளியிடுவது என்பது எனது இலக்கியத்திற்கு வரலாற்றிலேயே எனக்குக் கிடைத்த ஒரு பாக்கியம் எனக் கருதினேன். ஆனாலும் அப்பொழுது 'ஐந்து' சிங்கள வார இதழ்களை வெளியிடும் ஒரு தனியார் நிறுவனத்தில் நான் துணை ஆசிரியராகக் கடமையாற்றியதால் என்னால் இக்காரியத்தைச் செய்யமுடியாது போய்விட்டது.

இப்படியே ஒரு வருடம் ஓடிவிட்ட ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் ஒருநாள் திடீரென் அவர் என்னை செட்டித் தெருவில் வைத்துக் கண்டார். எப்பொழுதும் போல் சிரித்துக் கொண்டே "என்னப்பா நீர்

இப்பொழுது என்ன செய்கிறீர்?" என்றார். நான் எனது தொழில் நிலையைக் கூறினேன். "சரியப்பா: எப்படியாவது எனது இந்த சிங்கள மொழிபெயர்ப்பு வேலையைச் செய்து தாரும். நீர்தான் அதனைச் செய்யவேண்டும் என்பதுதான் எனது எதிர்பார்ப்பு! இதன் மூலமாக உமது பெயர். என்றென்றும் நிலைக்கும்" எனவும் கூறி வைத்தார்.

எத்தனையோ தமிழ் - சிங்கள மொழி பெயர்ப்பாளர்கள் இருந்து வருகின்ற இன்றைய சூழலில் நான் அவரது கதைகளை மொழிபெயர்க்க வேண்டும் என்கிறார். இத்தனை தூரம் என்மீது நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறாரே என்பதை உணர்ந்த பொழுது நான் உண்மையிலேயே ஆச்சரியப்பட்டேன்.

"இப்பனுவா? அவனை நம்பாதீங்க. அவன் உருப்படியாக எதையும் செய்யமாட்டான்" என்று பலர் கூறி வருகின்ற இந்த இலக்கிய உலகில் என்னை இவர் இந்தளவு நம்புகிறாரே என்பதில் எனக்குள் அவர் மீது மிகப் பெரிய மதிப்பு வளர்ந்தது.

ஒருநாள் திடீரென அவரது மல்லிகை அலுவலகத்தினுள் நுழைந்தேன். அவரால் எனது வருகையை நம்ப முடியவில்லை.

"அடேயப்பா! வாரும்: வாரும்!" என்று சிரித்த முகத்துடன் என்னை வரவேற்றார்.

பிறகு சற்று நேரம் பிற விடயங்கள் பற்றி பேசிக் கொண்டிருந்துவிட்டு "சேர்! நான் உங்களது கதைகளை மொழி பெயர்த்துத்

தருகிறேன்" என்றேன்.

"என்னவோ அப்பா! நீர்தான் அதனைச் செய்து முடிக்கவேண்டும் என்பது எனது எதிர்பார்ப்பு! முடிஞ்சா செய்து தாரும்" என அவரது ஐம்பது சிறுகதைகளடங்கிய பாரியதொரு நூலினை எனக்குத் தந்தார்.

இந்த நூலினைப் பெற்றுக் கொண்ட நான் முதலில் எல்லா சிறுகதைகளையும் ஆழமாகப் படித்தேன். அதன்பின்னர் 14 சிறுகதைகளைத் தேர்ந்தெடுத்தேன். அவையாவன:

தண்ணீரும் கண்ணீரும், காலத்தால் சாகாதது, வெண்புறா; தீர்க்கதரிசி, யுகபுருஷன், ஆண்ட பரம்பரை, பேப்பர்ப் பிரசவம், தெருவிளக்கு, வம்சச் சரடு, நகரத்தின் நிழலில், ரகசிய கீதம், சாலையின் திருப்பம், நிலப்பசி, தப்புக்கணக்கு

இதன்பின்னர் எனது உற்ற நண்பரும் ஓவியருமான திரு. எஸ். அழகியவடு என்பவருடன் இந்தக் கதைகள் பற்றி ஆலோசித்தேன். இவர் ஒரு ஆக்க இலக்கியவாதியும், தமிழ் ஆங்கில இலக்கியங்கள் குறித்து மிகுந்த ஆர்வமுடையவருமாவார்.

கதைகளின் உள்ளடக்கங்களை அறிந்து கொண்ட நண்பர் அழகியவடு இதனை நாம் இருவருமாகச் சேர்ந்து மொழி பெயர்ப்போம் எனக் கூறி, அதுமுதல் பல வழிகளில் எனக்கு உதவி, ஒத்தாசைகளைச் செய்து வந்துள்ளார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. (இந்தக் கட்டுரையை எழுதும் சமயம் இவர் சவுதி அரேபியாவில் இருக்கிறார்)ஜீவா

அவர்களின் சிறு கதைகளில் எதனையும் சுழற்றி எறிந்துவிட முடியாது. 60களில் எழுதப்பட்ட சில கதைகள்கூட இன்றைய கால கட்டத்தில் எழுதப்பட்ட கதைகள் போன்று மிளிகின்றன என்பதைக் கூறித்தான் ஆகவேண்டும்.

குறிப்பாக தண்ணீரும் கண்ணீரும், காலத்தால் சாகாதது போன்ற இரு கதைகளும் மிகுந்த தனித்துவத்தைப் பெறுபவை. அதுபோன்றே நான் பலதடவைகள் வாசித்துச் சுவைத்த 'பேப்பர்ப் பிரசவம்' என்ற கதை காலத்தால் அழியாத ஒரு கதையாகும். இந்தக் கதையின் தலைப்புக்கூட ஒரு புதுக்கவிதைத் தன்மை வாய்ந்தது. இதனால் இந்தத் தலைப்பையே புத்தகத்தின் தலைப்பாகவும் கொள்வோம் என முடிவெடுத்தோம்.

நண்பர் அழகியவடு மிகவும் சுவைத்து படித்து ரசித்த கதை நிலப்பசி. இது குறித்து பலமுறை என்னிடம் பேசியிருப்பார்.

இந்தக் கதைகளை சிங்களத்தில் மொழி பெயர்க்கும்போது எனக்கு எதுவிதமான சிரமங்களும் இருக்கவில்லை. ஆனால் சிலசில யாழ்ப்பாண வழக்காற்றுச் சொற்களை என்னால் தெளிவாக விளக்கிக் கொள்ள முடியாதபொழுது இது குறித்து ஆசிரியரிடமிருந்தே விளக்கம் பெற்றேன்.

இந்தச் சிங்களச் சிறுகதைத் தொகுதியிலே திரு. டொமினிக் ஜீவாவின் ஆளுமை முற்று முழுதாகப் பதியப்படவேண்டும் என்பதில் நானும் நண்பர் அழகியவடுவும் மிகுந்த சிரத்தை எடுத்தோம்.

அதாவது அங்கே (சிங்கள மொழிபெயர்ப்பிலே) மொழிபெயர்ப்பாளர்களின் ஆதிக்கத்தைவிட மூலக்கதை ஆசிரியரின் ஆளுமையைக் கொண்டுவந்தோம். இது இந்தத் தொகுதிக்கான வெற்றி எனவும் குறிப்பிடமுடியும். இது விடயம் குறித்து மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் பலவித கருத்துக்களைக் கூறலாம்: அதபற்றி நான் கவலைப்படப் போவது கிடையாது.

ஒரு தமிழ் எழுத்தாளன் அவன் வாழுகின்ற பிரதேசத்திலே என்ன என்னவற்றை எப்படியெல்லாம் காண்கிறானோ அது அப்படியே மாற்று மொழிகளுக்குக் கொண்டு செல்லப்படும் பொழுதும் பதியப்படல் வேண்டும் என்பது எனது ஆழமான கருத்து. இதற்காக வேண்டி பிறமொழிக்கு உதவாத வாறு தமிழில் இருப்பதை அப்படியே புரட்ட வேண்டும் என்பதல்ல. இருமொழிகளிலும் ஆழமான தெளிவிருப்பின் இதனை ஒழுங்குநாச் செய்யலாம்.

ஆக டொமினிக் ஜீவா அவர்களது இந்த சிங்களச் சிறுகதைத் தொகுதி ஒரு வரலாற்று ஆவணமாகப் பதியப்படும் என்பது உறுதி. இதற்காக நான் இந்தப் பாரிய பொறுப்பினை என்வசம் ஒப்படைத்த மல்லிகை ஆசிரியர் திரு. டொமினிக் ஜீவா அவர்களுக்கும் என்னோடு முழுமூச்சுடன் மொழி பெயர்ப்பில் மற்றும் அட்டைப்படம் வரைவதிலும் ஒத்துழைப்பு நல்கிய நண்பர் அழகியவடு, உள்பக்க ஓவியங்களை வரைந்துதவிய எனது உயிர் நண்பர் ஸ்ரீதர் பிச்சையப்பாவுக்கும் என்றென்றும் நன்றிக் கடன் பட்டவனாகின்றேன்.

201-1/1, Sri Kathiresan St.
Colombo-13
T'Phone: 320721.

மனநிலைப்பரீட்சை

வெளியீடுகள்

1. ✓ பித்தன் கதைகள் - கே. எம். எம். ஷா
(சிறுகதைத் தொகுதி)
2. ✓ மல்லிகை முகங்கள் - டொமினிக் ஜீவா
(65 தகைமை சான்றவர்களின் அட்டைப்படத் தகவல்கள்)
3. ✓ அந்நியம் - நாகேசு, தர்மலிங்கம்
(சிறுகதைத் தொகுதி)
4. ✓ தலைப் பூக்கள் - டொமினிக் ஜீவா
(55 மல்லிகைத் தலையங்கங்களின் தொகுப்பு நூல்)
5. ✓ விடை பிழைத்த கணக்கு - திக்குவல்லை கமால்
(சிறுகதைத் தொகுதி)
6. ✓ மாத்து வேட்டி - தெனியான்
(சிறுகதைத் தொகுதி)
7. ✓ அனுபவ முத்திரைகள் - டொமினிக் ஜீவா
(வாழ்க்கை அனுபவங்கள்)
8. ✓ ஈழத்திலிருந்து ஓர் கிலக்கியக் குரல்
- டொமினிக் ஜீவா
(பல்வேறு பேட்டிகள்)
9. ✓ மீறல்கள் - மு. பஷீர்
(சிறுகதைத் தொகுதி)

10. ✓ எங்கள் நினைவுகளில் கைலாசபதி - டொமினிக் ஜீவா
(தொகுப்பு நூல்)
11. ✓ எண் பதுகளில் மல்லிகை விமர்சனங்கள் -
ம.தேவகௌரி
(விமர்சன நூல்)
12. ✓ டொமினிக் ஜீவா - சிறுகதைகள்
(தேர்ந்தெடுக்கப் பெற்ற 50 சிறுகதைகளின் தொகுதி)
13. ✓ ஒரு தேவதைக் கனவு - கெக்கிராவ ஸஹானா
(சிறுகதைத் தொகுதி)
14. ✓ தெரியாத பக்கங்கள் - சுதாராஜ்
(சிறுகதைத் தொகுதி)
15. ✓ உணர்வின் நிழல்கள் - யோகேஸ்வரி. சிவப்பிரகாசம்
(சிறுகதைத் தொகுதி)
16. ✓ தூண்டில் - டொமினிக் ஜீவா
(கேள்வி - பதில்)
17. ✓ அந்தக் காலக் கதைகள் - தில்லைச் சீவன்
(நடைச் சித்திரம்)
18. ✓ நினைவின் அலைகள் - எஸ்.வி. தம்பையா
(தன் வரலாற்று நூல்)
19. ✓ பாட்டி சொன்ன கதை - முருகபுபதி
(சிறுவர் இலக்கியம்)
20. ✓ முன்னுரைகள் - சில பதிப்புரைகள் - டொமினிக் ஜீவா

மஹாகம சேகர

பா. ரத்நஸபாபதி அய்யர்

“இங்கு மின்சார கட்டணம் செலுத்தலாமா?” குரல் கேட்டு நிமிர்ந்தேன்.

“ஆம்” எனக் கூறிவிட்டு ‘மென்மையான குரலில் மிக அடக்கமாக பேசுகின்ற இவ ஒரு நல்ல பிறவிபோல் தெரிகிறது’ என்று எண்ணிக்கொண்டு “மின்பட்டியலைத் தாருங்கள்” என்று கூற சில்லறையுடன் சரியான பணத்தை எனக்குத் தந்தார்.

அரை நரை; ரம்மியமான முகம்; கருணையுடன் கூடிய கண்கள்.

காசை எண்ணிப் பார்த்துக் கொண்டேன்; லாச்சியில் வைத்தேன். கந்தோர் திகதி முத்திரை யைக் குத்தினேன். பற்றுச் சீட்டுப் புத்தகத்தை எடுத்தேன். எழுதமுன் மின் பட்டியலில் பெயரைப் பார்த்தேன். Mahagamasekera என்று இருந்தது.

“மஹாகமசேகர”

ஒரு கணம் கண்களை மூடி அந்த மாமனிதனை, மாபெரும் கலைஞனை நினைத்துக் கொண்டேன். அந்தக் கலைஞனுக்கு எங்களின் தபால் திணைக்களம் முத்திரையும் வெளியிட்டு இருந்தோம். ரூபா இரண்டு பெறுமதி அந்த முத்திரை பதித்த என் சிந்தனையில் இருந்த அவரின் முகம் என் நினைவிலிருந்து நெஞ்சுக்குள் புகுந்து கொண்டது.

“அம்மா இந்த பெயரைப்

பார்த்ததும் எனக்கு ஓர் அற்புதமான கலைஞனை, ஒரு மாபெரும் கவிஞனை நினைத்துக் கொண்டேன். அவர் வாழ்ந்த காலத்திலேயே அவரின் எழுத்துக் களைப் படித்தவன், ரசித்தவன்.”

நான் சொல்வதை ஆமோதிப்பது போன்று சிறிது முகமலர்வுடன் தலையாட்டினார்.

“ஆமாமா அந்தக் கலைஞனுக்கும் இந்த மின்பட்டியலுக்கும் அதை கொண்டுவந்த தங்களுக்கும் ஏதும் தொடர்பு உண்டா? அல்லது அவர் நினைவாக அந்தப் பெயரையாரும் வைத்துக் கொண்டவர்களின் மின்பட்டியலா? எதுவோ அந்த மாபெரும் கலைஞனின் ஞாபகத்தை எனக்கு ஏற்படுத்திவிட்டது. அது ஒரு மகிழ்ச்சி” கண்களை மூடிக்கொண்டேன்.

ஒரு கணம் கழிந்தது.

“பி.எம்.”

ஒரு கணம் கழிந்து “அவர்தான் அந்த கலைஞர்தான் என் தெய்வம், என் கணவர், என் ஐயுமான் எனக்கு எல்லாம் அவரே” அதைச் சொல்லும் போதே ஒரு கம்பீரம்; அதே நேரத்தில் ஒரு அடக்கம்; அதனுடன் ஒரு சோகம். கண்களை மூடிக் கொண்டார்.

எனக்கு ஒரே ஆச்சரியம். முத்திரை வெளியிட்டுக் கௌரவப்படுத்திய ஒரு கலைஞனின் துணைவியார் - சாதாரணமாக ஆடம்பரமற்ற

பகட்டு எதுவும் இல்லாது இருக்கிறாரே” என்று நினைத்துக் கொண்டு “அம்மணி உங்கள் கணவருக்கு, இந்த தேசத்தின் அற்புதமான கலைஞனுக்கு நாங்கள் முத்திரை வெளியிட்டுக் கௌரவப்படுத்தினோம். கணம் பண்ணினோம். அப்படிப் பட்டவரின் மனைவியா நீங்கள்? நானும் உங்களைக் கௌரவம் பண்ணுகிறேன்”.

மின்பட்டியலுக்கு உரிய பற்றுச் சீட்டை எழுதிக் கிழித்து கதிரையில் இருந்து எழுந்து இரண்டு கைகளாலும் கொடுத்தேன். அவரும் இரண்டு கைகளாலும் வாங்கிக் கொண்டார்.

“பி.எம். இப்போது அவருடைய முத்திரை எடுக்கலாமா? இருக்கிறதா?”

“எங்களுக்கு வந்த முத்திரைகள் விற்பனை முடித்துவிட்டோம். ஒரு குறிப்பிட்ட தொகை சுமார் பத்து லட்சம் தான் அடிப்பார்கள்.”

“எனக்கு சில முத்திரைகள் கிடைத்தன. நானும் கொஞ்சம் வாங்கிக் கொண்டேன். இப்பொழுது அவை முடிந்து கொண்டு இருக்கிறது” ஒருவித துக்கம் கலந்த குரலில் சொன்னார்.

“அம்மா ஒவ்வொரு முத்திரை வெளியிடும் பொழுதும் நான் பத்து பத்து முத்திரைகள் வாங்கி வைத்துக்கொள்வேன். அந்த முத்திரையிலிருந்து உங்களுக்கு நான்கு முத்திரைகள் தருகின்றேன். என்னிடத்தில் மிகுதி நான்கு இருக்கும். ஏற்கனவே ஒரு அன்பர் கேட்டு அவருக்கு இரண்டு முத்திரைகளைக் கொடுத்து விட்டேன்”.

“உண்மையாகவா?”

“ஆம் சிறிது நேரம் இருங்கள். வீடு மிக அருகில் தான் போய்

எடுத்து வருகின்றேன்.”

வீட்டுக்கு சென்று மூன்று நிமிடத்தில் திரும்பி வந்தேன்.

“அம்மா இந்தாருங்கள் நான்கு முத்திரைகள், எனது அன்பளிப்பாக”

“நன்றி பி.எம். உங்கள் பெயர் என்ன?”

“இரத்தினசபாபதி ஐயர்”

“உங்களின் பிறப்பு வளர்ப்பு”

“பருத்தித்துறை”

“Point - Pedro இலங்கையின் வடபகுதி அந்தம்; முனை.

“ஆம் ஆம்”

“பி.எம். எனக்கு ஒரு சந்தோஷம். முத்திரை வெளியிட்டுக் கௌரவப்படுத்தியதை விட உங்களைப் போன்ற ஒருவரின் உள்ளத்தில் இடம் பெற்று இருக்கிறாரே அவர். அந்த கலைஞனை நீங்கள் நினைவு வைத்து இருக்கிறீர்களேன அதை எண்ணும் போதே எனக்கு இதயம் நிறைந்து விட்டது.”

“அவர் உங்கள் கணவராக மட்டும் இருந்திருந்தால் உங்கள் இதயத்தில் மட்டும் இடம் பிடித்திருக்கலாம். ஆனால் அவரோ மாபெரும் கலைஞனாக, யுகபுருஷனாக வாழ்ந்தார். எல்லோரின் இதயங்களிலும் இடம் பிடித்தவர். ஆம் அவர் உங்களின் சொத்தாகவும் அதே நேரத்தில் தேசத்தின் தேசிய வஸ்துவாகவும் இருக்கிறார் அல்லவா?”

“ஆம் பி.எம். எனது இதயம் மகிழ்ச்சியால் நிறைந்துவிட்டது. நன்றி, போய்வருகிறேன்.”

“தாங்கள் நீண்ட வாழ்வு வாழ என் வாழ்த்துக்கள்” என்றேன் நான்.

“தாங்களும் நீடு வாழ்க”

அவ போய்க் கொண்டிருந்தா.

அம்பையின் இலங்கை வருகை சில அவதானிப்புகள்

- மேமன்கவி -

அண்மையில் தமிழக எழுத்தாளர் அம்பை அவர்கள் இலங்கைக்கு வந்திருந்தார். அவரைப் பற்றியும் அவரது எழுத்து ஆளுமையைப் பற்றியும் தமிழக சிறு சஞ்சிகைச் சூழலினூடாகவும், வெளிவந்த அவரது படைப்புக்கள் மூலமும் நன்கு அறிந்தவன் என்ற வகையில் அவரைச் சந்திப்பதில் மிகுந்த ஆர்வத்துடன் இருந்தவன் நான். ஆனால், தவிர்க்கமுடியாத சில காரணங்களால் பெண்கள் ஆய்வு நிறுவன மண்டபத்தில் நடந்த அவருடனான இலக்கியச் சந்திப்புக்குப் போகமுடியவில்லை. தவறிப்போன அந்தச் சந்தர்ப்பத்திற்கான மனக்குறைவுடன் இருந்த அதேவேளை - இன்னொரு துயரத்தில் மூழ்கி இருந்தேன் - அதாவது எமது மாணிக்கவாசகர் இறந்து விட்ட செய்தி அறிந்து - அவருக்கான இறுதி அஞ்சலி செலுத்த இவரது இல்லத்தில் நாங்கள் எல்லோரும் கூடி நின்ற நேரத்தில் - அதற்கு முந்திய நாளில் நடந்த அம்பையுடனான இலக்கியச் சந்திப்பைப் பற்றி இலக்கிய நண்பர்கள் கூறியபொழுது அம்பையை சந்திக்க முடியாமல்போன மனக்குறை மேலும் கூடியது எனலாம். அதே நேரத்தில்தான் நீர்வை பொன்னையன் அவர்கள் ஒரு தகவலைச் சொன்னார். அதாவது அன்று மாலை 4.00 மணியளவில் 'விபவி'யில் அம்பையுடனான ஓர் இலக்கியச் சந்திப்பு ஏற்பாடு செய்திருப்பதாகவும் அங்கு வந்தால்

நீர் அம்பையைச் சந்திக்கலாம் என்றும் கூறினார். அத்தகவலை என்னிடம் நீர்வை பொன்னையன் அவர்கள் கூறும்பொழுது இலக்கிய நண்பர்களான திக்குவல்லை கமால், அந்தனி ஜீவா ஆகியோரும் என் அருகே இருந்தனர். அந்தனி ஜீவாவும் நானும் மாலை 4.00 மணிக்கு 'விபவி'க்குப் போவதெனத் தீர்மானித்தோம். அம்பை அவர்களைச் சந்திக்க 4.00 மணிக்கு நான் 'விபவி'க்குச் சென்றபொழுது, 'விபவி'யில் இருந்த நண்பர்கள் சொன்னார்கள், அம்பையுடனான இலக்கியச் சந்திப்பு இன்று நடைபெறாது என்று. மீண்டும் எனக்கு ஏமாற்றம். அந்தனி ஜீவாவும் வந்து இருக்கவில்லை. 'விபவி' காரியாலயத்திற்கு வெளியே வந்தபொழுது நண்பர் திக்குவல்லை கமால் வந்து கொண்டிருந்தார். அவரிடம் விடயத்தைக் கூறினேன். அவரது முகத்திலும் ஏமாற்றத்தின் ரேகைகள் தென்பட்டன.

ஏலவே, நீர்வை பொன்னையன் அவர்கள் அம்பை ஹோட்டல் சபையரில் தங்கி இருக்கிறார் என்றும் நாளை தமிழகம் திரும்புகிறார் என்ற தகவலையும் எனக்குச் சொல்லி இருந்தார். அதன் பிரகாரம் ஹோட்டல் சபையருக்குச் சென்று அவரைச் சந்திப்பது என நானும் நண்பர் திக்குவல்லை கமாலும் யோசித்தோம். ஆனால் நண்பர் திக்குவல்லை கமால் ஊர் திரும்ப வேண்டிய நேரம் நெருங்கி விட்ட

மையால் அவரை பஸ் ஏற்றி விட்டு நான் மட்டும் ஹோட்டல் சபையருக்குச் சென்று அம்பையைச் சந்திப்பது எனத் தீர்மானித்தேன்.

ஹோட்டல் சபையர் வரவேற்பாளரை விசாரித்தபொழுது அவர் அறையில் இருக்கிறார் என்றார் வரவேற்பாளர். அத்தோடு தொலைபேசி மூலம் அவருடன் பேச தொடர்புபடுத்திக் கொடுத்தார். என்னை அறிமுகம் செய்துகொண்டு நேற்றைய கூட்டத்திற்கு வரமுடியவில்லை, அதனால் தங்களைச் சந்திக்க வந்திருக்கிறேன் என்றதும் 5 நிமிடத்திற்குள் வருவதாகக் கூறினார். சொன்ன பிரகாரம் 5 நிமிடத்திற்குள் வரவேற்பு தளத்திற்கு அம்பை வந்தார். மறு நிமிஷமே அவரை நான் அடையாளம் கண்டுகொண்டாலும் ஏலவே அவரது உருவத்தை காலச்சுவட்டில் கோட்டோவியமாகப் பார்த்து இருப்பினும் 'அம்பை' என்ற படைப்பாளியின் உருவத்தைப் பற்றிய பிம்பத்திலிருந்து பெரிதும் மாறுபட்டவராக இருந்தார்.

இனி அவருடன் கலந்துரையாடிய கருத்துக்கள் பற்றிச் சொல்வதானால் - அக்கருத்துக்கள் பெரும்பாலானவை நமது பத்திரிகைகளான தினகரன் - தினக்குரல் - வீரகேசரி - சரிநிகர் ஆகியவற்றில் வெளிவந்த அவரது பேட்டிகள் மூலம் நீங்கள் படித்தவைதான். அதாவது நானோ அவரை வெறுமனே சந்தித்து உரையாடப் போன்வன். என்னுடன் அவர் பகிர்ந்து கொண்ட கருத்துக்கள் என்னை சந்திக்கும் முன்னர் கொடுத்த பேட்டிகளிலும் கூறி இருந்தார். இதன்மூலம் எனக்கு ஓர் உண்மை ஆழமாகப் புரிந்தது. நேரடி பேச்சின்போது ஒரு கருத்தையும் பேட்டி என வந்துவிட்

டால் வேறு கருத்துக்களையும் சொல்லும் இரட்டை நாக்கு எழுத்தாளர்களிடையே எந்தவொரு சந்தர்ப்பத்திலும் தாம் கொண்ட கருத்தினை எக்காரணத்தைக் கொண்டும் மாற்றிக் கொள்ளாத ஒரு வன்மை அம்பை அவர்களிடம் இருப்பதை உணர்ந்தேன்.

அதனால், அவருடன் உரையாடிய பொழுது அவர் வெளிப்படுத்திய கருத்துக்களை இங்கு பதிவு செய்வதைவிட அவருடன் உரையாடியதன் விளைவாக அவரைப் பற்றி எனக்குள் எழுந்த சில எண்ணங்களை இங்கு பதிவு செய்வது நல்லது என கருதுகின்றேன்.

அம்பையைப் பற்றி - தமிழகத்தில் எழுதவரும் பெரும்பாலான விமர்சகர்கள் அவரைப் பெண் எழுத்தாளர் என்ற அடைமொழியுடனே குறிப்பிட்டு வந்துள்ளார்கள். இவ்வாறான பெண் எழுத்தாளர் என்ற அடைமொழியுடன் தான் குறிக்கப்படுவதை 'அம்பை' ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை என புரிந்தது. அதாவது, பெண் எழுத்தாளர் என்ற அடைமொழி சொல்லே ஆணாதிக்க சிந்தனையின் வெளிப்பாடு என்பதை அம்பை நம்புகிறார்.

இதேவேளை - தமிழக கலை, இலக்கிய விமர்சகரில் பெரும்பாலானவர்கள் அம்பையை பெண் எழுத்தாளர் என்ற அடைமொழியுடன் தான் குறிப்பிட்டு வருகிறார்கள். ஆனால், அவர்களிலிருந்து நமது கலை, இலக்கியவாதிகள் வேறுபட்டு நிற்கிறார்கள். அம்பையைப் பேட்டி கண்ட நமது பத்திரிகையாளர்கள் எல்லோரும் கலை, இலக்கியவாதிகள் என்பது குறிப்பிடத் தக்கது. 'அம்பை'யை பெண் எழுத்தாளர் என்ற அடைமொழியுடன் எவருமே அவர்தம் பேட்டிகளில் அம்பையை அறிமுகப் படுத்த

வில்லை என்பது விசேஷமாக இங்கு குறிக்கவேண்டிய ஓர் அம்சமாகும்.

அம்பை அவர்களிடம் நான் கண்ட சிறப்பம்சங்கள் சிலவற்றை இங்கு குறிப்பிடவேண்டும். முதலாவதாக, கடந்த காலத்தில் அவருக்குக் கிடைத்த அனுபவங்களை எந்தவிதமான கவசமுமின்றி எடுத்துச் சொல்கின்ற தன்மை. அடுத்து, அவருக்கு கலை, இலக்கிய நண்பர்களுடன் இன்றைய நிலையில் முரண்பட்டுப் போனாலும், அவர்களுடனான கடந்த கால அனுபவங்கள் வழியாக அவருக்குக் கிடைத்த பயன்மிக்க அம்சங்களை மறக்காததும், அந்த பயன்மிக்க அம்சங்களுக்காக நன்றி உணர்வுடன் அவர்தம்மை குறிப்பிடுவது. (வெங்கட் சாமிநாதன் போன்றோரை இதற்கு உதாரணமாகச் சொல்லலாம்) நான் அவரிடம் கண்ட சிறப்பம்சங்கள் முக்கியமானவை எனலாம்.

மேலும், எனக்கு மிகவும் பிடித்த தருமு சிவராமுனைப் பற்றி கேட்டு விட வேண்டும் என்று அம்பையைச் சந்திக்கப் போகின்ற வழியிலேயே நான் யோசித்து வைத்து இருந்தேன். அதன் பிரகாரம் தருமுனைப் பற்றி உங்கள் கருத்து என்ன? என்று கேட்டபொழுது, ஆரம்ப காலத்தில் தருமு தனது நல்ல நண்பராக இருந்தார் என்றும், 'பயங்கள்' என்ற பெயரிலான தனது நாடகத்தைக் கூட அவருடனான தொடர்பான காலகட்டத்தில்தான் தன்னால் எழுதப்பட்டதாகவும் குறிப்பிட்டு, பிற்காலத்தில் ஏற்பட்ட கருத்து ரீதியான முரண்பாட்டின் விளைவாய் நேசமுறிப்பு ஏற்பட்டது என கூறினார். ஆனால், அதே வேளை தருமுனின் 'கவிதா

ஆளுமை' என்றென்றும் மறுதலிக்க முடியாத ஒன்று என்பதை மிகவும் அழுத்தமாகக் கூறினார். அம்பையின் இந்த தன்மையும் என்னை மிகவும் கவர்ந்தது.

என்னுடைய இலக்கிய வாழ்வின் அனுபவங்களின் வழியாக நான் சந்தித்த பெரும்பாலான நண்பர்கள் தங்களுக்கிடையே கருத்து முரண்பாடு வந்ததும் ஒருவரை ஒருவர் சகல வழிகளிலும் தாக்கிக் கொள்வதைத்தான் நான் பார்த்து இருக்கிறேன். அதனால்தான் அம்பையின் அத்தன்மை என்னை மிகவும் கவர்ந்தது என்றேன். அதாவது முரண்பட்டுப் போனாலும் அந்த நண்பனின் பாத்திரத்தை மறுதலிக்காது நிலைநாட்டும் தன்மை. இத்தன்மை தமிழ் எழுத்தாளர் பெரும்பாலானவர்களிடம் காணப்படாத தன்மை எனலாம்.

தமிழக வணிக சஞ்சிகை பத்திரிகையாளர்களின் அவதானத்திற்கு உட்பட்டிருக்க முடியாத அதேவேளை உட்படவிரும்பாத 'அம்பை'க்கு இலங்கை பத்திரிகைகள் கொடுத்த வரவேற்பு சற்று ஆச்சரியப்பட வைத்ததுபோல் நேரடி உரையாடல் மூலம் எனக்குப் புரிந்தது. இலங்கைக்கான அம்பையின் வருகை நமக்கு முக்கியத்துவமும் பயன்மிக்கதாகவும் அமைய அம்பைக்கோ அவரது வருகை மூலம் அவருக்கு இலங்கை கலை இலக்கியப் போக்குகளின் வழியாக வெளிப்பட்ட சில அம்சங்கள் ஆச்சரியப்பட வைத்ததோடு, இலங்கை சமூக, அரசியல் போக்குகள் சம்பந்தமான சில பயங்களையும் ஐயங்களையும் தெளிய வைத்திருப்பதை நேரடி உரையாடல் மூலம் நான் அறிந்து கொண்டேன்.

சர்வதேச இந்திய திரைப்படவிழா

(1998 ஜனவரி 10 முதல் 20 வரை)

காசிநாதர் சிவபாலன்

'சொர்க்கத்தின் குழந்தைகள்', 'கடதாசி விமானங்கள்' ஆகிய இரு சிறந்த ஈரானிய திரைப்படங்கள் ஆசிய நெறியாளர்களுக்கு இடையேயான போட்டிப் பிரிவில் அண்மையில் நடைபெற்ற 29வது இந்திய சர்வதேச திரைப்படவிழாவில் இடம்பெற்றன. இவற்றுள் கடதாசி விமானங்கள் போட்டி முடிவில் இரண்டாவது விருதான வெள்ளி மயிலையும் இந்திய ரூபா 250,000 ஐயும் பரிசாகப் பெற்றது. இப்படத்தின் நெறியாளர் பகாட் மெஃரன்பார் (Fahad Mehranfer). இவர் ஒரு கலைக் கல்லூரிப் பட்டதாரி. அத்தோடு பல சிறந்த குறுந்திரைப் படங்களையும் ஏற்கனவே தயாரித்தவர். இவர் தனது குறுந்திரைப் படங்களுக்கான விருதுகளை ஈரானிலும், ஒபர்ஹவ்ரன் சர்வதேச குறுந்திரைப்பட விழாவிலும் ஏற்கனவே பெற்றுள்ளார். காகித விமானங்கள் இவருடைய முதலாவது நீள் திரைப்படம். இப்படத்தை வியந்து பாராட்டிய திரைப்படவிழா ஜூர்கள் பட்டணம்; கிராமிய மக்களிடையேயான தொடர்பாடலையும் சினிமா கிராமிய வாழ்க்கையில் ஏற்படுத்தக் கூடிய தாக்கத்தையும் மிக இயல்பாக எடுத்துக் காட்டுகின்றது' என்று கூறியுள்ளனர்.

'கடதாசி விமானங்கள்' பட்டணத்திலுள்ள கலாச்சார, தகவல் திணைக்களத்தைச் சேர்ந்த அதிகாரி ஒருவர் கிராம மக்களுக்குத் தன்னுடைய வாகனத்தில் சென்று விபரணப் படங்களைக் காட்டுவது பற்றிய கதையைச் சித்திரிக்கிறது. அவர் ஒருமுறை அப்படிச் செல்லும் பொழுது தன்னுடைய இளவயது மகனையும் தன்னுடன் கூட்டிச் செல்கிறார். கிராமத்தை அடைந்தவுடன் அவர்கள் அன்றிரவு படம் ஒன்றினைக் காட்டப்போவதாக அறிவிக்கின்றார்கள். கிராமத்துக் குழந்தைகள் திரை கட்டுதல் போன்ற வேலைகளில் ஈடுபடும் போது பட்டணத்து அதிகாரி, மகனுடன் சினேகிதத்தை உண்டாக்கிக் கொள்கின்றனர். இதற்கிடையே கிராமத்துப் பெண்ணொருத்தி தன்னைப் பெண்கேட்டு வந்திருக்கும் வயது கூடிய வெளியூராரிலும் பார்க்க உள்ளூர் இளம் காதலருக்கே தன்னை கல்யாணம் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கிறாள். அன்றிரவு பட்டணத்துக் காரர், இதுவரை எப்போதுமே திரைப்படம் ஒன்றினைப் பார்த்திராத கிராமத்தாருக்குப் படத்தைக் காட்டுகிறார். நடக்கமுடியாமல் கூடாரத்தினுள் படுத்திருக்கும், தன் வாழ்நாளில் முதறறடவையாக திரைப்படம் பற்றி கேள்விப்படும்

தனது தாத்தாவிற்கு பேத்தியொருத்தி, காட்டப்படும் படத்திற்கு ஒடிபோடி நேரடி வர்ணனை கொடுக்கும் நேர்த்தியும் அழகும் இந்நாளைய 'ஒரு நாள் கிரிக்கெட் போட்டி' வர்ணனைகளை விஞ்சிய உணர்வுபூர்வத்துடன் அமைந்திருக்கிறது. அத்தன்மையை உணர்வதற்கு படத்தைப் பார்த்தாலேயன்றி வார்த்தைகளின் மூலம் விளக்குவது கடினம்.

முதற் தடவையாக படம் பார்ப்போரின் ஆர்வம் வெளியில் மழை பெய்யத் தொடங்கியும்கூட படம் காட்டுனரை படத்தை நிறுத்த விடாதனவிற்கு திரைப்படத்தைப் பார்த்து வியந்து நிற்கின்றது. அடுத்த நாள் காலை கிராமத்துப்பெண் வெளியூர்க்காரரை மணந்து ஊர்வலமாக கணவனின் கிராமத்துக்குச் செல்கிறார். தந்தையும் தனயனும் மீண்டும் ஒருமுறை வருவதாகக்கூறி மற்றுமொரு கிராமத்தில் படம் காட்டுவதற்காக பிரியாமல் பிரிந்து செல்கின்றனர். கிராமத்தில் இருந்த போது கிராமத்தவரோடு மட்டுமல்லாமல் தங்களுக்கிடையேயும் இருவரும் மிக நெருக்கமான புதிய பிணைப்பொன்றினை ஏற்படுத்திக் கொள்கின்றனர். இவ்வுணர்வுகள் யாவும் திரையில் மிகத் துல்லியமாக வெளிக் கொணரப்படுகிறது.

இதற்கு முன்னர் படம் எதனையும் பார்த்திராத வயோதிபரின் வாயிலிருந்து வெளிவரும் மிக்க ஆழர்வமான வார்த்தைகளும், தன்னுடைய தகப்பனார் மிகவும் முக்கியமானவர் ஏனெனில் அவரில் லாவிட்டால் திரைப்படச் சுருள்கள் தங்களது பெட்டிக்குள்ளேயே முடங்கியிருக்க வேண்டிவரும் என்று கூறும் தனயனும் அற்புதமான

பாத்திரப் படைப்புக்கள்.

இயல்பாகவும் நேரிடையாகவும் படோடோபம் ஏதுமின்றி நெறியாளர் தனது கருத்தினைத் திரையில் காட்டும் பாங்கு மிகச்சிறப்பானது. கிராமத்தவரின் கபடமற்ற தன்மையும் அவர்களுக்குத் திரைப்படத்தினைப் பற்றி விளங்கப்படுத்தும் பாங்கும் நிச்சயமாகத் திரைப்படத்தில் தோய்ந்த ஜூர்களுக்கு தந்த நிறைவு, நெறியாளர் மெ. ரன்பருக்கு விருதினைப் பெற்றுக் கொடுத்திருக்கும் என்று கூறினால் மிகையாகாது.

எளிமை 'காகித விமானத்திற்கு வெற்றியைத் தேடிக் கொடுத்த தெனில் ஒருவிதமான 'அந்த நாடகத்தன்மை' மற்றைய ஈரானிய திரைப்படமான மஜீத்மஜீதியின் நெறியாளர்களையில் அமைந்த 'சொர்க்கத்தின் குழந்தைகள்' படம் விருதினை இழக்கக் காரணமாக அமைந்திருக்கலாம். குழந்தைத் தன்மையையும் ஏழ்மையையும் கவிதா பூர்வமாகத் தந்த இப்படம் யாவரையும் ஏகமனதாக ஈர்த்து நின்றது. நிச்சயமாக அது ஒரு திரைக்கவிதையேதான்.

அலி, தனது தங்கை சொ. ராவின் கிழிந்த சப்பாத்தினைத் தைப்பதற்கு எடுத்துச் சென்று சந்தையில் தொலைத்து விடுகிறார். அன்று தொடக்கம் எஞ்சிய அலியின் சப்பாத்துக்களை மாறி மாறி அணிந்து தங்கையும் தமையனும் பாடசாலைக்குச் செல்லவேண்டியுள்ளது. ஏனெனில், புதிய ஜோடி சப்பாத்தினை வாங்க அவர்களின் ஏழைத் தந்தையினால் முடியாது, எனத் தெரிந்த அவர்கள் அதைப் பற்றித் தந்தையிடம் பிரஸ்தாபிக்க

வேயில்லை. தங்கை பாடசாலை யால் திரும்பியவுடன் அதே ஜோடிச் சப்பாத்துக்களை அணிந்து கொண்டு அலி பாடசாலைக்கு ஓடுவான். இரண்டு வேளைப் பாடசாலை அவர்களுக்கு இதற்குத் துணையாய் அமைகிறது. அப்படியும் சிலவேளைகளில் பாடசாலைக்கு பிந்தி அதிபரிடம் வாங்கிக் கட்டிக் கொள்கிறான். அண்மையிலுள்ள பட்டணத்தில் பாடசாலை மாணவர்களுக்காக நடக்கப்போகும் மரதன் ஓட்டப்போட்டியில் மூன்றாம் பரிசாக ஒரு ஜோடி சப்பாத்துக்கள் அளிக்கப்பாப் போகிறது என்று அறிந்தவுடன் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுத் தன்னையும் அப்போட்டிக்குப் பதிவு செய்யு கொள்கிறான் அலி. சப்பாத்திற்காக ஏங்கி ஓடும் அவனது அபார ஓட்டம் அவனுக்கு முதற் பரிசுக் கோப்பையைப் பெற்றுக் கொடுத்தவுடன் அவன் முகத்தில் சோகம் கப்பிவிடுகிறது. பாடசாலை அதிபரும், விளையாட்டுக்குப் பொறுப்பான ஆசிரியரும் மிகக் கம்பீரமாக பரிசுக்கோப்பையுடன் 'போஸ்' கொடுத்தாலும் வெற்றி வீரனின் முகம் கவிழ்ந்தே கிடக்கிறது. சப்பாத்துப் பரிசை எதிர்நோக்கியிருக்கும் தங்கையின் முகம் 'பரிசுக்கோப்பை' யைக் கண்டவுடன்

துக்கிக்கும் பாவம் பார்த்தாலே உணரக்கூடியது. அலியும் தகப்பனும் பணக்கார அயலில் ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் மேலதிக வேலை தேடிக் கொழுத்த, பெருத்த பணக்கார நாய்களினால் துரத்தப்படும் காட்சி, மீண்டும் பார்த்து அனுபவிக்க வேண்டியதே. நேர்த்தியான படப்பிடிப்பும் கூடி, படத்தின் முடிவில் பார்வையாளர்கள் எழுந்து நின்று எழுப்பிய கரகோஷம் நெறியாளர் மஜீத் மஜீத்தின் திறமைக்கு சான்றாய் அமையும். ஏனெனில் பார்வையாளர்களில் அனேகமானோர் பத்திரிகையாளர்கள், படைப்பாளிகள் அல்லது விமர்சகர்கள்.

இவ்விரு படங்களையும் பார்த்த கையோடு ஜேம்ஸ்மான்கோல்ட் நெறியாளர்களையில் 'சில்வஸ்டர் ஸ்டீலோன்' நடித்த 'கொப்லண்ட்' எனும் அமெரிக்கக் குப்பைப் படம் ஒன்றினைப் பார்த்தது துரதிர்ஷ்ட வசமானது. எனினும் ஈரானியப் படங்களின் சிறப்பையும் கலையழகையும் எடுத்துக்காட்ட அது உதவியது.

தரமான ஈரானிய திரைப்பட நெறியாளர்களுக்கு இதயபூர்வமான வாழ்த்துக்கள்.

மல்லிகை

சுவைஞர்களுக்கு ஒரு வேண்டுக்கோள்
மல்லிகையுடன் தொடர்பு கொள்ளுங்கள்
ஆண்டுச் சந்தா 180/-
தனிப்பிரத 15/-

மல்லிகை

201, 1/1, ஸ்ரீ கதீரேசன் வீத,
கொழும்பு - 13. தொலைபேசி : 320721

சென்ற ஏப்ரல் 98 இதழில் தூண்டில் கேள்வி - பதில் இடம் பெற்றவில்லையே, என்ன காரணம்? வவுனியா எஸ். ராமதேவன்

கிட்டத்தட்ட இரண்டு மாதங்களாக தபால் பகுதியினரின் வேலை நிறுத்தம் காரணமாகக் கடிதத் தொடர்புகளை ஸ்தம்பித்தும் போய்விட்ட நிலைதான் காரணம். எம்மைப் போன்ற தொடர்பு சாதனத் தொடர்பாளர் களுக்குச் செய்திக் கடிதங்கள் எத்தனை முக்கியம் என்பதைப் புரிந்து கொண்டோம்

இத்தனை விரிவாக உங்களது சுயசரிதைக் குறிப்புக்களை எழுது கிறீர்களே, இந்தத் தொகுப்புகள் நூலாக வெளிவருமா? எப்போது? நல்லூர் கு.ரமணன்

உண்மையைச் சொல்லப் போனால் இந்த என்னுடைய சரிதை வரலாற்று நாவை புத்தகமாக வெளியிட்டுத் தான் ஆரம்பித்தி லிருந்து வேலை செய்தேன். அதற்கான வேலைத் திட்டத்தையும் அமைத்து வைத்திருந்தேன். மல்லிகையில் தொடராக எழுதுவதன் நோக்கமே இதன் நிறை குறைகளை வாசகப் பெருமக்களிடமிருந்து பெற்றுக் கொண்டதன் பின்னர் அதையும் உள்வாங்கி இதை ஒரு பெரிய நூலாக வெளியிடலாம் என்பது எனது எண்ணம். கூடிய சீக்கிரம் இதைப் புத்தகமாக வெளியிட்டு வைக்க உத்தேசம்.

கொழும்பிற்கு மல்லிகையை மாற்றிய பின்னர் மல்லிகையின் வளர்ச்சி எப்படி? பதுளை ச. சடகோபன்.

உங்களுக்கு உண்மையைச் சொன்னால் என்ன? மல்லிகைக்கென்றே ஒரு வாசகர் கூட்டம் ஏற்கனவே உண்டு. அவர்கள் மல்லிகையைத் தேடித் தேடி வாசிப்பார்கள். அது மட்டக்களப்பிலிருந்து வந்தாலென்ன. மலைநாட்டிலிருந்து வந்தாலென்ன. மல்லிகைச் சுவைஞர்க ளுக்கு மல்லிகை தேவை. கொழும்பிலிருந்து வருவதில் ஒரு சௌகரியம். கண்டா. அடிஸ்திரேலியா. இங்கிலாந்து. பிரான்ஸ். ஜெர்மனி போன்ற நாடுகளுடன் தொடர்பு கொள்ளச் சலபமாகவுள்ளது. அது தவிர. முக்கியமான ஒரு வசதி. மல்லிகைப் பந்தல் வெளியீடுகள் விநியோகத்திற்கு இந்தப் பிரதேச மாறுதல் வெகு சௌகரியமாக அமைந்துள்ளது.

பழைய இலக்கிய நண்பர்களின் இலக்கியத் தொடர்பு எந்த நிலையில் உள்ளது. யாழ்ப்பாணம் என். ரமேசன்.

வாழ்க்கையின் பல திசைகளில் ஒவ்வொரு வராக அடிபட்டுப் போயுள்ளோம். திசைக்கொருவராக சிறிப் போயிருந்த போதிலும் கூட. ஏதோ ஒரு வழியில் தொடர்பு வைத்துக் கொண்டுதான் இருக்கின்றோம். நேரடியாகச் சந்திக்க இயலாது போனாலும் கூட. வந்து போகும் நண்பர்கள் மூலம் சுக சேமம் விசாரித்துக் கொண்டிருக்கின்றோம். மற்றும் தொடர்பு களுக்குத்தான் மல்லிகை இருக்கின்றதே.

சிறுகதை எழுத்தாளராக விரும்புகின்றேன். எனக்கு நீங்கள் சொல்லும் புத்திமதி என்ன? பதுளை எஸ். தங்கபாலன்.

எந்தப் புத்திமதியையும் நான் சொல்வதற்குத் தயாராகவில்லை. ஏனெனில் நான் எழுத ஆரம்பித்த காலத்தில் இப்படியாகப் புத்திமதி கேட்ட பின்னர் எழுதத் தொடங்கியவன்வ. எழுதுங்கள். தொடர்ந்து விடாமல் எழுதுங்கள். ஆச்சரியப்படத் தக்க

விதமாக முடிவில் நீங்கள் எழுதத்தானாக விடுவீர்கள்.

33வது மல்லிகை ஆண்டுமலர் மிகவும் சிறப்பாக இருந்தது. இம் மலரை வெளியிட்டதால் பொருளாதார ரீதியாக ஏதாவது சிரமத்திற்காளாகினீர்களா? மட்டக்களப்பு எஸ்.குணசீலன்.

ஆண்டுமலர் வெளியிட்ட பின்னர் ஏற்பட்டுள்ள சிரமத்தை மாத்திரமே நீங்கள் அனுதாபத்துடன் கேட்கிறீர்கள். கடந்த 33 ஆண்டுகளாகப் பட்டுவந்த பாரிய சிரமங்களையும் சொல்லொணாக்கடிப்பங்களையும் பற்றி நீங்கள் உணர்ந்து கேட்டதாகத் தெரியவில்லையே? இவக்கிய சஞ்சிகைக் கான ஆண்டுமலர் வெளியிடுவதில் மாத்திர மல்ல. தொடர்ந்து இதழ்களை வெளியிட்டு வருவதே ஒரு பெரிய போராட்டம்தான். பாரிய பொருளாதாரச் சிரமம்தான். இத்தனை கடிதப்பட்டு. பொருளாதார நஷ்டப்பட்டு ஏன் ஒரு இதழைத் தொடர்ந்து நடத்த வேண்டும் என நீங்கள் அடுத்த கேள்வியாகக் கேட்கலாம். இந்தக் கேள்விக்கு என்னால் பதில் சொல்ல இயலாது.

கஷ்டங்கள் வரும்போது மனம் சோர்ந்து போய்விடுகின்றதே, அதற்கு என்ன செய்யலாம்? யாழ்ப்பாணம் எம். ரவீந்திரன்.

கஷ்டங்கள். துன்பங்கள் வரும்போது மனச் சோர்வடைந்து போவது இயல்பு தான். இருந்தும் சிரமங்களைச் சகித்துக் கொள்ளுங்கள். துன்ப துயரங்களைப் பொறுத்துக் கொள்ளுங்கள். இந்தப் பொறுத்தாளும் ஆளுமையே உங்களை ஒரு புது மனிதனாக மாற்றிவிடும். எனதையும் தாங்களும் இதயத்தைப் பெற்றுக் கொள்வீர்கள். பயப்படாமல் முன்னேறுங்கள்.

சிங்களத்தில் டெலிட்ராமாக்கள் வளர்ந்துள்ள அளவுக்கு நமது நாட்டில் தமிழில் வளரவில்லையென்ற மனத்தாங்கல் எனக்கு உண்டு. இதற்கு என்ன செய்யலாம்? வெள்ளவத்தை என். சிவநேசன்

இந்த மனநோய் எனக்குமுண்டு. நானும் பல சிங்களத் தொலைக் காட்சி நாடகங்களை விரும்பிப் பார்ப்பது உண்டு. சாதாரண கிராமத்திப் பாத்திரங்களாகப் பங்கு கொண்டு நடக்கும் நடிகர்கள் எத்தனை சிறப்பாக நடிக்கிறார்கள் என நான் அடிக்கடி வியப்பதுண்டு. இத்தனை திறமை களும் ஆற்றல்களும் நம்மவர்களிடமும் உண்டு. ஆனால் சந்தர்ப்பம் கிடைப்ப தில்லை. ரூபவாகினியில் நேரமும் கிடைப்ப தில்லை. இந்தத் துறையில் பல இளைஞர்கள் உற்சாகம் காட்டி உழைத்து வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு வாய்ப்புத் தான் தேவை. என்னைச் சில இளைஞர்கள் அணுகியபோது நான் அவர்களுக்குச் சில ஆலோசனைகளைச் சொல்லிவைத்தேன். திருவாளர்கள் கைவாசபதி. டாசியல். கனக செந்தி நாதன் போன்றவர்கள் சிறிது காலத்திற்கு முன்னர் தான் நம்மை விட்டுப் பிரிந்தவர்கள். அவர்களைப் பற்றி அகராமணித்தியாவ நிகழ்ச்சியாகச் சில டொக்கிமென்ரரிதயாரிப்புக்களைச் செய்ய முனைந்து உழைத்தால் அது பெரிய பயனுள்ளதாக அமையும். முதல் இப்படியானவற்றைச் செய்து காட்டி எமது தனித்துவத்தை வெளிக்கொணர் முனைவது அத்தியாவசியமானது என அவர்களிடம் சொல்லியுள்ளேன். தொடர்ந்து முயன்று இவர்கள் தொலைக் காட்சி நாடகங்களில் ஈடுபடலாம். வெற்றி பெறலாம்.

மிகப் பாரிய பிரமாண்டமான கல்லொன்று பூமியை நோக்கி வந்து கொண்டிருப்பதாகவும் அது பூமியைத் தாக்கலாம் எனவும் செய்திகள் பயமுறுத்துகின்றனவே. இது பற்றி உங்களது கருத்து என்ன? பதுளை எம். சமது

காலத்திற்குக் காலம் மனக் குயத்தை
தீப்படிப் படிமுற்றத்ச் செய்திகள் வருவது
சகஜம். 2000 மாம் ஆண்டில் உலகம்
அழிந்துவிடும் எனவும் ஆர்டம்
சொன்னவர்கள் உண்டு. இதைப்பற்றி எந்த
விதமான கவலையையும் நீங்கள்
படவேண்டாம். இயற்கையும் வளர்ந்து
வரும் விஞ்ஞானமும் இந்தப் பிரச்சினை
யைத் தீர்த்துக் காட்டிவிடும். நீங்கள் சும்மா
மண்டையைக் குழப்பிக் கொள்ள
வேண்டாம்.

☐ ☐ ☐

சென்ற ஏப்ரல் 98 இதழில்
'யாரொடு நோவோம்' என்ற
சிறுகதையை 'சுதாராஜ்' அவர்கள்
மல்லிகையில் எழுதியுள்ளார். இவர்
இப்பொழுது எங்கு வசிக்கிறார்?
மன்னார் எஸ். சயந்தன்.

யாழ்ப்பாணம் நல்லாரடியைச் சேர்ந்த
இவர் ஆணைக்கோட்டையில் வசித்து

(39ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

இந்த அனுபவங்கள் வைத்தியர்
களின் நெஞ்சத்திலேயே கிறல்க
ளையும், கிறுக்கல்களையும், நெரு
டல்களையும் அடிக்கடி வரைந்து
விடுகின்றன. அவை அவர்களது
நெஞ்சத்திலே நீறு பூத்த நெருப்புக்
களாக அடங்கிக் கிடப்பதுமுண்டு,
ரணங்களாகி இரத்தம் கசியச்
செய்வதுமுண்டு.

அத்தகைய கிறுக்கல்களில்
சிலவற்றைத்தான் உங்களோடு
பகிர்ந்து கொள்ள முயன்று
வருகின்றேன்.

இங்கு எழுதப்படும் எந்த ஒரு
சம்பவமும் எந்த ஒரு தனிமனிதரது
வாழ்க்கையில் நடந்த சம்பவங்கள்

வந்தார். இன்று புலம்பெயர்ந்து குடிநகர்
குட்டிக்குட்டி புத்தாள்தீய் தற்காலிகமாகக்
குடிபுகுந்துள்ளார்.

☐ ☐ ☐

உங்களுடைய சுயசரிதை
வெகு ஜோராகப் போய்க் கொண்
டிருக்கிறது. அப்படிமான உண்மை
களை எழுதுகிறீர்கள். இப்படி எழுத
தனிப்பட்ட நெஞ்சுறுதி தேவைப்
படும். இது எப்பொழுது நூலாக
வெளிவரும். முழுவதையும்
ஆழமாகப் படித்துக் கிரகிக்க
விரும்புகிறேன்.

கொக்குவில் நரகுவரன்

பலர் தனிப்பட்ட முறையில் எனது
ஆத்மசுத்திதைப் பாராட்டிக் கூறுங்கள்
எழுதுகின்றனர். நிச்சயமாக எனது
சுயசரிதை நூலுமில் வெளிவரும்.
அப்பொழுது நீனைவு வைத்துத்
தங்கள்ளுக்குத் தகவல் தர முயற்சிப்பேன்.

அல்ல. பொருள் ரீதியாக ஒன்றோடு
ஒன்று தொடர்புடைய பல சம்பவங்
களை ஒன்று கூட்டி, பகுத்து, வகு
த்து அங்கும் இங்கும் சில
கற்பனை வர்ணங்களையும் கலந்து
சித்திரங்களாகத் தர முயல்
கின்றேன்.

நான் கற்றுக்கொண்ட பாடங்
களும், சமூகம் பெற்றுக் கொள்ள
வேண்டிய செய்திகளும் இவற்றுள்
அடங்கும்.

சரி அடுத்த இதழில்
சந்திப்போம்.

எனது கிறுக்கல்கள்
உங்களுக்கும் புரிகிறதா எனப்
பார்ப்போமே!

மல்லிகையின் ஆரம்ப காலம் தொடட்டே நாம் அதன்
நண்பர்களாக இருக்கின்றோம்.

அதன் தொடர் வளர்ச்சி எம்மைப் பிரமிப்பூட்ட வைக்கிறது.
தொடர்ந்து அதன் 33 வது ஆண்டு மலர் வெளிவருவது
பெருத்த மகிழ்ச்சி எமக்கு.

VEGETARIAN HOTEL

சுத்தமான, சுவையான, சுகாதார முறைப்படி
தயாரிக்கப்பட்ட சிறுநண்டி வகைகளுக்கு கொழும்பு
மாநகரில் பிரசித்தி பெற்ற ஹோட்டல்.
எப்பொழுதும் நீனைவில் வைத்திருக்கத்தக்க பெயர்.

கோல்டன் கபே

98, பாங்ஸால் வீதி,
கொழும்பு - 11.
தொலைபேசி : 324712

201 - 1/1 கதிசேன் வீதி, கொழும்பு -13, முகவரியைக் கொண்டவரும் ஆசிரியரும்
வெளியிடுபவருமான டொமினிக் ஜீவா அவர்களுக்காக கொழும்பு -12, பேர் பெக்ட்
அச்சகத்தில் அச்சிட்டு வெளியிடப்பெற்றது

மல்லிகைக்கு எமது வாழ்த்துக்கள்

PARA EXPO PRODUCTS (PVT) LTD.

*Exporters of
Non Traditional
Sri Lankan Foods*

30, Sea Avenue,
Colombo -3.
Tel :- 573717